

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th March 1955]

for amounts not paid in advance up to the period of three months. As and when amounts are paid by the sale of stocks, the interest is correspondingly reduced. If the stocks remain unsold beyond three months, no interest is charged for the reason that, if such interest is charged, Government will have to give them interest for stocks held over three months. One will cancel the other. No interest is paid on account of delay in settling the claims from the Societies, as it is not the practice to do so in Civil Supplies transactions and, if interest is granted to Producers'-*cum*-Consumers' Co-operative Societies, on amounts due by Government, the same will have to be done in the case of other merchants also.'

"I would, therefore, request the hon. Member to tell these societies that the Government are taking all expeditious steps to take over the stocks entirely and settle the claims."

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1955-56—*cont.*

MR. SPEAKER :—"I must tell the House that the Hon. the Minister for Agriculture will intervene in the debate on the Budget and make a statement at about 11 a.m."

9.39 a.m. * SRI G. GOVINDAN :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஆட்சேபணை. நான்கு நாட்களாக எவ்வளவோ பேர்களை பேச தாங்கள் அழைத்தும் என்னுடைய பெயர் முன்சூட்டியே கொடுத்தும் இன்னும் வராததற்கு காரணம் தெரியவில்லை. ஸ்ரீமான் முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஸ்ரீமான் முத்தைய செட்டியார் இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அரை மணி நேரம் அவகாசம் கொடுத்ததற்குக் காரணம் என்ன என்று தயவுசெய்து தெரிவிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—"ஸ்ரீமான் முத்தையா செட்டியாரும், ஸ்ரீமான் முத்துராமலிங்க தேவரும் பேசும்பொழுது நான் இங்கு இல்லை. யார் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தார்களோ அவர்களைத் தயவுசெய்து க்களுங்கள்."

"சபையிலுள்ள 231 அங்கத்தினர்களும் பேசவேண்டுமென்றால் அது அசாத்தியமான காரியம். எல்லோரும் பேச முடியாது என்பதை தயவுசெய்து நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படி வேண்டுமானால் பொது விவாதத்திற்கே ஒரு மாதம் ஒதுக்கவேண்டும். அது சாத்தியமில்லை."

* SRI G. GOVINDAN :—"மேற்படி இரண்டு அங்கத்தினர்களும் பேசும்பொழுது தாங்கள் இல்லாவிட்டாலும் தங்கள் அதிகாரத்திற்கு கீழ்ப்பட்ட உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் . . ."

MR. SPEAKER :—"இங்கு யார் தலைமை வகிக்கிறார்களோ அவர்கள் ஈட்டசபை விதிகளுக்குப்பட்டு என்னவேண்டுமானாலும் செய்யலாம். என்னைக் கேட்டுச் செய்யவேண்டும் என்ற முறை கிடையாது."

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"Mr. Speaker, may I know what is the signifiacance behind the statement of the Chair that the Hon. Minister for Agriculture will intervene in the debate. I do not know whether he is going to participate in the debate as any other hon. Member of this House."

4th March 1955]

Mr. SPEAKER :—“ There are certain matters pertaining to his department and he wants to refer to them. I cannot prevent that.”

SRI P. CHOCKALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்னாலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் பரிபூரணமாக வரவேற்பதற்கில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்னென்றால் எந்த மக்களுடைய நலனுக்காக நான் நிற்கிறேனோ அந்த சமூகத்தின் அடித்தட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு நிலச் சீர்திருத்தம், கடன் வசதி போன்றவைகள் இதில் ஏதும் குறிப்பிடப் படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் சமூகத்தின் வேறு பல பகுதிகளில் விலத்தரிக்கக்கூடிய சில திட்டங்கள் இதில் இருப்பதையும் நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் சலபமாக குறித்த காலத்தில் நிறைவேற்றிவிட முடியுமா என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். அவர்கள் விரும்புகிறபடி மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தோ பொது மக்களிடமிருந்தோ தேவைப்படுகிற பணத்தை நிர்ணயித்து குறித்த அளவு தொகை வசூலித்துவிட முடியுமா என்பதையும் சற்று யோசிக்கவேண்டி இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் நாங்கள் பூரணமாகத் திருப்திப் படுவதற்கில்லை. நான் அதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் சில இடங்களில் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும், திட்ட இலாகாக்களுக்கும் பூரணமான இணைப்பு இல்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் சமூக நலத் திட்டங்களின்கீழ் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய கடன் விஷயத்தில் லஞ்ச ஊழல்கள் இருக்கிறதென்பதையும் நான் கேள்விப்படுகிறேன். இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக சர்க்கார் சிப்பந்திகள், ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுடைய ஒத்தாழைப்பு அவசியம். அவர்களுக்கு வேண்டிய ஓய்வூதியங்களைச் செய்யாமல் திட்டங்களைக் காலா காலங்களில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியுமா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது.

“ இவைகள் தவிர எவ்வளவுதான் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை சர்க்கார் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்தபோதிலுங்கூட இந்த தேசத்திலே சமூகத்தின் அடித் தட்டிலே இருக்கக்கூடிய, எந்தப் பகுதி மக்கள் கிராமங்களில் ஏழைகளாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய முறையில் நிலச் சீர்திருத்தம் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்காத வரையில் நாங்கள் இந்த தேசத்தை கோடிநல ராஜ்யமாக ஆக்கிவிடப்போகிறோம், சோஷலிஸ்ட் ரீதியில் பொருளாதார அமைப்பை இந்த நாட்டில் கொண்டுவந்துவிட முடியும் என்று அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் நடக்காத காரியம்.

“ இன்றைக்கு பட்ஜெட்டிலே துண்டு விழக்கூடிய தொகையை ஈடுகட்டுவதற்கு புதிய வரிகள் போடுவது என்ற கொள்கையை இன்றைய சர்க்காரும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வருவது விபரீதமாகும். வருந்தத்தக்க காரியம் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக வரி விதிப்புக் கொள்கை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று பழைய காங்கிரஸ் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள், பல பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள் என்றால் உபரி வருமானம் யாரிடத்தில் இருக்கிறதோ அவர்களிடத்தில் இருந்து வரி வாங்குவதுதான் சரியான வரி விதிப்புக்கொள்கை. அது தான் பழைய காங்கிரஸ் கொள்கை. குறைந்தபட்சம் நிலம் வைத்திருக்கும், சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பது என்ற பழைய காங்கிரஸின் கொள்கையை இன்றைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் மீறுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக பார்த்தால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வரிகளையே தாங்கமுடியாத நிலையில் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அன்றைக்கு விவசாயி

[Sri P. Chockalingam] [4th March 1955]

கள் பக்கத்திலே நின்ற காங்கிரஸ் வேறு ; இன்றைய தினம் நிலச் சுவாந்தார்கள் பக்கத்திலே நிற்கும் காங்கிரஸ் விவசாயிகளின் நலனில் தாங்கள் அக்கறையுள்ளவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர அவர்களது செய்கை அதை ஒருபொழுதும் நிரூபிக்காது.

“கடன் வாய்தா மசோதவைக் கொண்டுவந்தார்கள். கடன் கொடுத்த வர்களுக்கு அனுசூலமாக அந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டதே தவிர, விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான ஒரு அம்சம்கூட அதில் கிடையாது. குறைந்தது, நியாயமான கடன்கள் என்ன, அக்கிரமமாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கும் கடன்கள் என்ன என்பதையாவது பரிசீலித்து அக்கிரமமான கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டோம். ஆனால் அம்மாதிரி பரிசீலனை செய்து ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வரவில்லையென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

“ஆனால் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரி கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாதென்று, நில வரியிலும், தண்ணீர் தீர்வையிலும் ரூபாய்க்கு 2 அணை அதிகப்படுத்த வேறு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது முதல் அமைச்சருக்குத் தெரியாதா என்று கேட்கிறேன்? சர்க்காருக்குப் பணம் போதவில்லை யென்றால் எந்தெந்த வகையில் வரி விதிக்கலாமென்று எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற யோசனைகளை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது? பெரும் பணக் காரர்களுக்கு வரி போடுவது தப்பா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

“பாசன வசதி அதிகமுள்ள இடங்களில் வரி போட்டாலும் அவர்களால் கொடுக்க முடியும். ஆனால் பாசன வசதியற்ற பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகளால் வரி கொடுக்கமுடியுமா என்று சிந்திக்கவேண்டும். எங்கள் தொகுதியில் வறட்சியாது என்றே ஒரு ஆறு இருக்கிறது. பாலாற்றில் ஏராள ஜலம் வருகிறது, அதுவும் வீணாகிறது. அதைத் தேக்கி இந்த ஆற்றில் விட எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. 1937-ம் வருஷம், 1946-ம் வருஷம், மற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் இது விஷயம் எடுத்தச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கவனிக்கப்படவில்லை. வருகிற இரண்டாவது ஓரத்து வருஷத் திட்டத்திலாவது கீரியாறு போன்ற திட்டங்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இன்னும் ஒரு விஷயம். இதுபற்றி கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும் விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தில் இதுவரையில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலம் விஷயமாக மீண்டும் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது விஷயமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் வேண்டுமானாலும் என்னோடு வரட்டும். நான் இது விஷயமாக அவர்களிடம் சொல்லியிருப்பவை யாவும் உண்மையென நிரூபித்துக் காட்டமுடியும். ஆகவே இது விஷயத்தில் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு எங்கள் பக்கத்தில் பம்புகள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வதற்கு மின்சார உதவியினால் மோட்டார் வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்ய 6 வருஷங்களுக்கு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு வருஷம் கூட ஆகவில்லை. ஒப்பந்தத்தை பீரி மின்சார சப்ளையை ரத்து செய்துவிட்டார்கள் என்கின்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக விஷயங்களை விசாரித்து ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியம் அளிப்பதற்காக முன்பு என்ன திட்டம் வைத்திருந்தார்களோ அவற்றை ரத்து செய்யாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

4th March 1955]

(Deputy Speaker in the Chair.)

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Deputy Speaker, 9-52
Sir, one feature in this debate is that my hon. Friends from a.m.
Malabar have been very much in the picture. They have been
representing that Malabar is a district which has been completely
neglected and that the Government have not bestowed any
attention to this district. Sir, they have been overemphasising
the claims of their district in order to draw the attention of the
Government. But honestly if there is one district which is most
backward in this State, it is really the North Arcot district and
everybody admits it. Even to-day the Hon. Minister for Agri-
culture, Sri Bhaktavatsalam, said in so many words that the needs
of the North Arcot district have got to be attended to forthwith
as also that of the Ramanathapuram district. You know, Sir,
not only the North Arcot district has been backward but, at the
same time, God also has not been kind to it. We have got a river
which has no floods at all. For the past ten years we have had
no floods at all in that river and consequently no water at all.
Some people say that underground sub-soil water resources in this
district are really great but I do not know whether it is true. This
year too we had some rains but not either plentiful or adequate.
More than that, our crops have been affected by pests and the
Government, in spite of the fact that they have been furiously
combating it by trying to destroy these pests, have not been
able to do much in that direction. In this state of affairs, the
problem of unemployment is also there and both the white-collared
and the khaki-short variety of people are affected by it and the
Government, I am sure, are alive to that fact and something has
got to be done for the benefit of this district.

“ Our Hon. Chief Minister comes from Gudiyatham and I am
sure he will impress upon his other colleagues that his constituency
is a typical example of the backwardness of the entire district.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Deputy Speaker, the
Hon. Minister for Land Revenue and the Hon. the Chief Minister
come from that district.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ It is rather unfortunate
that they do not speak and ventilate our grievances in this House.
But it is my unfortunate lot to say what I have got to say on behalf
of the people of North Arcot. Sir, I am just trying to convince
the hon. Members coming from Malabar and South Kanara by
saying : ‘ Here is a district which requires greater attention than
any other district in the State. The Hon. Minister for Revenue
also comes from my district but, with all handicaps under which
he is groaning now, he is not able to help the district.’ Therefore,
something has got to be done for the district and I am sure, the
Government are going to do something and are alive to the several
problems facing the district.

[Sri S. Panchaksharam] [4th March 1955]

" In passing I would like to refer to planning—whether it is by the Centre or by this State. All over the State we are having several polytechnics, technological institutes and research institutes, industries and factories are being started on a large scale but North Arcot has not figured prominently anywhere in the picture. We do not have factories. We do not have industries. We do not have technological institutes. We do not have even polytechnics. We do not have any one of them in spite of the fact that we have got enough buildings, enough material and several other facilities for the starting of such technological institutes, industries, etc. For example, in Arkonam there is a well-built township with an aerodrome, which has been completely abandoned. It is a fit place for the starting of big industries. There is also another method by which the problem of unemployment can be solved. Technological institutes can be started in our district. Sir, recently it was proposed to start a regional technological institute intended for small-scale industries in Madurai as its headquarters. Madurai has been preferred for many things. Why not this technological institute be started at Vellore, the headquarters of the North Arcot district? By doing so, the Government will not only be doing justice to the people of North Arcot but at the same time the people will be feeling that after all, our Government are alive to the needs and problems of their district and to some extent they can be satisfied with their lot. That is all what I want to say in general so far as my district is concerned.

" With reference to the Budget in particular, I should like to say that we are living in hectic times. We have solemnly resolved to give ourselves a Welfare State, the pattern of which was decided at the Avadi Congress. In line with that, the first Budget presented by the Central Finance Minister is one which is aimed at attaining the goal or the declared objective of a Welfare State. This State Budget also has been, to a very great extent, planned on the same model of the Central Budget and, I am sure, hon. Members will agree with me when I say that the Hon. Minister for Finance has planned very boldly to attain that objective of a Welfare State.

" Sir, in electrical undertakings, the ambition that has been aimed at is to give electric connection to 1,000 villages every year.

" Education has been made almost free up to III Form.

" Rural water-supply is going to be enlarged to a very great extent, as also urban water-supply facilities.

" National Extension Service Blocks are going to be set up in plenty and the Hon. Minister in charge of this portfolio has been pleased to state that North Arcot is going to have some of these Blocks.

" Social and ameliorative measures for the welfare of Harijans have been referred to by the Hon. Minister for Finance. A large sum of money has been set apart for their welfare and uplift.

4th March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

That is the way in which the whole thing has been planned and for which the Hon. Minister for Finance deserves our congratulations. But the subsequent portion of the Budget speech leaves a feeling of some sort of an anti-climax. Certain taxation measures have been proposed which are not in tune either with the manner in which the whole thing has been planned or with the conditions of the people in this State. The land revenue surcharge of two annas in the rupee is not a thing to be opposed as a piece of taxation. My objection is that if a surcharge is to be levied on an existing tax it tantamounts to a war measure, that is, an emergency measure. What is the emergency that has been created now that we should have a surcharge on land revenue? The Taxation Enquiry Committee has said definitely that the incidence of agricultural taxation is not very appreciable. In the light of this observation I do not think that the small landowners should be called upon to pay a surcharge of two annas in the rupee. The Taxation Enquiry Committee has also suggested that the States can levy a tax on larger agricultural incomes. Well, this State has already forestalled the Taxation Enquiry Committee by levying a surcharge on larger agricultural incomes instead of a tax in the shape of an agricultural income-tax. The Government thought that the people being ignorant and unsophisticated in the maintenance of accounts a direct income-tax would not be warranted in the circumstances and that a surcharge on larger incomes would be justified in lieu of an agricultural income-tax. But, as regards the proposed flat surcharge of two annas in the rupee on land revenue, it is almost an emergency taxation and I think it is unnecessary.

“ Similarly, I can say that the Court Fee revenue which is sought to be raised is also unnecessary. The feeling that is prevalent in this State is that Government seek to augment their resources by the sale of justice. Let not the people feel that this Government is always in jitters and that its sense of responsibility to balance its Budget makes it come up with proposals for enhanced taxation or fresh taxation every time the Budget proposals are put forward. After all the duty of balancing our Budget is not entirely ours. The Centre has framed its Budget in such a way as not only to balance its own Budget but also to balance the Budgets of the State Governments. This is the reason why they have left a deficit of nearly 400 crores of rupees uncovered. If they are going to cover it by some means or other, they will also cover ours by some means or other. The entire income-tax structure has been recast and the entire excise duties have also been recast. The new excise duties are expected to fetch nearly 30 crores of rupees extra out of which we are going to get at least one crore in addition. The same is the case in regard to income-tax and we are going to get something more than what the present subvention is. As regards Estate Duty, we have set apart only a token sum as our share of net proceeds as Estate Duty assigned to States. I am sure the Government of India are going to give us something more substantial in the shape of Estate Duty on agricultural land.

[Sri S. Panchaksharam] [4th March 1955]

Then there are also the grants-in-aid. Last year the Andhra Government was able to get 3 crores as loan and Rs. 3½ crores as grant-in-aid and were thus able to balance their Budget. Therefore our capacity to get more grants-in-aid from the Centre is there and we are also going to get an increased share of income-tax and excise duties. All these additional incomes will more than cover this small deficit of one or two crores in our Budget. While it is a fair compliment to say that the Hon. the Finance Minister has planned his Budget completely, he must, at the same time plan it boldly. That is my request to the Hon. the Finance Minister.

“I would also suggest another thing. After all the Government must be aware of the fact that there is tax evasion and tax avoidance. What have the Government done all these three or four years to see that tax evasion and tax avoidance are not easily allowed? I have got to be very guarded when I say that the charge of corruption against some of the officials who are in charge of taxation departments is not recklessly made. It is a matter which has got to be carefully gone into and it should be seen that there is no corruption and there is neither tax evasion nor tax avoidance. It was last year or so that Sri C. Rajagopalachari said that the Public Works Department was Enemy No. 2. There is enough justification for that statement. What an amount of wastage there is in that department! I do not know whether the Hon. the Minister for Public Works is aware of it or not but we in the mufassal are quite aware of it. A drive against wastage is also a very fruitful way of augmenting our income. Such a drive will save lots of money and we will get at least a crore of rupees. The position is similar in the case of the Electricity Department. All these things have to be done in a planned manner so that there is neither wastage nor is there any evasion of tax.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, the hon. Member is going on accusing somebody. May I know from the hon. Member as to who is responsible for all these things?”

DEPUTY SPEAKER:—“What does the hon. Member mean by ‘accusing’?”

SRI A. RAMASAMY TEVAR:—“Sir, the hon. Member Sri S. Panchaksharam was saying that there was some sort of corruption, etc.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Sir, I was very guarded when I said that the charges of corruption against some officials were not made recklessly and that investigation into the matter was worthwhile.

“Another subject which I wish to mention is that we have struck not a coal mine in Neiveli but a gold mine. This Neiveli Project is a matter on which this Government should devote its attention and see that all its potentialities are utilized to the maximum possible extent. The Government have been very chary

4th March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

in giving us details about it. Perhaps the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam is very pessimistic about it. I wish he gives a true picture of the Neiveli Project and its potentialities. So far as I have been able to gather from the Congress Exhibition, I find that we are going to have electricity in plenty which is going to change the face of South India with some surplus available for other States also. It is going to supply enough electricity to electrify the entire railway system in this State and also in the neighbouring State. We are also going to have a steel plant and also a fertiliser plant to augment the supplies from Sindri. This project is going to make up the shortage that we are now having in sulphate of ammonia. Many other small industries are also likely to spring up around this like the manufacture of caustics and soda. We will be producing enough bitumen to black-top even the approach roads to the villages. These are all the potentialities of Neiveli. But the Government have bartered away the interests of this State to the Centre. The control has been vested in the Centre simply because sixty crores of rupees have been paid by them as capital. Why should this Government give away their rights? It is our property and it is our duty to exploit the project to the fullest extent. Therefore the 25 per cent of the profits that we are going to have is not enough. We have got to fight for more and we should see that all the potentialities of the project and the profits that are to be derived are utilised to the maximum extent."

SRI N. SIVARAJ :— “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த 1955-56-ம் பட்ஜெட் மீது விவாதம் நடந்து வருகிறது. குறிப்பாக அவர்கள் கல்வி சம்பந்தமாக சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்களே அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். அத்துடன் என்.ஜி.ஓ. களுக்கும், போலீஸ் இலாகாக்களில் இருப்பவர்களுக்கும் சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். பொதுவாக விவசாயிகள் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கும் நடுத்தர வாசிகளின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கும் எந்த விதமான வழி வகை செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், இந்த செலவுத் திட்டத்தில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. பெரும்பாலான விவசாயிகள் விலைவாசிகளிலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு மிகவும் அபாயகரமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

10-09
a.m.

“பொதுவாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் தஞ்சை ஜில்லா தமிழ் நாட்டு நெற் களஞ்சியம் என்று சொல்லி, உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்றும் கூறுகிறார்கள். சாதாரணமாக 60 சத விகித ஏழைக் குடியானவர்கள் குறைந்த பட்ச வருமானத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் குறித்து ஒரு சில யோசனைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அறுவடைக் காலத்தில் நெல்லின் விலை 12, 13, ரூபாய் விற்பது. 10 ரூபாய் 9 ரூபாயாக குறைத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் பெருவாரியான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது மாதிரி விவசாய தொழிலாளருக்கு திடீரென்று விலை வீழ்ச்சியும் உயர்வும் ஏற்பட்டதால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மூட்டைக்கு 2, 3, ரூபாய் குறைகிறது. ஒரு மரக்கால் 8 அணு என்று இருந்தது 5 அணு என்று உடனே குறைந்து விடுகிறது. ஒரு விஷயத்தை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறார். சர்க்கார் இந்த விலைகளை நிர்ணயம் செய்யலாம். இந்த விலை வீழ்ச்சியை சமாளிக்க, சர்க்கார் மான்யம் கொடுக்கக்கூட தயங்கக்கூடாது.

[Sri N. Sivaraj]

[4th March 1955]

“மூட்டை 13, 12 ஐயாய்க்கு குறைவாக விற்குமானால் சர்க்காரே நேரடியே நெல்லை வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த சமயத்தில் வாங்கிக் கொடுப்பது நியாயம் என்று தான் சொல்லவேண்டும். தஞ்சையில் விலைவாசிகள் திடீரென்று வீழ்வதும் ஏறுவதுமாக விருக்கிறது. இதனால் ஏழை விவசாயிகள் தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தான் நிவாரணம் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“இவ்வாண்டு அவர்கள் கடன் வாய்தா சட்டத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் பணத்தை திருப்பி தருவதில் இன்ஸ்டால்மெண்ட் மூலமாக கொடுப்பது பெரிய உதவிதான். இருந்தாலும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு வரி ஒன்றும் போட்டிருக்கக் கூடாது. இது மேலும் மேலும் அவர்கள் தலையில் அதிக பளுவை சுமத்துவதாகத் தெரிகிறது.

“அடுத்தபடியாக இந்த வரியை பெருக்குவதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகள் நியாயமான முறையில் தங்கள் குறைகளை நீக்கவேண்டுமென்று கிரேஸி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பிட்ட வருமானத்தின் மீது இந்த வரியை போடலாம். இன்றைக்கு பெரிய மிராசுதாரர்களும், நில வருமானத்தின் மீது வரியை விதிக்கலாம். அதற்கு இப்பொழுது துண்டு விழும் தொகையை ஒருவாராக சரிக்கட்டி விடலாம்.

“அடுத்தபடியாக முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் இப்பொழுது நிலை வரும் வேலையில்லா திண்டாட்டினால் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு தொழில் உற்பத்தி மூலமாக மிகுந்த அளவுக்கு பணம் எதிர்பார்க்கலாம். ஒருவாறு வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை போக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக நாகப்பட்டினத்தில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாகப்பட்டினத்திலிருக்கும் ஒரு உருக்கு தொழிற்சாலை அவர்களால் நடத்த முடியாமல் இப்பொழுது டாட்டா கம்பெனியாரால் நடத்தப்படுகிறது. அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அதிகமாக தொகை ஒதுக்குவதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரும்பு உருக்கு தொழிற்சாலைக்கு பெரிய அளவில் உதவி செய்ய வேண்டும். இதனால் பலருக்கு வேலை கிடைக்கும். பல குடும்பங்கள் பிழைப்பார்கள். அதனால் அவர்கள் சுமாராக வாழ வழி பிறக்கும்.

“நாகப்பட்டினத்தில் 500 தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய இடம் அது. இங்கு ஏற்றுமதி முன்போல் நல்ல நிலைமையில் நடக்கக்கூடிய தாய் இல்லை. இதனால் வியாபாரம் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீப காலத்தில் மலையா, சிலோனுக்கு போக வேண்டுமானால் தாராளமாக பரமிட்டுகள் கிடைப்பதில்லை. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள் வாழ வழியின்றி தவிக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கை மிகவும் மோசமாக விருக்கிறது. இந்த விதமான கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்காமல் எல்லோரும் சேர்ந்து இதை ஆலோசனை செய்து ஒரு நன்மை ஏற்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஹார்பரில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி மிகவும் மந்தமாகவிருக்கிறது.”

* SRI A. APPU :—“Mr. Deputy Speaker, I rise to support the Budget presented by the Government. It is a good Budget and particularly the speech made by the Hon. the Finance Minister while introducing the Budget proposals gives a complete picture of the state of affairs in the State. I congratulate him heartily.

“There is a general complaint from some of my friends from Malabar that our district has been completely neglected. I submit, Sir, that I do not subscribe to this theory at all. If we go through

4th March 1955]

[Sri A. Appu]

the Budget statements with an open mind, we will find that considering the resources of the Government they have done their best for the people of Malabar. Ours is a poor district and our wants are too many. We have been worrying the Ministers and the Government with too many requests but the Government have not been able to comply with all our requests. But that is no reason for criticising the Government mercilessly.

"I am happy to find that the Government have come to a decision to exempt school children up to III Form from school fees. This decision will help children coming from poor and middle class families. I congratulate the Government on their decision.

"Then, Sir, I wish to say a few words with regard to my constituency—Chevayur taluk. There are about 20,000 people in the islands of Laccadive and Aminidive. They are a helpless lot and very poor people. They have been submitting memoranda after memoranda for the redressal of their grievances. I am glad to find that the Government have actually taken up their cases now. The Governor of our State visited these islands in December last and made personal enquiries. My friends Sri K. M. Seethi Sahib, Dr. K. B. Menon and myself met the Governor before he proceeded to the islands and presented a memorandum. We all had a long discussion with him. Immediately after his return, the Governor sent for us. Unfortunately Sri K. M. Seethi Sahib was not in the station. Dr. K. B. Menon and I met the Governor and had an hour's talk with him. The Governor told us that active steps would be taken for the redressal of the grievances of the people of these islands. He also told us that the income from these lands was only Rs. 20,000 and as such that this Government was not justified in spending large sums of money on their needs. But, at the same time, he told us that the islands were of strategic importance and he thought that the Central Government must come to their help. He informed us that our Government have already taken up this matter with the Central Government and assured us that something would be done immediately. I thank the Government and the Governor for the interest they are taking in this matter.

"Then, I have to say a few words about dispensaries and hospitals in our districts. Our dispensaries and hospitals are particularly overcrowded. There is a hospital at Headquarters for women and children; the crowding there is very much. And immediately after confinement, that is, one or two days after delivery, the ladies are sent home from the hospitals. It is a pitiable thing. And because of overcrowding a large number of them are lying on the verandas; bed-strength is also very poor. We have represented this several times to the Hon. Health Minister. I hope the Government would find their way to relieve this situation soon.

"The dispensaries and hospitals under the control of the District Board are not at all working satisfactorily. Their only excuse is that they have no sufficient funds. I find from the Hon. Finance Minister's speech that considerable financial help would

10-20
a.m.

[Sri A. Appu]

[4th March 1955]

be given to the district boards. I would respectfully request the Government that while distributing this grant, Government might issue strict instructions to see that high priority is given to dispensaries and hospitals in our districts.

“ As regards roads, ours is a district full of rivers, hills and mountains. There are a number of villages in our district which have no road communications. The people of Malabar have realised the financial difficulties of the Government and they have formed certain committees and a large number of roads have been formed under private enterprise; land was offered free for the formation of the roads. But unfortunately, there is no Government department to take over the roads for maintenance. I understand that it is the duty of the district board to take over these roads. Here again, their complaint is that they have no funds. I submit the Government might issue instructions to the district board to take over these roads and maintain them properly.

“ There was separation of judiciary from the executive in July last year. I had some experience about the judicial work as a Government officer. I have been closely watching the progress and the work of that department. I am very sorry to submit that there is considerable delay in the disposal of criminal cases. Justice delayed is justice denied. We have made representations to the Government that the number of Subdivisional Magistrate Courts and Sub-Magistrate Courts opened in our district is not at all sufficient. I think the Hon. Finance Minister also realises this. And he has promised that he would watch the situation for about a year and see that suitable action is taken for the disposal of criminal cases in the district expeditiously.

“ I shall say a few words about the non-gazetted officers. The work in public offices is not at all going on expeditiously. There is a general discontentment among the N.G.Os. The N.G.Os. particularly the clerks say that the pay of a clerk is not even equal to that of a postman under the Central Government. Unless some help is given to them, they will not be able to do good work. I think the Government have also realised this and a few months ago they appointed a Committee to investigate and find out how the work can be improved in all the public offices. The report of that Committee is under the consideration of the Government. The Hon. Minister in charge of the subject said that the report was under consideration and that everything possible would be done.

“ As for the Civil Supplies Department, a large number of clerks and peons have been discharged as a result of the abolition of the Civil Supplies Department. About 100 of them are walking about in the streets without any work. I made a representation in this behalf to the Hon. Chief Minister and also the Hon. Minister Sri Bhaktavatsalam and Sri Bhaktavatsalam was pleased to say that he was seriously considering the question and something would be done for these people. What I want to say is this, that these

4th March 1955]

[Sri A. Appu]

subordinates have put in about 10 or 12 years' service; they have married and produced children and now they have been thrown out and have no work at all. My particular request is that they should not be discharged until the Government come to a final decision as to absorbing them in the Revenue Department or any other Department.

"A word about fishermen. There are a large number of fishermen in our district as we have got a very long coastal area. Recently when the Hon. Minister Sri Bhaktavatsalam visited our district, I took a few of them and made representations. Their complaint is that socio-economic work among them is far from satisfactory. Near the Kozhikode town there is a fishermen village called Pudiappa. A large number of fishermen are living there and they have been submitting petitions to Government for the last three years for giving them three wells for drinking water. The matter has not been taken up yet. When I brought this to the notice of the Hon. Minister concerned, he was pleased to say that he would direct the Collector to expedite the matter. I am glad to say that as a result of his intervention, the Collector has now taken steps to sink wells.

"Another difficulty of the fishermen is that they have no proper burial grounds in their villages. Some of them have to carry the dead bodies to the sea and sink them there. They are very badly in need of burial grounds. There are many other places also where there are no burial grounds. I request the Hon. Minister to pay particular attention to this matter and see that burial grounds are provided to these unfortunate people in all places where they are absolutely necessary.

"National Extension Service : Work under National Extension Service scheme is in progress only in three taluks of our district, namely, Chirakkal, Kottayam and Palghat. There are six other big taluks in our district. Kurumbaranad is an undeveloped taluk and a major portion of Kozhikode taluk also. I have made representation to the Director of Rural Welfare about this and he has been promising me that the matter would be taken up from last October onwards. But nothing has so far been done. I understand that there is a substantial allotment under this head. I request that in the next official year, the National Extension Service may be extended to at least two more taluks in the Malabar district.

"There are a large number of rivers and streams in the Malabar district. There are two rivers on which bridges have to be constructed urgently. One is Chethukadavu bridge. There was a bridge here about one hundred years ago. But it collapsed and no steps had been taken to reconstruct it. When Sri C. Rajagopalachari, the then Chief Minister, visited Kozhikode in November 1953, we presented a memorandum requesting him to take steps to reconstruct the bridge. He said that, if fifty thousand rupees were deposited, the proposal could be put through. We sent a communication saying that we were prepared to spend twenty-five

10-30
a.m.

[Sri A. Appu]

[4th March 1955]

thousand rupees and I regret to say that no reply to it has been received. The other river is Porakatteri. There is a road going from Kozhikode to a place called Kanayamkode. The road is about 15 miles long. A bridge is absolutely necessary at the point where the road crosses the river. The road is an important one. The Producer-cum-Consumer Co-operative Society at Karanun has written to the Collector expressing its willingness to deposit ten thousand rupees for the construction of the bridge. The total cost will come to about a lakh of rupees. The construction of the two bridges referred to above is absolutely necessary. I request the Hon. Minister for Public Works to look into this matter and order the construction of the bridges.

"I thank you, Mr. Deputy Speaker, for giving me this opportunity to speak."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to offer a few remarks on the proposals contained in the budget presented by the Hon. Finance Minister. The most important among them is the proposal to levy a flat surcharge of two annas in the rupee of land revenue on all lands, and this deserves to be condemned in no unequivocal terms. A welcome feature is the offer of free education up to Form III to all poor children and this deserves praise.

"The proposal to levy a surcharge on land revenue is not a new one. In 1952 a Bill for the levy of a surcharge on land revenue was introduced in this House. After a great deal of discussion Sri C. Rajagopalachari, who was the Chief Minister then, thought it wise to drop the Bill. There would have been some justification if the surcharge had been levied in 1952, as the agricultural conditions were better then than what they are now and the price of agricultural produce was somewhat higher. But even then it was thought that it would be better to drop the proposal. This Government have chosen the most inopportune time to levy this tax. The agriculturist is now suffering from an unbalanced economy. The wage level is high and there is a steep fall in the price of agricultural produce. An agriculturist has to purchase all his agricultural requirements at a very high price but has to sell his produce at about half of the price that prevailed in 1952. It is said that the Government feel that this new levy may not prove unduly burdensome, in view of the improved seasonal conditions and the low incidence of land revenue compared with pre-war conditions. But the levy was considered to be burdensome in 1952. The seasonal conditions have not only not improved, but there is also a steep fall in prices. Therefore it is I say that this is not the opportune time for putting any additional burden on agriculturists. Besides under the Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, an indebted agriculturist has to pay within four months from the commencement of the Act the interest due up to the commencement of the Act and one-eighth of the principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding whichever is less. But no provision is made in the Act

4th March 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

for making available to agriculturists easy, cheap and ready credit facilities. If the present trend of fall in agricultural prices continues, the agriculturist will have nothing to invest on production. I am afraid that scarcity conditions which prevailed a few years ago will prevail once again, and we will be faced with the problem of having to import foodgrains from foreign countries which will consume a lot of our foreign exchange resources.

"The proposal to levy a tax on tobacco also is not a new proposal. The Government were taxing tobacco till 1944 and they gave it up because of the compensation offered by the Centre. But the Centre has stopped the payment of compensation to the State. I do not think there is any justification to add to the already heavy tax on tobacco. I am sure many Members have received representations from employees of beedi and cigarette factories to the effect that many of them will be thrown out of employment if the Government insist on levying this tax.

"There is a proposal for spending large sums of money on various river projects. There is a river mentioned in all the old literature known as the Palar river. It is a major irrigation source for North Arcot and Chingleput districts. Up till 1920, this river was supplying sufficient water for raising two crops per year. But subsequent to 1920, something happened which has reduced the freshes in the Palar and to-day there is not sufficient water for raising even one crop in the ayacut of the river. The Madras and Mysore Governments were sharing the waters of the river under the terms of an agreement entered into between them in 1892. It is said that the Mysore Government are now taking more water than what they are entitled to under the agreement and have raised the level of the dam somewhere near Kolar, and that this is the cause of the reduction in the quantity of water flowing in the river. Representations have been repeatedly made to this Government to look into and set the matter right if there has been any infringement. Even though we have been urging this point for the last three years and moving cut motions to bring this matter prominently to the attention of the Government, no Minister has thought it fit to take the House into confidence and give the actual position. The Hon. Speaker has announced that the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam will intervene in the debate. I am mentioning this so that he may take the House into his confidence and place the information available with him unreservedly before the House. He has been the Minister for Public Works for a long time and he also is interested in the river since it irrigates the Chingleput district from which he hails. I request him to use his influence on the Cabinet, institute an immediate enquiry into the matter and take steps to give relief to the ryots in the Palar Basin.

"The payment of the first instalment of the debts under the Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act passed recently falls due in the off-season. Agriculturists would not have been able to pay anything this year because of the falling prices, even if the period of repayment had coincided with the harvest season. I am

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [4th March 1955]

10-40
a.m.

told that in some places the harvest was so poor that many agriculturists were not able to realise even the cost of production. When the period of repayment falls in the off-season, I think the relief given will be only paper relief and not real relief. The creditors will file suits for the recovery of the debts. There will be four suits for four instalments. The Act by itself will not give any relief unless some provision is made in the Budget to provide the rural credit societies with sufficient funds to meet the needs of small agriculturists.

With regard to the fall in prices, the reason given in the Budget speech of the Hon. the Finance Minister is not convincing. The Government themselves are not sure whether the steep fall in prices is only seasonal and whether the price position will improve after the stocks move out of the producing centres to the deficit areas. Real relief should be granted to agriculturists and the price position must improve before the products go out of the hands of the agriculturists. The policy of drift, of waiting and seeing, of the Government will benefit only the trader who has cornered all the stocks after they have left the hands of the producer. So, even if there is any improvement in price, the benefit thereof will be derived only by the trader who has cornered all the stocks and not the agriculturist who deserves real relief. The Budget speech of the Hon. Minister anticipates announcement of some relief by the Finance Minister of the Central Government. But the Budget speech of the Central Finance Minister discloses that there is price control only in respect of certain articles and not paddy and jaggery. The ruling price of jaggery in North Arcot is very uneconomical and the agriculturist will not get even the cost price. Therefore, I request the Government to see that some immediate relief is given to the producers of paddy and jaggery before the produce leaves the hands of the agriculturists and before any trader or speculator corners the stocks.

"There is an anicut in my constituency called the Kinkilaphat anicut. It supplies water to four tanks in Tiruppattur taluk. This anicut because of the neglect of the Public Works Department has been completely silted up and the present water level of the anicut is very low. Therefore, urgent representations are made to the Government that if the anicut is to serve any purpose, the crest of the anicut should be raised by two feet. The raising of the crest was ordered. But because of the bungling in the department, the officer ordered that during the monsoon season, the crest must be raised by about 18 inches with mud. But some other officer ordered that it should be built of mortar and bricks. So, it was raised by 18 inches with brick and mortar. But the officer who said that it should not be built of brick and mortar said that it must be demolished. A sum of about Rs. 1,500 was spent in one year in raising the crest and before twelve months were out, it was ordered to be demolished, and was demolished. I do not know whether the department has taken any action against the person responsible for this. After it was demolished, even during the monsoon season,

4th March 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

the clay bund too was not put up. Therefore, no water was diverted to the four tanks mentioned already. While all the other tanks were full during the monsoon season, these four tanks in and around Tiruppattur were empty and the whole ayacut had no water. I request the Government to take immediate steps to give some relief to the ayacutdars under these four tanks.

“Thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak.”

* SRI K. T. SREEDHARAN :—Mr. Deputy Speaker, Sir, I was expecting that our Finance Minister, fresh from the Avadi Congress Session and inspired by the ideal of a socialistic pattern of society, would present a revolutionary Budget. I was expecting that there would be Budget proposals to solve the problem of unemployment and in regard to redistribution of lands. But I am sadly mistaken in my expectations. Unless these burning problems are approached sympathetically and very urgently, the establishment of a socialistic pattern of society will only be a dream. But I am glad that provision is made to provide at least certain long-needed amenities in my constituency. A provision for a grant-in-aid to the Madhava Memorial Ayurvedic Vidyalaya and Hospital has been made. Although it is a very meagre sum, I am glad that the Government have at least noted the importance of that institution. I may tell the Hon. Minister that this is managed by a registered society by name The Kerala Ayurvedic Society. The diploma granted by that institution is recognized by the Madras Government. A grant of Rs. 8,000 is absolutely necessary because more than that sum is in arrears to be paid as the remuneration of the staff and the running expenses of that institution will come to more than Rs. 7,000. Taking these facts into consideration, the Government may be pleased to give a non-recurring grant of Rs. 8,000 and a recurring grant of Rs. 7,000 to this very useful institution.

“A long-cherished desire of the people of Cannanore is to start a first grade college there. A committee has been formed to undertake collections and it is engaged now in collecting the necessary funds. The committee is collecting funds by staging entertainments and by public donations. I am pained to note that even entertainments organized to collect funds for starting a first grade college are not exempted from payment of entertainments tax. I request the Government to encourage the local people in their efforts and see that all entertainments staged for collecting funds for this institution are exempted from payment of entertainments tax.

“A very pressing need of the Cannanore municipality is an overbridge near the Cannanore railway station. For want of a bridge the people are very much inconvenienced. Many a proposal in this regard have been drawn up and even estimates have been prepared. But I am sorry that the Government have not found it possible to make provision in the Budget for this purpose.

[Sri K. T. Sreedharan] [4th March 1955]

10-50 a.m. Regarding the handloom industry, I wish to bring to the notice of the Hon. Minister that Cannanore is a great centre for handloom goods. This Government have been doing very much to foster and encourage this industry; but I am sorry to say that in spite of all that, the steps that have been taken so far in that direction have not been a success as far as Malabar is concerned. The handloom industry in Malabar has been badly affected. It has not been benefited by any of the schemes executed by this Government so far. Even during the period when the handloom weavers in this State were in distress, the Government came forward with the Ryan Scheme; but not a single pie could be made use of under that scheme as it was very much unsuited to Malabar. Even now, we are told that as an experiment, the Government have proposed to start two industrial co-operatives in Malabar. I am really fortunate in having two of these co-operatives in my constituency but I may tell this Honourable House that this is not going to be a success at all. Even if it is going to be a success, only a very few people will be benefited by it. In this connection, I want to make an alternative suggestion to the Government about the utilization of the Cess Fund and how it can be used in the case of Malabar.

“ Sir, the Government are aware of the fact that this handloom industry is mostly run by factories in Malabar. As it is run by factories, they cannot make use of the Cess Fund as the order stands to-day. The handloom factory owners in Malabar are very much in distress to-day for want of capital. If financial assistance out of the Cess Fund is given to them, this industry can go ahead in Malabar. Otherwise it will not work there. Assistance can be given on the security of the factory building or the property of the management. In this connection, I may also state that the rebate of $1\frac{1}{2}$ annas in the rupee for handloom goods is not availed of in Malabar as they are sold in North India and foreign markets. Therefore, I suggest that this rebate may be given direct to handloom factory owners as handloom goods are produced from their factories. If that is done, that will go a long way in increasing the meagre capital of the factory owners. I request the Government that these suggestions may be considered by them. It is not enough even if they start industrial co-operatives on an experimental basis. Although they proposed to start them about five months ago, they have not yet been started. If it takes so much time even to start them, I doubt whether they will be in a working condition even after a year and a half. In the meanwhile, the poor handloom weavers employed by the factories will be suffering as there will be no handloom factories seeking the help of the Government at that time. This is a very burning question as far as Malabar is concerned and the Government should take very urgent and necessary steps in the matter.

“ Sir, in the Cannanore Municipality, diseases like malaria and elephantiasis are prevalent on a large scale. Nothing has been done so far to combat these diseases. I request the Government to take immediate steps in that direction.

[4th March 1955]

[Sri K. T. Sreedharan]

“ Baliapatam near the Cannanore town is being denied good water supply facilities and the Government should take necessary steps in that direction also.

“ Sir, Malabar has all along been pressing for a Medical College. We are very sorry to find that no provision has been made in this year's Budget also. This is a matter of very vital importance to the people of Malabar and I request the Government to take necessary steps in that direction also so that their long cherished desire may be fulfilled at least in the next year.

“ I find that only a very small amount has been allotted to the T.B. Sanatorium at Periyaram. This sanatorium deserves encouragement from the Government. This amenity of a sanatorium was only recently given to Malabar and unless very substantial help is extended to it, poor people who are suffering from tuberculosis will have to be denied admission on the ground that there are not enough beds and necessary amenities. Therefore, the Government should bestow attention upon this aspect of the matter.

“ Before I conclude, I wish to repeat that unless revolutionary steps are taken by this Government, their long cherished desire of a Welfare State or a socialistic pattern of society will not be fulfilled. With these words, I resume my seat.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am intervening in this debate and taking the time of this House to explain the position relating to the fall in agricultural prices and the attitude of the Government in this matter. In this connexion, I would also like to refer to a few other points which relate to my portfolio.

“ Sir, several hon. Members referred to the fall in agricultural prices. Some hon. Members took up this question in order to add to the charges against the Government. Some other hon. Members took up this question as one argument in their favour and against the proposed surcharge of two annas in the rupee on land revenue. The hon. Member who rarely does honour to the Treasury Bench with his august presence was present yesterday and he gave the Treasury Bench the benefit of his great wisdom with his usual sermon and warning. The hon. Member, Sri Muthuramalinga Thevar, also referred to the fall in agricultural prices and pointed out that there was a fall by 50 per cent and that the Government were totally neglecting the interests of the agriculturists and that we were absolutely indifferent. He has further pointed out that this fall in agricultural prices benefited only the urban people and the other hon. Member from Tanjore, Sri C. Kandasamy, repeated that the consumers are particularly affected by the fall in prices. (Interruptions: ‘Consumers!’) Yes, the hon. Member said so. He further said that the prices had fallen to *Adalapadalam* and elucidated it by saying that the fall was not by 50 per cent only but by about 75 per cent or even up to 100 per cent. This hon. Member also charged the Government with gross neglect and indifference

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th March 1955]

in the matter. Then the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar while referring to this charged the Government with utter complacency. Sir, I would like to point out that this fall in prices is universal. So far as rice is concerned, it has become a world problem. The Food and Agriculture Organization which met to discuss the economic aspects of the rice industry in November last in Rangoon was concerned with this change that had taken place in regard to the rice problem. They found that from the problem of having had to increase production they had now to deal with the disposal of the surpluses which have accumulated in several of the rice-producing countries. They have pointed out that all over the world exports contracted while production expanded and that the bulk of these stocks is to be found not only in India but in the entire South-East Asia region. This world organization, the F.A.O., has taken up a comprehensive study of this problem."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The report is that production has decreased in India."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The hon. Member Sri M. Narayana Kurup sitting opposite to me tells me that production has decreased in India."

SRI P. RAMAMURTHI:—"The hon. Member said that it was so mentioned in the report of the F.A.O. and it could not be his view."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I do not know about that. But, the figure I have with me is that in 1954-55 the total rice production in the State is 3,107,000 tons, that is 132,000 tons or 4.4 per cent more than the production in the last year. In the same way there is an increase in the production of millets also. I may at once point out that whatever be the extent of the fall and whatever be the stage at which the fall is to be checked, any fall in agricultural prices, particularly of food products, is bound to benefit the consumers. The consumers are nine times as many as the producers in this State. Of course, I do not grudge the agriculturists getting higher prices for their products. They have been suffering all along. They have not been able to make both ends meet even during the peak years when there was a serious shortage and when there was open marketing as well as black marketing and when rice was sold at a price of Rs. 22 per bag. I would certainly like the agriculturists getting as much profit as possible and I do say so in the larger interests of agricultural development in this State. It is the only way to develop our economy:

"But, Sir, this is a vicious circle. If the prices are to remain very high, the living cost also is bound to rise and there is bound to be inflation. The producer who would get the benefit of high prices in one direction would stand affected in another direction on account of this inflation and the increased cost of living. But, what is the present position? When hon. Members express concern over what they describe as a steep fall in prices, they only take into account

7th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

the prices which shot up to Rs. 20 or 22 per bag. I would like to give certain figures about the prices in the various years which will be quite revealing. Sir, in 1945 the price was only Rs. 8-349 per bag in various centres like Kumbakonam, Cuddalore, Vellore, etc. In 1948 the price per bag was Rs. 11-38. In 1952 the procurement price in Cuddalore was Rs. 12-43 and in Vellore it was Rs. 11-60 per bag. In the same year the procurement price in Tanjore was Rs. 13-85 whereas the open market price was Rs. 22-69. The same level was maintained more or less in 1953. In 1954 the procurement price in Kumbakonam was Rs. 14-94 whereas the open market price was Rs. 17-67. Again in January 1955 there was no procurement and the price was Rs. 17 per bag. No doubt, it suddenly fell by Rs. 3 on the 5th February 1955. On that date the price was Rs. 14 per bag. Last week, when I was in Tanjore district, I heard that the price was Rs. 12 per bag. I have also known of cases where the price even went down to Rs. 10 and Rs. 9-8-0. But this fall in prices prevailed only for a few days. The poor ryots were anxious to dispose of their stocks to meet some urgent demands and the merchants did not come forward to buy the stock. Evidently there was no adequate marketing facility or credit facility and on account of this the price did fall up to Rs. 10 or so. But this situation did not prevail for long and the prices again went up. I have been told that the price will not go below Rs. 12 and that the situation need not cause any concern. I also heard that the present trend was upward and not downward. It must be remembered that the fall in prices was in January and February, namely, the harvest season. During the harvest season when some people are anxious to dispose of their stock, the prices do fall, but the Government are anxiously examining in what way marketing and credit facilities could be enlarged for the benefit of these ryots.

“Both the Government of India and this Government are very closely watching the trends in regard to rice production. No doubt some exports have been permitted in order to arrest the fall in prices. Both the Governments feel that the situation is not yet alarming and does not warrant Governmental interference and purchasing of stocks by the Government. If, however, the situation deteriorates, I would assure the hon. Members that Government would not hesitate to take necessary steps to check the fall in prices so far as rice is concerned.

“Sir, regarding other products like chillies, onion, etc., this Government did take up the matter with the Government of India. Formerly, the Government of India was not liberal in the matter of export policy. But, at the instance of this Government, and perhaps other State Governments also, the Government of India have liberalised their policies. With regard to these products—chillies, pepper, onion, jaggery, cotton and other products—not only exports are liberalised but also export duties are being reduced. In the matter of pepper in which hon. Members from Malabar are very much interested, I see that, just as in the case of rice, the production of pepper has also gone up this year. There is a world depression regarding pepper. We export a large quantity of pepper

11-10
a.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th March 1955]

produced in our State. The Government of India have been not only liberally permitting exports but they have been also reducing the export duty in order to encourage exports. They have been closely watching the price of pepper. So far as cane-jaggery is concerned, the Government of India at the beginning was averse to permitting exports. But, at the instance of this Government, the Government of India have been liberally permitting exports and they have recently ordered that free exports without prior permission, can be permitted up to the end of March. If the situation does not improve by the end of March, the Government of India would unhesitatingly extend this concession of free exports so far as jaggery is concerned. Regarding groundnut, grains, the Government of India have been not only permitting liberal exports and reducing export duty, in addition, to established shippers but they have also recently decided to permit crushers to export up to the extent of 250 tons per crusher freely. On account of this facility that has been extended to permit freely crushers to export up to 250 tons per crusher, we see already the trends in the market. In the first week of February groundnut was sold at 14.72 rupees per maund whereas in the second week of February it rose to 15.5 rupees per maund."

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—" I should like to know whether the Government are giving the same facility in the matter of export of groundnut cake. Such export of groundnut cake will be against the interests of the agriculturists."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" About that point, Sir, a question was raised on the floor of this House some time ago during the question hour. I looked into the matter and I found that the price of groundnut cake was going down and was not going up. Anyhow, I can assure the hon. Member that the Government would very carefully watch the situation and if there is a tendency for the price of groundnut cake which is badly wanted for the agriculturists to go up, the Government will take necessary steps to stop such export."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" The Hon. Minister was giving some figures with regard to export of groundnut and with regard to the price of groundnut after export was permitted. May I request the Hon. Minister to give similar figures with regard to jaggery also to find out whether the price of jaggery has improved or not after export of jaggery was allowed."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am sorry that I do not have figures regarding the price of jaggery. Anyhow, I can again assure the hon. Member that we are very much interested in maintaining an economic price for jaggery for the benefit of the producers and we shall take all necessary steps in the matter,

" Therefore, Sir, I would like to point out that the Government, whether here or in the Centre, have not been sleeping over the

11th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

matter of falling prices. The Government of India have recently decided and taken action in purchasing coarse grains like bajra, jovar, etc., wherever prices have fallen to Rs. 5-8-0 or Rs. 5. So far as this State is concerned, prices of these grains have not fallen below that limit. In other States, the Government of India have stepped forward to purchase these grains for the benefit of producers. I would like to point out that agriculturists who have taken to the noblest of the professions and doing the greatest service to the people should not always wish for the maintenance of a very high prices because such a thing would affect the large mass of consumers. One cannot expect that the price level that prevailed two years back when there was procurement, when there was shortage, when there was an open market, when there was also a black market and all that, will be maintained even now. Prices are bound to fall and that is in the general interest of the consumer. But still, the agriculturists can easily get an economic price if only they devote some attention to the matter of adopting improved methods and thus step up production. Sir, I find in the district of Tanjore the average production is only 1,700 pounds per acre which is, I believe, the lowest. Coimbatore district produces nearly 2,000 pounds per acre on an average. Even in that very same district, when there was a crop competition, I found that the average production among the competitors was as much as 4,500 pounds per acre. At present, 14 bags of paddy are produced per acre. If they only step up production by another 10 bags, in this connexion I am happy to say that there has been an increase by two bags per acre this year not only in Tanjore district but also in other districts as well, they will be able to make up for the fall in the price level and also will be able to pay the surcharge on land revenue. Sir, I do not wish to take up the time of the House any further except to say that we are dealing with this question of fall in prices. I should like to give an assurance to the hon. Members that this Government are quite well interested and that they have been very closely watching the situation not only with reference to production of paddy but also with reference to other products and that they will take necessary steps in the matter. I may also tell the House that the Government of India also are equally interested and have been responding unhesitatingly to whatever be the requests that this Government make to them.

“ Sir, a few other points have been referred to by hon. Members relating to matters under my charge and I would like to refer to them very briefly. Sir, reference was made to the Neiveli Project. An hon. Member who delivered a sermon to the Treasury Benches described the progress of the project as ‘*Amaivegam*’. I do not know whether the hon. Member has any idea of what is going on there. Of course, it is easy to criticise. After all, one has to go down underground, tackle the problem of water and also find out the quality of lignite that is available. The Government do realise the great value that has to be attached to this project which should result in considerable change in the economy of our State.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th March 1955]

11-20 a.m. " Therefore, I can assure the hon. Member from North Arcot that this Government is taking every step possible to conduct the large scale exploitation of lignite in this area which should lead to other industries. The Government was charged by that hon. Member from South Arcot that we had 'bartered' away our rights. There is no question of rights in this matter, Sir. There is a State Government and a Central Government and there is not yet a complete independent Government in this State as some hon. Members would like to have and therefore we have to look to the Central Government for help in so many directions and that help is forthcoming without any demur. About 60 crores of rupees are required for taking up so many industries besides exploiting lignite, and this State cannot take them up independently. They have to work in co-ordination and in partnership with the Centre.

" The hon. Member, the Raja of Chettinad, referred to the National Extension Services and referred to the further extensions that are proposed to be taken by the Government which have been referred by the Hon. Finance Minister in his speech. Other hon. Members raised the question during question hour this morning. I would like to tell them that I have myself been thinking in the same way. When we do extend the 36 blocks in a few months, it will not be necessarily contiguous and we will take up other taluks also. But at the same time hon. Members know that we need not speak of this taluk or that taluk. It is the objective of the Planning Commission and it has been taken up by this Government that this rural development programme should cover the entire area in the course of a few years. At the same time, the Raja of Chettinad suggested that there may be a discussion in this House when new blocks are to be taken up. I would not at all agree to a quarrel in this House between this hon. Member and that hon. Member and this taluk and that taluk. It will not at all be conducive to harmony and hon. Members will entirely agree with me with this attitude of mine. Anyhow, the Government will take all aspects into consideration and when we take up further work I do propose to take up other taluks when I extend by two or three blocks.

" Sir, some hon. Members referred to the question of handlooms and one hon. Member from Coimbatore district made his usual wild allegation that nothing had been done for the handloom weavers. Sir, I made an elaborate statement as to how the Handloom Cess Fund is being utilized for the benefit of the weavers. I do remember that some hon. Member, either during discussion here or during question hour, charged the Government that 30 per cent or perhaps 50 per cent of the expenditure was on the staff. Then I looked into the matter, and I can tell the House that only 2 per cent has been fixed as the limit for expenditure on staff for the administration of the cess fund and I am glad to tell the House that even this 2 per cent target has not been reached and there has been a balance in the allotted expenditure on the staff.

4th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

“ Sir, the hon. Member from Tinnevely referred to some representations that he has been repeatedly making on behalf of certain cultivators who, he wants, should be permanently established in the forest area where there is also the Papanasam Hydro-electric Project. I would like to assure him at once that there is no question of ill-feeling towards any one, particularly the hon. Member. If for administrative reasons, if in the interests of the Hydro-electric Project to which all hon. Members would attach great importance, it is felt that it is in the interests of the Hydro-electric Project itself that these people should not be allowed to cultivate their lands, I have no doubt, though the hon. Member himself may not appreciate it, other hon. Members would appreciate that.

“ The hon. Member from Tiruppattur referred to the question of Palar. I would not have referred to it. But the hon. Member said that he expected me to do that. I may at once tell him that so far as Palar is concerned I am also interested in it. But in the interests of the ryots of Palar, I would like to point out that it is not at all advisable for me to deal with it at this stage; it is a matter between one State and another State and therefore it is not at all in the general interest to discuss this matter publicly. There are so many other questions involved in it. (Interruption by the Hon. Leader of the Opposition.) Of course, no assurance is necessary regarding using my influence.

“ With these few words, I thank you, Sir, for having allowed this indulgence.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ I would like to ask the Hon. Minister for Agriculture to clarify certain questions which arise out of the statement that he has made so that the House may be benefited. I am not worried about all those questions of figures and all that. (The Hon. Finance Minister : ‘ You can say them in your speech.’) Of course, I will deal with it when I speak; I know how to interpret them. But what I would like to ask him particularly is : both in respect of food-grains and in respect of commercial crops, the Hon. Minister himself had admitted that, immediately these crops are harvested, prices fall tremendously, particularly because the poorer ryots, whether they are owners of lands or whether they are tenant cultivators, have got immediately to find money and therefore they sell the grains. This problem had been brought to the notice of the Government during the last three years, successively. The Hon. Finance Minister had also referred to it in his Budget Speech last year. Every time they have been saying that they are watching the situation. I would like to ask him, having understood and admitted the problem to be one of extreme difficulty to the rural cultivators and poor people, what is it that the Government propose to do. With regard to the past, well, I am not asking, for, they cannot do anything. But at least with reference to the future, what is it they propose to do? Are they going on to be watching the situation year after year and afterwards

[Sri P. Ramamurthi]

[4th March 1955]

to come and say, 'now the prices are rising'? That is the specific question on which I want the Hon. Minister for Agriculture to give a clarification."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it is not now merely watching the situation. I may tell the Hon. Leader of the Opposition that Government have also taken up the question of affording necessary credit facilities for these poor ryots and also affording necessary marketing facilities. It is a larger question and not ours only. We have to deal with it in consultation with the Government of India. However, I may tell the House that this Government have taken up the matter very seriously.

“ Hon. Members, Sri Kandasamy, Sri Gopalakrishnan and Madhavan Nambiar all rose in their seats seeking permission to raise points of clarification.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I cannot allow all hon. Members.”

(Hon. Members, Sri Gopalakrishnan and Sri Madhavan Nambiar resumed their seats.)

* SRI C. KANDASAMY :—“ Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister had been saying that I mentioned that because of the fall in prices, the consumers were hit hard. I think he has distorted my statement or has misheard me. What I said was that the agricultural producers are hit hard because of the fall in prices and not the consumers. I do not think any man will say that because of the fall in prices, the consumers are hit hard.

“ Again, with regard to the word ‘athalapathalam’. Either he has not understood the meaning of that word or he is playing that word against me sarcastically. What I meant by that was that the prices were falling far, far below. That is what I meant. Even if it is not 100 per cent fall, even from his own statement the prices have come down from Rs. 22 per bag to Rs. 12 per bag. That is nearly 80 or 90 per cent and so there is no exaggeration.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am glad the hon. Member said that I misheard him. I am very glad to hear him say so. The other hon. Member referred to the fact that only consumers in urban areas are affected and not the people in rural areas. I may assure the hon. Member that I am not so ignorant as not to understand the word ‘athalapathalam’.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ One clarification, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ What is that clarification?”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Speaking on fall in prices, the Hon. Minister was referring to rice, pepper and so many other things, but he did not mention about coconut, which is a very important crop of Malabar, and also tapioca. I would like to know the policy of this Government as well as of the Government of India in regard to these.”

4th March 1955]

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—“ I am sorry I could not give an exhaustive list. But I may assure the hon. Member that the question of coconuts and tapioca also is being looked into by this Government as well as the Government of India.”

* **SRI V. MUTHU** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபைமூன் 11-30 பிருக்கும் இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில a.m. வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக இது பற்றி சபையில் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எப்போதும் வரவு சிலவு திட்ட விவாத ஆரம்பத்தில் ரொம்ப காரசாரமான விவாதங்கள் நடக்கும். ஆனால் இந்த ஆண்டு வரவு சிலவு விவாதத்தில் சில சமயம் சபையில் அங்கத்தினர்கள் கூட இருப்பதில்லை. கேட்பதற்கு காலரியில்கூட சில சமயம் ஆட்கள் இல்லாததன் காரணமென்ன? எப்போதும் எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சண்டைப் பிரசங்கம் பண்ணுவார்கள். அதைக் கேட்க மக்கள் வருவார்கள். அதெல்லாம் இந்த ஆண்டு எதிர் பார்க்க முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் ஆரம்பத்திலேயே சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்த வருஷ வரவு சிலவுத் திட்டம் பொதுவாகவே சில நல்ல திட்டங்களோடு அமைந்திருக்கின்றன என்று கூறி விட்டார்கள். ஆதரிக்கக்கூடிய முறையிலே அமைந்திருக்கிறது என்றும் சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி தான் அமைந்திருக்கிறது.”

“ முதலாவதாக மந்திரியவர்களின் வாவு சிலவு திட்ட உரை தமிழில் அச்சடிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இது நமது ஈ. வே. ரா. பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டில் இப்பொது ஒரு “ பச்சைத் தமிழன் ஆட்சி” நடக்கிறது என்று கூறியதை உறுதிப்படுத்துவது போல் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ யார் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் ?”

* **SRI V. MUTHU** :—“ எல்லோரும் தான் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாகாணம் தற்போது பச்சைத் தமிழன் ஆட்சியை நடத்துகிறது என்று பலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் தான் அதற்கு ஏறக்குறைய ஒரு வழி காட்டுவது போல் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் தமிழில் அச்சடிக்கப்பட்டு கொடுத்திருப்பது அமைந்திருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம்.”

SRI G. GOVINDAN :—“ கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பச்சைத் தமிழன் என்ற வார்த்தையைக் கூறினார்களே, அதற்கு என்ன அர்த்தம் ?”

SRI V. MUTHU :—“ செந்தமிழ், கருந்தமிழ் என்றிருப்பதுபோல் பச்சைத் தமிழன் என்று இருக்கலாம்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கருந்தமிழ் என்று கிடையாது. கன்னித் தமிழ், செந்தமிழ் போன்றவைகள் தான் இருக்கிறது.”

SRI V. MUTHU :—“ இதுவரை செந்தமிழ், கருந்தமிழ் என்று தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பச்சைத் தமிழ் என்பது எனக்கும் புரியவில்லை.”

DEPUTY SPEAKER :—“ பேசுவோருக்கே புரியவில்லை என்றால் ஏன் அதைப் பற்றி பேச வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.”

* **SRI V. MUTHU** :—“ கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எல்லோருடைய மனதையும் கவரக்கூடிய முறையில், பல நல்ல அபிவிருத்தித் திட்டங்களோடு இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இவ்வளவு நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டத்திலும் ஒரு சில குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

[Sri V. Muthu]

[4th March 1955]

முக்கியமாக வரி வதிப்பைப் பற்றி எல்லோரும் சில ஆட்சேபணைகள் சொல்லத் தான் முடியும். அதாவது, குறிப்பாக விவசாயிகள் மீது மேலும் மேலும் வரி போடுவதைத் தான் எல்லோரும் குறையாகச் சொல்லுவார்கள். இருந்தாலும் துண்டு விழும் தொகையைச் சரிக்கட்டுவதற்காக இவ்வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. இது பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் விளக்கமாக கூறியிருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் நாம் பார்க்கும்போது இந்த வரியானது காரணத்தோடுதான் போடப்படுகிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

“முக்கியமாக இந்த ஆண்டில் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனங்கள் இனி எதுவும் எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு இல்லை என்று மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். நமக்கும் தெரிகிறது. ஆனால் இனிமேல் ஆரம்பித்து பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை முடிப்பது என்றால் நான்கு வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகும். ஆகவே உடனடியாக பலனளிப்பதற்கு, சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை கையாளத்தான் வேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வருஷ நாட்டிலே அதாவது பெரும்பகுதி மழை வருஷித்துக் கொண்டிருக்கும் நாட்டிலே வள்ள நதி உற்பத்தியாகி வைகை வழியாகச் சென்று, வேறு இடத்திற்கு பிரயோஜனப்படுகிறது. துப்பரவு என்னுமிடத்தில் ஐபீன்தாரி காலத்திலே வள்ள நதியைத் தடுத்து ஒரு அணை கட்டியிருக்கிறார்கள். அது பின்னால் பழுதடைந்து உடைந்து போய் விட்டது. ஆகவே அந்த இடத்தில் ஒரு அணையை கட்டினால் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு காலத்திலே வெள்ளம் பெருகுவதைத் தடுத்து தேக்கிவைத்துக் கொள்ள முடியும். அவ்வாறு தேக்கிவைத்துக் கொள்ளுவதால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கும், அண்டைப் பிரதேசங்களிலே உள்ளவர்களுக்கும் அதன் மூலமாக கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊற்று உண்டாகும். விவசாயிகள் ஓரளவு நல்ல விளைச்சல் செய்ய முடியும். அதையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் கவனிக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, பெரியகுளம் தாலுக்கா என்னும் பிரதேசம் பல வசதிகளோடு கூடி இருந்தாலும், இன்னும் அதிகப் பயன்படக்கூடிய முறைகள் ஒன்றையும் செய்யவில்லை. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அப்பிரதேசத்தில் கல்வாறு என்று நதியைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அப்பிரதேசத்து மக்களை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எப்படியிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

“பண்ணையாறு என்று சொல்லலாம். அதில் தண்ணீர் உற்பத்தியாகி, திருவாங்கூர் ராஜ்ஜியத்தில் போய் விழுகிறது. அதிலும் தண்ணீர் விணுகிறது. ஒரு காலத்தில் பெரியாற்றைப் போல் அணைகட்டி, பிரயோஜனப் படுத்தலாம். ஆனால் இப்போது திருவாங்கூர் சர்க்கார் அங்கே ஒரு அணைகட்டி, மின்சார அபிவிருத்திசகானவற்றை செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் மின்சாரம் அபிவிருத்தி அளவிலே உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதால் பரவாயில்லை. அந்த அரசாங்கத்தோடு நம் மூடைய அரசாங்கத்தார் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி ஷே தண்ணீரை நம் நட்பிற்கு பாசன வசதி செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

“ஹரிஜனங்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் குறை சொல்வது வழக்கம். எங்களுக்கு ஒரு கோடி வேண்டும் என்று கேட்பார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு அவ்வாறு குறை சொல்ல முடியாது. சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் கூறியது போல் மேலும் அடுத்த ஆண்டு அதிகமாக ஒதுக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்தப் பணத்தைச் செலவழிப்பதில் என்னுடைய சிறிய யோசனையையும் சொல்லுகிறேன். ஹரிஜன நிதியிலிருந்து செலவழித்து ஹரிஜனங்களுக்காகவென்று தனியாக லேபர் ஸ்கூல் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதில் பகல் உணவு, பள்ளிக்கூட கட்டிட வாடகை, ஆசிரியர் சம்பளம், மற்றும் நிர்வாகச் செலவும் செய்யப்படுகிறது. ஹரிஜனங்கள் உட்பட எல்லோருடைய கல்விக்காக சர்க்காரில் நிதி

4th March 1955] [Sri V. Muthu]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதியிலிருந்து நடத்தப்படும் பொதுப் பள்ளிகளில் ஹரிஜனக் குழந்தைகளைப் படிக்க விட்டு விட்டு அவர்களுக்கு பகல் உணவு மட்டிலும் கொடுத்து வரலாம். 3 மைல் சுற்றளவிலுள்ள பள்ளிகளில் படிக்கும் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு மத்தியமான இடத்தில் பகல் உணவு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்போது தனிபாகப் பள்ளிக்கூடம் நடத்தும் செலவு குறையும். அந்த மிச்சப் பணத்தைக் கொண்டு இன்னும் அதிகமான பிள்ளைகளுக்கு பகல் உணவு கொடுத்துப் படிக்க வைக்கலாம். மற்றும் பல அபிவிருத்தி வேலைகளையும் செய்யலாம்.

“இந்த லேபர் ஸ்கூலை வைத்துக்கொண்டு வீணாக நாம் நிறையச் செலவு செய்கிறோம் என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். 11-40 a.m.

“அதோடு ஹரிஜனங்களுக்கு கல்வி போன்ற விஷயங்களில் பணம் செலவிடுவதைப் போலவே மிகவும் முக்கியமானது அவர்களுக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுப்பது. மனைக் கட்டுகள் விஷயம் பைசல் செய்யப் படாமலிருக்கின்றன. நிலம் ஜாரி செய்து கொடுப்பதில் ஏகப்பட்ட காலதாமதம் செய்கிறார்கள். பெரியகுளம், தாலாக்கா, கோடைக்கானல் போன்ற இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் ரொம்ப சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பயிரிட்டு வந்தவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக நமது சபையின் முழு கவனத்தையும் கவர்ந்திருப்பது கல்வி விஷயமாகும். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னமாதிரி 500 பேர்கள் உள்ள கிராமங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு பாடசாலை ஏற்படுத்த திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதோடு கிராமந்திரங்களில் Higher Elementary School-கள் இருக்கின்றன. இதில் 3-வது பாரம் என்பது கிடையாது. எட்டாம் வகுப்பு வரை தான் இருக்கிறது. இப்படி ஏன் இருக்கிறதென்றால் இதில் படிப்பவர்களுக்கு சம்பளம் கிடையாது. ஆனால் III-ம் பாரம் வரை ஹைஸ்கூல் அல்லது மிடில் ஸ்கூலில் படித்தால் சம்பளம் உண்டு. ஆகவே இப்படி வைக்கப்படுவதற்காகச் சொன்னார்கள். நாம் இவ்வாண்டு முதல் எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் III-பாரம் வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்க முடிவு செய்து விட்டதால் இப்பொழுதுள்ள Higher Elementary School களையே எடுத்து விட்டு, எல்லா வற்றையும் மிடில் ஸ்கூலாக்கி விடலாமென்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு ஒரு மாணவன் Higher Elementary School-ல் எட்டாம் வகுப்பு பாஸ் செய்து விட்டு High School-க்குச் சென்றால் சில இடங்களில் அவனை IV பாரத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை, மறுபடியும் III பாரம் படிக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். காரணம் தகுதியில்லையென்கிறார்கள். நாம் எப்போது III பாரம் வரையில் ஏழை மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிப்பதாக முடிவு செய்து விட்டோமோ அப்பொழுது எல்லாவிடங்களுக்கும் “மிடில் ஸ்கூலையே” ஏற்படுத்தவது ரொம்பவும் நல்லதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்பொழுது தான் இந்தத் திட்டத்தினால் எல்லா மாணவர்களுக்கும் பயன் ஏற்படும். மேலும் கல்வியறிவு இருத்திக்காக அரும்பாடுபடும் சர்க்கார் கல்வியின் தரத்தையும் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். தற்காலம் படித்தவர்களுள் தரமும் ஒழுக்கம் பண்பும் குறையாய் காணப்படுகிறது என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. பெரிய பெரிய தலைவர்களும் மந்திரிகளும் கூட தற்காலம் படித்தவர்களில் தரமும் ஒழுக்கமும் குறைவுதான் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். சமீபத்தில் “படித்த முட்டாள்” என்றொரு சினிமாப் படம் கூடத் தயாராகிக் கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நம் நாட்டு மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட முட்டாள் பட்டம் ஏற்படுவது நம் நாட்டிற்கே அவமானம். இதையெல்லாம் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமாய் கனம் கல்வி மந்திரியவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri N. RATHINA GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களை சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவு திட்டத்தில் கனம் பாரம் வரை, சாதி, சமய, இனப் பாகுபாடு இன்றி எல்லா 11-46 a.m.

[Sri N. Rathina Gounder] [4th March 1955]

மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது மகிழ்ச்சிக் குரியதாகும். அதற்காக மதிப்பிற்குரிய நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். அவர், அதோடு திருத்தியடையாமல் S.S.L.C. வரைக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டாரானால் அது அவருக்கு மாத்திரம் பெருமை தராது, அவரது மந்திரி சபைக்கு மாத்திரம் பெருமை தராது. சட்ட சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்குமே பெருமை அளிக்கும். ஆகவே அதையும் அடுத்த பட்ஜெட்டில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்த படியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தை தமிழிலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது தமிழ் ஆட்சி மொழியாக ஏற்படும் என்பதற்கு அறிகுறி. மேலும் திராவிட நாடு பெறவும் நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. அடுத்தபடியாக இன்றைய தினம், ஜாதிச் சண்டை, சமூகச் சண்டை ஆகியவை நாட்டில் பெருகி விட்டது. இவற்றை சட்ட பூர்வமாக ஒழிக்க வேண்டும். என்னைக் கேட்டால் பணக்கார சமூகம், ஏழை சமூகம் என்று இரண்டே பிரிவுகள் அடிப்படையில் நாம் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய வேண்டுமோ தவிர, ஜாதிச் சண்டைக்கு இடமே யளிக்கக் கூடாது.

“நாங்கள் காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மழையே யில்லாததால் உழுது உழுது, வெள்ளாமை எடுக்காமல் அலுத்துப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கும் வரி அதிகம் போட்டால் நாங்கள் எப்படிக் கட்டுவது என்பதை சிந்திக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அரசாங்கம் ஏழை பணக்காரர் என்ற அடிப்படையில் எந்த சலுகையும் செய்ய வேண்டும். தவிர வன்னியகுல ஈழத்திரியருக்காக செய்யும் எல்லா சலுகைகளும் கொங்கு வேளாளருக்கும் கொடுக்கவேண்டும்.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் பேசும் போது வன்னியகுலஈழத்திரியருக்காகத் தனிச் சலுகை அரசாங்கம் காட்டுவதாகப் பேசினார். அது சரியல்ல. வன்னியகுலஈழத்திரியருக்கு அரசாங்கம் கல்விச் சலுகை அளித்திருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். குற்ற பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதற்காகவே அந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பதாக சர்க்கார் அதனை விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே எதுவும் எங்களுக்குத் தனிச் சலுகை அளிப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்ல வேண்டாம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The Hon. Member wants that his community also should be included in the list of Backward classes.”

11-50
p.m.

* **SRI N. RATHINA GOUNDER** :—“நான் அதைப்பற்றி சொல்ல வில்லை. காடாரம்பப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்துள்ள, கல்லியில் பிற்போக்குள்ள எங்களுக்கும் தனிச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதே என் கோரிக்கை, பொருளாதாரத்தில் நாங்கள் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறோம்.

“நீண்ட காலமாக சக்கிலியர் ஜாதி புறக்கணிக்கப்பட்டு மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகமாக இருக்கிறது. இவர்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகள் தவறாமல் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கறரைச் சுற்றி 25 மைல் சுற்றளவில் 11 ஹை ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. கறரில் ஒரு கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்காக விவசாய மாநாட்டின் மூலமாகவும், நகர சபை மூலமாகவும் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் மூலமும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி கவர்ன்மெண்டாருக்கு அனுப்பியும்

4th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

நானே வரையில் அரசாங்கம் செலி சாய்க்கவில்லை. கரூர் தாலுகா பூராவும் நீர்பாசனத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு ஆழமான கிணறுகள் வெட்டி ஏழை விவசாயிகள் நீர் பாய்ச்ச கஷ்டப்படுவதால் ஆழக் கிணறுகளிலிருந்து சலபமாகவும், சிக்கனமாகவும் தண்ணீர் இறைக்க விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கரூர் தாலுக்கா அரவக்குறிச்சி பிரிக்காவில் பெத்தாச்சி நகரம் என்னும் நல்லாக்கவுண்டன்பட்டிக்கு அருகில் குடகளாறு என்னும் நதி ஓடுகிறது. அது சுமார் 30 மைல் தூரம் நீர்ப்பாசனமின்றி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நதி நல்லாக்கவுண்டன்பட்டி அருகே பெரும்பாரை என்னும் இடத்தில் மிகவும் குறுகலாக இருக்கிறது. இந்த நதியின் இருபக்கங்களிலும் பாறைகள் உள்ளன. ஆற்றின் அடித்தளத்திலும் பாறை இருக்கிறது. ஆற்றின் அகலம் 150 அடிதான். இந்த இடத்தில் மிகவும் சலபமாக அணைக்கட்டி நீர் தேக்கலாம். இது சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி நீண்ட நாட்களாக நடந்து வருகிறது. இத்திட்டத்திற்கு சர்க்கார் உடனடியான நடவடிக்கை எடுத்து இதை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதனால் அரவக்குறிச்சி பிரிக்காவும் வெள்ளியணை பிரிக்காவும் பாய ஏது இருக்கிறது. லோயர் பவானியால் மூன்று கிராமத்திற்கு நீர்ப்பாசன உதவி ஏற்படுகிறது. அதை பரமத்தி, சின்னத்தாராபுரம் பிரிக்காக்களுக்கு பாய்ச்ச வசதி செய்ய வேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் கட்டளை முதலிய வாய்க்காலே இன்னும் வெட்டி புகரூர் பிரிக்கா விவசாயிகளுக்கு பெரும் நன்மை ஏற்படும்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வைத்தியத்திற்குள் இப்பொழுது ஹோமியோபதி மருந்துகள் தலை சிறந்த மருந்தாக விளங்குகிறது. குழந்தைகளுக்கும் மிக பயன்படக் கூடியதாகயிருக்கிறது. லீலையு அதிகமாக இல்லாத மிகக் குறைந்த விலையிலும் விற்கப்படுகிறது. ஆதலால் ஒமியோபதி முறையை ஆதரித்து இதை ஆஸ்பத்திரிகளில் உபயோகப்படுத்துவதற்கு அனுசூலம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“குளித்தலை தாலுக்கா தலை நகரமாகிய குளித்தலையில் உள்ள லோக்கல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் திருச்சிக்கும் கரூருக்கும் இடையில் உள்ள தூரம் 45 மைல். இந்த இட வெளியில் கவர்ன்மெண்டு ஆஸ்பத்திரி எதுவும் கிடையாது. 1952-ம் வருஷத்தில் 259 நோயாளிகள் வந்திருக்கின்றனர். 1952-ல் ஜில்லா போர்டில் இருந்து கொடுக்கப்பட்ட பணம் சுமார் ரூ. 4,000. 1954-55-ல் தினம் வரும் சராசரி நோயாளி 400. ஆனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் சுமார் 1,090 ரூபாய். ஆகையால் மக்களுக்கு வேண்டிய மருந்து வழங்க டிஸ்டிரிக் போர்டுக்கு போதிய பண வசதி இல்லாத காரணத்தினால் குளித்தலை லோக்கல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியை கவர்ன்மெண்டு ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதுபோலவே அதிக தொகை செலவழித்து கட்டிடம் கட்டியுள்ள பண்டிடி ஆஸ்பத்திரியையும் கவர்ன்மெண்டு ஆஸ்பத்திரியாக்க வேண்டும்.

“திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் திருச்சி நகரிலேயே மூன்று சப்-கோர்டுகள் இருக்கின்றன. 10 தாலுக்காக்களை கொண்ட திருச்சி ஜில்லா மக்களெல்லாம் இந்த மூன்று கோர்டுகளுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆதலால் தலை நகரத்தில் இருக்கப்படியான சப்-கோர்டுகளை மூன்று தனித்தனியான இடங்களுக்கு மாற்றிவிட்டால் அந்தந்த பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு உதவியாயிருக்கும். ஒரு சப்-கோர்ட்டை கரூருக்கு மாற்ற வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் கரூருக்கு 30 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள மக்கள் திருச்சிக்குப் போகவேண்டுமென்றால் 75 மைல் தூரம் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பணச் சிலவும் காலதாமதமும் ஏற்படுகிறது. ஆத

[Sri N. Rathina Gounder] [4th March 1955]

லால் இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கரூர் தாலுகா அரவக்குறிச்சி பிரக்கா ரங்கமலையை அடுத்து அடிக்கடி நில நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. இதை கவர்ன்மெண்டார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

“ இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மந்திரி சபையில் ஒரு முஸ்லீம் மந்திரி இல்லாதது பெரும் குறையே. நம் நாட்டிலிருக்கும் முஸ்லீம்களும் இந்துக்களும் சகோதரர்கள் போன்று வாழ்கிறார்கள். நம் சென்னை மந்திரி சபையில் இனிமேல் ஒரு மந்திரி அதிகரித்தால் அது முஸ்லீமர்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்பது என் போன்றவர்கள் கோரிக்கை.”

12
noon

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I have great pleasure in welcoming the proposals contained in the budget. Even a casual observer cannot help remarking that this budget is the outcome of deep deliberation and considerable thought. The Hon. Finance Minister richly deserves congratulations on the proposals he has placed before us. Many of the laudable principles laid down in our Constitution have been fully borne in mind in preparing the proposals. I wish to refer to some of them. An outstanding feature of this budget is the exemption from the payment of school fees up to Form III of all children the income of whose parents is less than Rs. 1,200 per annum. This is a most redeeming feature. Then, there is liberalisation of leave rules for Government servants and the provision of increased allotment for ameliorative measures for the Scheduled and Backward Classes. These are things which should certainly be welcomed. These are the cherished ideals of a Welfare State.

“ Another redeeming feature in the present budget is that it departs from its old procedure of conferring benefits on the urban people in preference to the rural people. Now, we find greater allotments for rural communications, for opening of schools in every village which has got a population of 500 and more and for sinking of drinking water wells. All these things tend towards the attainment of the goal of a Welfare State. Further, the ideal evolved at the Avadi Congress Session, namely, the establishment of a socialistic pattern of society, is certainly borne in mind. What other things can we expect immediately after the declaration of the goal as the establishment of a socialistic pattern of society? We find here concrete instances of things which will tend us towards the attainment of this goal.

“ Now, I wish to say a few words about irrigation projects. Certainly, the Government have come to realise that we have no more big schemes to execute and that we must try to execute hereafter medium-sized and small schemes. This deserves praise from all hon. Members. There are certain limitations with respect to large-scale projects. The benefits of large-scale projects are limited to certain localities only. But medium-sized and small schemes can be spread over the whole State and their benefits derived by the

4th March 1955] [Sri S. C. Virupakshiah]

people all over the State. Sporadic attempts to improve some localities only should be shunned. Uniform improvement throughout the State should be preferred. On this score, the Government deserve to be commended.

"Then, a good sum is allotted for electrification. The sum allotted is by far the largest in all these years. Irrigation and electricity are the twin amenities that an agriculturist needs if his economic status is to be improved. Certainly, the Government deserve praise for their act. But I wish to tell the Government that certain liberalisation is required with respect to guarantees and yield or percentage that is required from all these undertakings. It ill-fits with the present ideal of establishment of a Welfare State. No doubt, on one occasion, the Hon. the Minister for Public Works advanced the argument that since we borrowed, a certain percentage should be thought of. To say that borrowed money is used for providing amenities to the people is an antiquated idea. In this connection, I want to make pointed reference to another thing. It is unfortunate that the present Government expect the same percentage with reference to forward and backward areas. The condition of backward areas is the result of long neglect and as such, such areas deserve special consideration at the hands of the present Government. If really the Government think that the percentage should be uniform throughout the State, it is necessary that they should create a special fund to improve these backward areas. Then only they can expect a uniform return throughout the State.

"I am glad to hear from the Hon. the Minister for Agriculture that in regard to National Extension Service, he will not adhere to the old principle of selecting only contiguous areas for improvement, and that the selection will be made mainly taking the backwardness of the area into consideration.

"With regard to the Village Panchayats Act, a word has got to be mentioned. If the Government realise that village panchayats are the real fundamental units, more village panchayats have got to be constituted. Otherwise, some other remedy has got to be thought of. Either it must be enforced in full or not at all enforced.

"On a number of occasions I have brought to the notice of this House several grievances of the people of my constituency but with no success. At least this time, I request the Government to look to our needs. The main difficulty is that Kollegal is far away from the district headquarters. I suggest that it may be constituted into a separate revenue division with a Revenue Divisional Officer for the area. He must be an officer not only to collect the dues of the Government but to see to the development of the area. He must be a liaison officer co-ordinating the activities of the various departments working towards the establishment of a Welfare State. Kollegal is in Coimbatore district, but to coin a phrase, it is the Rayalaseema of Coimbatore district. Nature has endowed it with various jungle streams. But none of them has been harnessed properly. For instance, there is a scheme called the Honnahalla Scheme. It was about to fructify. But, for want of staff, it was

[Sri S. C. Virupakshiah] [4th March 1955]

withheld. Obstacles have been placed and it is still in the stage of investigation only. I request that this Government may expedite the investigation of the scheme and execute it. If it fructifies, it will irrigate about 1,500 acres of land. Whatever may be the yield therefrom, it deserves some special consideration.

"There is a channel by name Gundal. It will supply water to a number of irrigation tanks. There are only about a dozen irrigation tanks and as many as nine will be benefited by it. As such, Gundal Reservoir and channel deserves special consideration. A scheme should be formulated for this purpose also.

"Much has been said about restoration of minor tanks. To my surprise, I find that none of the tanks in my area has been repaired or restored for the past many decades. The reason for such neglect is that the Subdivisional Officer of the Public Works Department is having his office somewhere in North Arcot and the Executive Engineer is somewhere in Salem district. So, the work is delayed. Some intensive and special effort on the part of the Public Works Department is necessary to execute all these works.

"The position in regard to rural communications is very bad. Even the road that connects the district headquarters with the taluk Headquarters is cut by a number of jungle streams. All such streams remain unbridged. Some steps must be taken to bridge up all these streams and to improve highways.

"Then, there are some village roads. Their condition is far from satisfactory. Some forest roads are used to move from place to place. I wish that some more attention should be paid to improvement of rural communications.

"I wish to make a passing reference to the question of dispensaries. The number of dispensaries is hardly sufficient to meet the needs of the people. Provision of a mobile medical unit can be thought of in this connection.

"Then, there is much cattle wealth in this area. The present veterinary dispensary is not able to meet the needs. I wish that one more dispensary may be located at Hanur. On another occasion, when I put a question, the Government were pleased to answer that the starting of an Insemination Centre was under their active consideration. But that scheme has not yet materialised. I hope it will materialize soon.

"With respect to forests, there must be a plan for their improvement. We should aim at afforestation. Our area abounds in forest wealth and it is but proper that the Government must bestow more attention on that. There are certain difficulties and delay in the transport of timber from the forests on account of the Timber Transport Rules. All these should be looked into and the necessary assistance given to the people."

12-10 P.M. * SRI T. S. ARDHANARI :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வருஷா வருஷம் வரவு செலவுத் திட்டப் பிரசங்கத்திலே கைத்தறி சம்பந்தமாக குறிப்பிட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த

4th March 1955] [Sri T. S. Ardhanari]

வருஷ வரவு செலவுக் கணக்கை பார்க்கும் போது கைத்தறியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைக்கூட சொல்லமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறிப் பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது என்று இந்த மாகாணத்திலே மக்களிடையே ஒரு எண்ணம் உண்டாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு வேண்டுமென்றே விடப் பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. 16-ம் தேதி தொழில் மந்திரி அவர்கள் செஸ் பண்ட சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். 16-ஆம் தேதி அறிக்கை கொடுத்து விட்டு, பட்ஜெட் வருகிற நேரத்திலே சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் கவனத்தை திருப்பி விட்டு சோதிப்பது போல்தான் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது என்று பொதுவாகக் கருதுகிறேன். 16-ஆம் தேதி தொழில் மந்திரி அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அவருடைய அறிக்கையிலே இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் 100-க்கு 90 பங்கு உண்மையில் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மந்திரியார் அவர்கள் ஒரு வேளை அவருடைய டிபார்ட்மெண்ட்டால் ஏமாற்றப் பட்டிருக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த செஸ் பண்ட சம்பந்தமாக 2 வருஷகாலமாக நம்முடைய மாகாணத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 216 லட்சம். அதில் மத்திய சர்க்காரால் அனுமதிக்கப்பட்டது 159 லட்சம். இதில் மாகாண சர்க்கார் அனுமதித்துள்ளது 121 லட்சம். 1955-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முடிய செல் விடப்பட்டது 43 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய். ஆகவே நான்கில் ஒரு பங்கு தொகை செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த 43 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருப்பதை பற்றி அந்த அறிக்கையில் மந்திரி அவர்கள் விளக்கியிருந்தார்கள். அதாவது புதியதாக 28,205 தறிகள் சேர்க்கப் பட்டிருப்பதாகவும், 212 சொசைடிகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் 49 விற்பனை டிப்போக்கள் அதிகப்படுத்தியிருப்பதாகவும், உற்பத்தி மதிப்பு 18 லட்சத்திலிருந்து 32 லட்சமாக அதிகரித்திருப்பதாகவும், விற்பனை ஆன துணி மாதம் ஒன்றுக்கு 21 ஆயிரத்திலிருந்து 27 ஆயிரம் மாகவும் அதிகரித்திருப்பதாக கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கணக்குகள் உண்மையானவையா என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். ரிபேட் கொடுக்க சொசைடிகளுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை முதலில் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக இந்தப் பணம் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் எவ்வாறு சர்க்கார் ஏமாற்றப்படுகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஒரு சொசைடியை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த சொசைடியிலே சமார் 20 ஆயிரம் கஜம் துணி நெய்யப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம், அந்த சொசைடி பிரசிடென்ட் என்ன செய்வார் என்றால், அந்த 20 ஆயிரம் கஜம் துணியை ரீடையிலில் அதாவது சில்லரையில் ரூபாயிக்கு 1½ அண குறைத்து விற்றுவிட்டதாக கணக்கு எழுதி விட்டு, மொத்த வியாபாரிக்கு அதை விற்று விடுவார். ஆகவே அதைச் சில்லரைக்கு விற்பனை விலை என்பது நன்கு புலனாகும். மொத்த வியாபாரி சொசைடியில் இருந்து ஜவனி வாங்கியதாக கணக்கு எழுத மாட்டார். சில்லரையில் தறிக்காரர் கனிடம் இருந்து மார்க்கெட் ரேட்டிற்கு ஜவனி வாங்கியதாக கணக்கு எழுதுவார். இதன் விளைவு என்ன? சொசைடிகள் கணக்கில் 20 ஆயிரம் கஜம் துணி உற்பத்தி. மொத்த வியாபாரிகள் கணக்கில் 20 ஆயிரம் கஜம் துணி உற்பத்தி. இரண்டும் சேர்ந்தால் 40 ஆயிரம் கஜம் துணி உற்பத்தி. ஆனால் உண்மையில் உற்பத்தி ஆனது 20 ஆயிரம் கஜம்தான் எனவே கணக்கில் இரண்டு பங்கு உற்பத்தியாக இருக்கிறது.

“அடுத்து, மொத்த வியாபாரி சில்லரை வியாபாரிக்கு விற்கிறான். சில்லரை வியாபாரி என்ன செய்கிறான் என்பதைப் பார்ப்போம். ஒரு சேலையை 7½ ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டுமென்றால் அதை 8 ரூபாய் என்று சீட்டு எழுதி ஒட்டி விட்டு, ரூபாய்க்கு ஒரு அண தள்ளிக் கொடுப்பதாக விற்கிறான். மக்களும் ஏமாற்றத்து வாங்கி விடுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு கை மாறி விற்பனானால் அதிலே ரிபேட் ரூபாய்க்கு 2½ அண லாபத்தை மூன்று பேர்கள் பங்கு போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த 2½ அண ரிபேட்டை 1 அண சொசைடியும், ½ அண மொத்த வியாபாரியும்,

[Sri T. S. Ardhanari]

[4th March 1955]

மீதியுள்ள 1 அணவை சில்லரை வியாபாரியுமாக பங்கு போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். இதையெல்லாம் சர்க்கார் உணர வேண்டும். இது ஒரு முறை. இவ்வாறு இன்னும் பல முறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

“இன்னும் ஒரு முறையைச் சொல்லுகிறேன். சில சொஸைடிகளில் உற்பத்தியே நடைபெறுவது கிடையாது. நாலு பேல் நூலை வாங்குவார்கள். நாலு பேல் நூலையும் தறிக்கு கொடுத்ததாக கணக்கு எழுதுவார்கள். பின்னர் அவர்களிடமே பீலாக வாங்கியதாக கணக்கு எழுதுவார்கள். அதையெல்லாம் சில்லரையில் ரூபாய்க்கு 1½ அண குறைத்து விற்பதாகவும் எழுதுவார்கள். இந்த 1½ அணவை சர்க்காரிடம் வாங்கி விடுவார்கள். ஆனால் உண்மையில் உற்பத்தியோ, விற்பனையோ இருக்காது. அந்த சொஸைடியே வேலை செய்யாது. இம்மாதிரியான முறைகளை சிலர்கையாண்டு ரிபேட்டைப் பெற்று வருகிறார்கள். ஆகவே உற்பத்தியில்லாத ஒரு சொஸைடி என்ன மாதிரியான முறைகளையெல்லாம் கையாண்டு சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறது என்பதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். இவ்வாறு பொய்யான கணக்கையெல்லாம் சேர்த்துதான் உற்பத்தி அதிகரித்து விட்டதாக சர்க்காரால் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவேதான் இதை நான் 90 சத விதிக்ம் பொய்யானது என்று சொன்னேன். இதே முறையைத்தான் சில்லரை வியாபாரிகள் இன்னும் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி பங்கு போட்டுக் கொள்வதால் என்ன விளையும் என்பதை பார்ப்போம். உண்மையில் உற்பத்தியாகா விட்டாலும், வருஷா வருஷம் உற்பத்தி அதிகரித்துக் கொண்டே வருவதாகவும், நெசவாளர்களுக்கு வேலையில்லா திண்டாட்டம் தீர்ந்து விட்டதாகவும் அதிகமாக உற்பத்தியாகும் ஜவுளி பூராவும் விற்பனையாகி விட்டதாகவும் ஆகவே பொது மக்கள் வாங்கும் சக்தி உள்வாங்குகிற மாதிரி விட்டார்கள் என்பது போல் ஒரு தோற்றம்தான். இத்தகைய தவறு இன்று நடைபெற்று வருகிறது என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“செஸ்-பண்டில் உள்ள விஷயப்படிப் பார்த்தால் புதிய தறிகள் உற்பத்தியாகிக் கொண்டு வருவதாகத் தெரியும். ஆனால் உண்மையில் இன்று புதுத் தறிகள் உண்டாவதே கிடையாது. உதாரணமாக, ஒரு சொஸைடியிலே முன்பு 150 தறிகள் வெலை செய்து கொண்டிருந்தால், இன்றைக்கு 100 தறிகள்கூட இயங்குவது கிடையாது என்பதை சர்க்கார் உணர வேண்டும். ஆகவே இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் பூராவும் பங்கு மூலதனமாக இருப்பதைத் தவிர ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை. சொஸைடிகளின் அபிவிருத்திக்கு ஒன்றும் உபயோகப்படாது என்பதை சர்க்காருக்கு கவனப்படுத்துகிறேன்.

“இன்றைக்கு புது சொஸைடிகளுக்கெல்லாம் கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று மந்திரி சொல்கிறார். ஆனால் உண்மையில் பல சொஸைடிகளுக்கு இன்னும் பணம் கிடைக்காமல் உற்பத்தியே நடைபெறுவது கிடையாது. இதனால் பல சொஸைடிகள் பொய்ச் கணக்கு எழுதப்படுவது நிகே உபயோகப்படுகிறது. ஆகவே ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இது வரையில் சர்க்கார் செலவிட்டுள்ள 43 லட்ச ரூபாயில் பெரும் பகுதி அதாவது 90 பங்கு சிலருடைய தவறான வழிக்கே பயன் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

12-20
p.m.

“இது கூட்டுறவு டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். கூட்டுறவு சொஸைடி மூலம் விநியோகிக்கிற செஸ்-பண்டு உண்மையில் நெசவாளர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதேயில்லை. நான் சொல்வது உண்மையா இல்லையா என்பதை வேண்டுமானால் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி விசாரிக்கட்டும். அந்தக் கமிட்டியில் சர்க்கார் தரப்பினர்களே அதிகம் இருக்கட்டும். எங்களால் இந்த உண்மையை கமிட்டியில் நிரூபிக்கமுடியும். ஒருவர் வீட்டுப்பையன் தினம் 2 அண கொண்டுவிந்தான். அதனால் அவன் பெற்றோர்கள் சந்தேகமடைந்து, ‘ஏதடா உனக்கு பணம்’ என விசாரித்ததற்கு, ‘இல்லேப்பா இப்போதெல்லாம் இரண்டண கிடைக்கிறது இல்லை—ஒரு அணுதான் கிடைக்கிறது. அதுவும் ஒரு

14th March 1955] [Sri T. S. Ardhanari]

கையெழுத்துப் போடுவதற்கு கூட்டுறவு சொஸைடியார் 1 அணு கொடுக்கிறாங்க,' என்று பதில் சொன்னான். இப்படி பணம் கொடுத்து எதிர்கட்சிக்காரர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கப்படுகிறது. இது விஷயத்தை சர்க்கார் நன்கு கவனிக்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்களே எந்தத் தட்டிக்காட்டக்கூடாது. ஏற்கனவே கிடைத்த கூலிசுட் இன்று நெசவாளிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை.. செஸ் பெண்டிஷனல் ஏற்படக்கூடிய அனுசூலம் முழுவதும் நெசவாளிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் சர்க்கார் நேரிடையாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்கி ஒரு மில் கட்டலாம். அதில் நூற்று நூலேக்கொண்டு பாக்கரி முறையில் 100 தறி 200 தறிகள் ஒரே இடத்தில் வைத்து தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வேலை செய்யச் சொல்லலாம். இன்னும் ஒரு பகுதி பணத்தைக் கொண்டு வியாபாரத்தில் ஈடுபடுத்தலாம். இப்படிச் செய்தால் நமக்கு ஒரு நிரந்தர மூலதனமாக இருக்கும். இப்படி வருடா வருடம் மத்திய சர்க்காரில் இருந்து கிடைக்கும் சுமார் 80 லட்ச ரூபாய் செஸ் நிதியையும் 10 வருடம் சேர்த்தால் 8 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். இது ஒரு நிரந்தர மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டு 5 லட்சம் கைத்தறிக்காரர்களையும் சாலை இருந்து நம் மால் காப்பற்ற முடியும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

“ விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம், நெசவாளிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று வெறும் வாயளவிலே சொல்லிக்கொண்டேமட்டும் இருந்தால் போதாது. அதைக் காரியத்தில் காட்டவேண்டும். எந்தத் திட்டத்தையும் நல்ல முறையில், நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு பாடுபடாத ஐந்து வருஷத் திட்டம் போட்டோம், பத்து வருஷத் திட்டம் போட்டோம் எனத் திட்டங்களை மாத்திரம் போட்டுக்கொண்டு போவதில் பிரயோஜனமில்லை. நாம் கூறிய விஷயங்களை யெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலித்து தக்க பதிலையும் அளிப்பார்கள் என நம்பிக்கையில் என் பிரசங்கத்தையும் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri T. P. ELUMALAI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-25 இந்த ஆண்டு வரவு சிலவு திட்டத்தை முழு மனதோடு ஆதரிக்கும் p.m. முறையில் என் கருத்து சில சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வாண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள வரவு சிலவு திட்டம் எதிர்காலத்தில் ஏழைகளுக்கு நல்ல வழி வகைகள் வகுக்கப்பட்டும் நாட்டின் மக்களுக்கு பொறுப்புணர்ச்சியை எடுத்துரைக்கும் திட்டமாகவும் இருக்கின்றது. உதாரணமாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது வரவுசிலவு திட்ட உரை யை தமிழில் அச்சிட்டு கொடுத்தமைக்கு ஆங்கிலம் நன்றாக தெரியாத கனம் அங்கத்தினர்கள் சார்பாகவும் நன்றி செலுத்துகிறேன். மேலும் சட்ட சபை நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் தமிழில் உடனடியாக மாற்றுவிட்டாலும் சில முக்கிய நடவடிக்கையையாவது தமிழில் அச்சிட்டு கொடுக்க கோருகிறேன். நிற்க தமிழ் நாட்டின் தல புதல்வர் கனம் காமராஜ் அவர்கள் தலைமையில் இருக்கும் இந்த மந்திரி சபையே இதவிஷயத்தில் தாமதித்தால், வைத்தியர் கைவிட்ட வியாதியஸ்தர் நிலைமையோல் ஆகிவிடும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அரிய சேவையினால் ஆங்கிலம் நன்றாக தெரியாத மெம்பர்கள் சட்ட சபை நடவடிக்கைகளை நன்றாக புரிந்து நாட்டின் பொது மக்களுக்கு சேவை செய்ய முடியும். தமிழை விரும்பும் மெம்பர்கள் உனைவரும் பொது மக்கள் சேவையையே தங்கள் முழுநேர வேலையாக கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவிப்பதோடு ஒரு சிலரைப் போல் ஒழிந்த நேர வேலையாக கொள்ளவில்லை என்றும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆகையால் இது விஷயத்தில் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்து இந்த பெரும் குறையை தீர்த்து ஊழியமே பெரிய தென நீனேக்கும் இந்த மந்திரிசபை, தமிழ் தாயின் ஆசிபெற வேண்டுகிறேன்.

“ இந்த நாட்டின் ஆசிரியர்களின் குறைகளையும், போலீஸ்காரர்களின் குறைகளையும் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும். காரணம் நாட்டு மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், சத்தியநெறிக்கும் நாணய வாழ்க்கைக்கும், நீதியை காக்கவும், முக்கிய பொறுப்புள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், போலீஸ்

[Sri T. P. Elumalai]

[4th March 1955]

சிப்பந்திகளுக்கும் பொருளாதாரத்தில் வசதி செய்துதர சர்க்காரை மிகவும் தாழ்மையாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இவர்களில் ஒரு சிலருடைய நேர்மை குறைவிற்கும் துர்பிரசாரத்திற்கும் இவர்களின் வாழ்க்கை சிக்கலே காரணம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலேயே நாட்டில் தனிப்பட்டவர்களுடைய வாழ்க்கையில் குறைகள் கண்டு சர்க்காரை குறைசூற முடியாது. உதாரணமாக ரஷியாவில் சர்க்காரை குறை கூறினால் ராஜ துரோக சட்டம் வந்துவிடும். ஆனால் நம் இந்திய, ஜனநாயகத்தில் இந்த அவல நிலை இல்லாததால் சர்க்கார் நிர்வாக பொறுப்புள்ளவர்களே, சர்க்கார் நிர்வாகத்தை குறைசூற முந்துகிறார்கள். இந்த கைங்கரியத்தில், வாழ்க்கையில் பாதிக்கின்ற ஆசிரியர், போலீஸ் பகுதியில் வேலை செய்கின்ற நண்பர்களில் ஒரு சிலர் கடமை உணர்வு தெரியாமல் சர்க்காரை குறை கூறுவதினால் மக்களிடத்தில், ராஜ்ய விஸ்வாசமும், தேச சேவையின் ஒத்துழைப்பும், குன்றி நம் தமிழ்நாட்டின் வளமே குறையும் என்ற காரணத்தால் இந்த இரண்டு பகுதியினர்களாகிய, ஆசிரியர், போலீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு அவசியம் சம்பள உயர்வோ, அல்லது வேறு விதமாகவோ, இவர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழி செய்யவேண்டுகிறேன். இது சர்க்காரின் நிர்வாகத்திற்கு மிக அவசியம் எனவும், வற்புறுத்துகிறேன்.

“தவிர, தொழிலாளர்களின் நிலைமை சர்க்காரைப் பொறுத்தமட்டில், அனுதாபத்துக்குரியதாக இருந்துவருவதோடு, பல நன்மையான சட்டம் செய்வதையும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் தொழிற்சாலை முதலாளிகள் எங்கு பார்த்தாலும், ஆள்குறைப்பு திட்டம் கொண்டுவந்து வேலை இல்லாத நிலைமையை உண்டாக்கி வருகின்றார்கள். உதாரணமாக திருவொற்றியூரில் இருக்கும் திக்குச்சி கம்பெனியில் (விம்கோ) ஆள் குறைக்க பல சூழ்ச்சிகள் செய்துவருகின்றார்கள். இதுவிஷயத்தில் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பரிதாபத்துக்குரிய நிலைமையில் இருந்துவருகின்றார்கள். ஆகையால் இது விஷயங்களில் சர்க்கார் தலையிட்டு, இதற்கு நியாயமான குறையைக் கண்டு அளவென செய்ய கோருகிறேன். கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கி கிராமங்களில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களையும், ஜமீனுக்கு சொந்தமான நிலங்களையும், ஏழை விவசாய ஜனங்களுக்கு ஜாரிசெய்து கொடுத்து கூட்டுறவு முறையில், பயிர் செய்ய உதவி செய்தால், வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குவதோடு, உற்பத்தியையும் பெருக்க வசதி ஏற்படும் என்று சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். உதாரணமாக சைதாப்பேட்டை தாலுக்காவில் உள்ள மணலி கிராமத்தில் ஜமீன் நிலம் சுமார் 300 ஏக்கருக்குமேல் வீணாக இருக்கின்றது. இதை கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் இது உதாரணமாக இருக்கும் என்று சர்க்காரை வற்புறுத்துகிறேன். உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மீன் பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டு கடல் ஓரங்களில் வசிக்கின்ற மக்களுக்கு சர்க்கார் தனி டிபார்ட்மென்டை வைத்து, அவர்கள் குறை போக பல முறையில் வேலை செய்தாலும் உண்மையில் அவர்களுக்கு சர்க்கார் நினைக்கின்ற அளவு நன்மை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். உதாரணமாக விற்பனைக்கு மீன் கொண்டுபோக லாரிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால் இதன் மேற்பார்வையை அந்த சமூகத்திலே இருப்பவருக்கோ அந்த சமூகத்தால் நடத்தப்படுகின்ற கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கோதான் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இல்லாததால் தனிப்பட்டவர்கள்கூட இதை நடத்துகிறார்கள். இதனால் சில இடங்களில் இந்த லாரி போக்குவரத்துக்கு முக்கியத்துவம் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. ஆகவே இது விஷயமான வேலைகளுக்கு, அந்த சமூகத்தில் பிறந்தவர்களை முன் வைத்து, மீன் இலாக்கா வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இவர்கள் தொழிலுக்கு மிக முக்கியமான கட்டுமானங்களை சர்க்காரே முன் பணம் போட்டு வெளி இடங்களிலிருந்து வரவழைத்து ஏழை மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளருக்கு நியாயமான விலையில் கொடுத்து இந்த ஏழை சமூகத்தை ஆதரிக்க கோருகிறேன். தவிரவும் ஏழைகளை நினைக்கும்போது சென்னையில் ரோட்டு ஓரங்களிலே நாம் பார்க்கிறோம், பிளாட்பாரங்களிலே ஏழை மக்கள் சட்டியும், பானையும் வைத்துக்கொண்டு

4th March 1955]

[Sri T. P. Elumalai]

அங்கேயே சமையல் செய்வதும், உறங்குவதுமாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இதைப்பார்க்கும்போது நமக்கு ஒரு பக்கம் பரிதாபமாகவும், ஒரு பக்கம் அவமானமாகவும் இருக்கிறது. இந்த அவல நிலையைப் போக்க இவர்களுக்கு அரசாங்கம் வீட்டு வசதி செய்துக்கொடுத்து, மேற்கொண்டு இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லையென்றால் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உதாரணமாக வைத்துக்கொண்டு அவதூறுகப் பேசி இதை பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இவ்விதமான வாய்ப்பு இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக இது விஷயத்தில் ஒரு தனி கமிட்டி போட்டு சென்னையிலுள்ள பெரிய கடைகளிலிருந்தும், துணிக்கடைகளிலிருந்தும், சகாய நிதியாக பணம் வசூல் செய்து இந்த பெரும் குறையை தீர்த்துவிடலாம் என்று சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூறுவதோடு, இதற்காக போடப்படுகின்ற சகாய நிதி கமிட்டியில் சென்னை போலீஸ் அதிகாரிகளையும் நகர சபை அதிகாரிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு இப்பெரும் குறையை சலபமாக தீர்க்க முடியும் என ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன விஷயமாக சொல்ல வேண்டுமானால், மக்களிடத்தில் இந்த சர்க்கார் கொண்டுள்ள அபிமானத்தை பாராட்டுவதோடு நன்றி செலுத்தவும்கூட கடைப்பிடிக்கும் இருக்கின்றேன். மேலும் சர்க்கார் திட்டம் முழு வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுமானால், இதன் சார்பாக மேற்கொள்ளும் வேலைகள் அந்தந்த கிராம மக்களிடத்திலேயே ஒப்படைத்து இந்த வேலை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வேலைகளில் ஈடுபடுகின்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் காலதாமதமில்லாமல் நீர்பாசன திட்டங்களைப் பூர்த்திசெய்ய தங்கள் சிப்பந்திகளை துரிதப்படுத்தவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30
p.m.

”ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் இதன் சார்பாக தீக்குச்சி தொழிற்சாலைக்கு சமீபத்தில் ஒரு ரயில்வே நிலையம் கட்டவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் 5 தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளருக்கு நன்மை ஏற்படும். தற்போது அவர்கள் திருவொற்றி யூர் ரயில்வே நிலையத்திலிருந்து சுமார் 2 மைல் தூரம் இறங்கி ரயில் போன மார்க்கத்திலேயே ஓடி வரவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம் பூர்த்தியாக வேண்டுமானால் இந்த அவசியமான வேலையை மேற்கொள்ளவேண்டுகிறேன். உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி விஷயமான குறைகள் பல இருந்தபோதிலும் எனக்கு நேரம் இல்லாததால் சில முக்கிய விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லலாமென நினைக்கின்றேன். பொதுவாக பள்ளிகள் அதிகம் திறக்கவேண்டும் என்று நினைக்கின்ற நாம், வருஷக் கணக்கில் நடக்கின்ற ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஜில்லா கல்வி அதிகாரி எடுக்க மறுக்கின்றார்கள். உதாரணமாக, மாதவரம் சேரியில் சுமார் 1½ வருஷ காலம் சேரி மக்களை 150 ரூபாய் மாதம் சிலவு செய்து நடத்தி வருகின்றார்கள். இந்த பள்ளிக்கு, வேண்டிய அவசிய அம்சங்கள் இருந்தும் கூட, ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகள் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். இதனால் இந்த பள்ளியை நிறுத்திவிடவேண்டிய கட்டம் வந்தும் கூட அதிகாரிகள் கவனிக்கவில்லை. ஆகையால் கல்வி விஷயத்தில் மக்கள் முன்வரும் இடங்களில் உடனடியாக சர்க்கார் அதிகாரிகள் உத்தரவு கொடுப்பதோடு சர்க்கார் உதவியையும் உடனடியாக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதேபோல்தான் உயர்தர பாடசாலை விஷயமாகவும், வடகரை கிராமத்தில் இருந்துவருகின்றது. இதுவிஷயமும் வருத்தப்பட்டுவேண்டியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே கல்வி விஷயமான நிபந்தனைகளிலுள்ள சட்டத்தை சில வற்றை நீக்க பள்ளிகள் திறக்கும் மார்க்கத்தை துரிதப்படுத்தவேண்டுகிறேன்.

“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை தரக்கூடியதும், மிகவும் விளக்கமான முறையிலும் போடப்பட இந்த ஆண்டு வரவு சிலவு திட்டத்தையும் குறை சொல்லும்

[Sri T. P. Elumalai]

[4th March 1955]

அங்கத்தினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தாங்கள் ஏழைகளுக்கு எழுத்திலே சட்டம் கேட்கின்ற மெம்பர்கள் தங்களிடத்திலே தங்கள் நெருங்கிய உறவினர்கள் இடத்திலோ வேலை செய்கின்ற ஏழைகளுக்கு தங்களால் கூடுமான நிரந்தர உதவிசெய்ய முன் வரவேண்டும். உதாரணமாக தங்களிடத்தில் கார் ஓட்டிகளாவே வீட்டின் பண்ணையில் வேலை செய்கின்ற நிரந்தர கூலிகளாகவோ, இருந்தால், அவர்களுக்கு சிறிய வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பது இனாமாக, வருஷாவாசியில், போனஸ் கொடுப்பதுபோன்ற வசதிகளை கனம் / மெம்பர்களே செய்தால் மற்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும் இது உதாரணமாக இருக்கும். மற்றவர்களையும் நாம் கேட்பதற்கு வசதியும் ஏற்படும். ஆகவே இந்த ஆலோசனையை கனம் சபாநாயகர் மூலமாக, மெம்பர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர எல்லா தாலுகாகளிலும் ஏழைகள் வசிக்கும் கிராமங்களிலும், ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் காலனிகளிலும் சில குறிப்பிட்ட இடங்களை சட்டசபை மெம்பர்கள் மூலமாக தேர்ந்தெடுத்து கூட்டுறவு முறையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வேலை ஒவ்வொரு வருடமும் பூர்த்தியாகவேண்டும் என்றும் ஆலோசனை கூறி இந்த மானியத்தை முழுமனதோடு ஆதரித்து இந்த வரவு சிலவு திட்டத்தை தயார் செய்த இந்த மந்திரி சபைக்கு என் வணக்கத்தைச் சீடால்லி என் பேச்சை இதோடு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

12-40 * SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“ Mr. Deputy
p.m. Speaker, Sir, I quite welcome the printing of the Hon. the Finance Minister's Budget speech in Tamil. Since the inauguration of this Assembly, the hon. Members on this side and the hon. Members who know only the regional language, that is, Tamil alone were making this demand. While recording my appreciation and gratitude for the Government for accepting the suggestion made by these hon. Members I submit that it is with great regret I see that it has not been printed in Malayalam. I can understand that the majority of the Members of this House and the population of the State are Tamil speaking brethren. To this extent, of course, prominence will have to be given for Tamil, but I am compelled to say that because of the attitude of the Government, that is, not giving encouragement to the Malayalam language and literature, we are suffering a lot. We are not going to be in this State and whether some others like it or not we have to fight it out and see that a Kerala State is established and this is going to become a fact. There is no doubt about it. There is a typewriter for the Tamil language while there is none for the Malayalam language. To this extent we have to reform some of our letters. How are we to do this without State aid?

“ Moreover, there is a Shorthand system here in this State for the Malayalam language also. On a previous occasion, on a motion of privilege, I know that a shorthand reporter has been appointed a year or so ago for reporting Malayalam speeches. But that gentleman has come from the Travancore-Cochin State. Of course, we are going to have our Kerala State, but as long as we are here attached to this State, we should be given the necessary facilities for training in Malayalam Shorthand.

“ It is not only so in this respect but even in the recently established Rent Courts some of the Magistrates are adamantly saying that they would conduct the proceedings of the Court only

4th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

in English. For example, in Cannanore, we had to go to the extent of having a great demonstration outside the Court. The tenants and the peasants who had given applications to the Court had to be mobilized and they shouted slogans that if the Magistrate persisted in conducting the proceedings in English without giving a translation to the tenants and peasants who knew only Malayalam that they would be most painfully compelled to say that the Magistrate who wanted to speak only in English would have to go to England and not remain in Malabar. Whether it is right or not, that is the sentiment of the people. In some other district in Tamilnad the whole Governmental proceedings are conducted in Tamil. What I want to say is that it is high time that the regional language, especially the mother-tongue, is made the medium for all these things.

“ Another great feeling of helplessness among the Malayalees is the recent statement of the Hon. the Minister for Finance that the medium of instruction even in the Universities should be the regional language. While I heartily welcome what he has said, I do not know what will be the fate of the poor Malayalee students who would have to come to these universities. It is not that I want the English language to be retained. It will be only Tamil in these universities and not Malayalam. Some measures will have to be adopted in such a contingency. I think the Malayalee Colleges would have to be affiliated to the Travancore University or a university in Malabar would have to be organized till the Kerala State is established.

“ I quite welcome the concession granted to the children of the poor and middle classes to study freely up to the III Form. A sum of Rs. 50 lakhs has been allotted to compensate the loss that the private managements would incur as a result of this concession. In this connection, I would invite the attention of the Hon. the Finance Minister to the fact that most of the aided institutions are charging a higher rate of fees and not the standard rates. Even now the Government is giving rebate in regard to the existing educational concessions at these prevalent high rates. The Government have therefore been victimized to this extent. I would therefore request the Government to take note of this fact that some of the managers of aided schools who did not collect fees in full so far, now will come forward to give their full amounts and get the rebate from the Government at abnormally high rates. Anyhow, I welcome the concession.

“ With regard to the new taxation proposals, so many Hon. Members have expressed their opinion and I am sure even the Hon. the Finance Minister who has presented the Budget will not be very glad about it. The present position of our peasants and tenantry is that they are not able to pay anything more. Any further imposition on them will be like killing the goose that lays the golden egg. Things are going in a vicious circle. Industry is on the verge of collapse because of lack of purchasing power on the part of the

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [4th March 1955]

people. If we examine why this purchasing power is not there, the reason is found to be the fact that agrarian reforms have not been introduced. The new taxation proposals will therefore hit the peasants hard.

“As regards agrarian reforms no mention has been made about them anywhere in the Budget speech. The Government have been in possession of the Koothali estate ever since 1942, but no land has been distributed and the agitation is going on. The heroic peasants who want these lands to be brought under plough, are compelled to fight for it. Their patriotism and urge for national reconstruction induce them for that. If the Hon. the Finance Minister is prepared to give an assurance that the land will be distributed if they do not agitate for some time, there will not be any hesitation on our part to accept the assurance by fixing a date line. We never want to see that all these things are done by agitation and struggle only. We want to see that without any trouble these lands are brought under cultivation, if it will be so possible. I would therefore request the hon. Members on the other side to recognize the patriotic feelings that we on this side also have. We are not from Germany, we are not from Russia, nor are we from China.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Hear, hear!”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“We are all brethren and we are all born here and we want to see that our country is developed to the maximum extent possible and we are also people who want to sacrifice to the largest extent possible. Please therefore do not question the motive and the intentions of the people. I hope the Government will see that something is done to see that our lands are brought under cultivation immediately.”

“Yesterday, on the floor of the House, the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam was saying that the prices of agricultural products were steady and that there was no likelihood of their going down still further. This is not the assurance that we want. What about the abnormal fall that has happened? What are the steps the Government going to take to see that the fall in prices is checked. What is the position in Malabar with regard to pepper, which is admittedly the black gold. The price of Rs. 3,500 for a unit of 600 pounds has come down to Rs. 900.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“May I know what was the pre-war price?”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“It was originally Rs. 1,200 for a unit. Though large investments have been made, many people have now abandoned their pepper gardens. Again it was Rs. 250 for a thousand coconuts. It is only Rs. 90 to 100 now. For a unit of 600 pounds of cashew nuts it was Rs. 250. Of course, it is slightly better because it has come down to only Rs. 150. For

4th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

arecanuts, it has come down from Rs. 600 to Rs. 400. The most pitiable is the case of tapioca which was also mentioned by me last time. It was fetching Rs. 100 to 150 per candy and now it is only Rs. 10 or Rs. 15 per candy. Some of the cultivators do not find it worthwhile even to pluck these roots because the price is not enough to cover the cost of the labour involved. With regard to lemongrass oil price has fallen from Rs. 400 per unit of 12 pounds to Rs. 80. The Government should come forward and see that a fair price is fixed for these commercial crops and in so fixing it the cost of living index position of the present should also be taken into consideration. Whenever the prices fall below this level the Government should purchase these commercial crops like pepper, etc., and see that they are sold at a fair price. Other steps that can be taken regarding this are control of profit of manufactured goods, development of industries to utilize our raw materials by the Government such as sago and paper industries as far as Malabar is concerned, providing cheap credit facilities for peasants and giving some technical advice and scientific help to peasants etc.

“ Then, Sir, I wish to make another suggestion also in this connection. I read in the Hindu some time ago a news-item to the effect that the American buyers of our pepper met at a conference to discuss the quality of pepper imported from India and felt that the pepper supplied was of inferior quality. Of course, I realize that the American monopolists would have made such mischievous propaganda to bring pressure to get our pepper for cheap price. But, steps must be taken to prevent mixing of inferior varieties of pepper along with good ones. The Department of Agriculture must also come forward to guide the pepper producers in the matter of producing good varieties of pepper. If the Government do not take these steps, the price of pepper is bound to fall. 12-50 P.M.

“ With regard to the educational policy pursued by the Government I have to say a few words, though they may not be palatable to the Government. I have stated on the floor of this House itself even during the time Dr. M. V. Krishna Rao was Minister in-charge of Education that basic education is a basic hoax. A resolution was passed in the House of the People on 21st December 1954 which stated that the economic policy of the Government of India should aim at establishing a socialistic pattern of society and towards that objective the industrial development of the country should be stepped up to the maximum extent possible. Elaborating this policy, Shri Jawaharlal Nehru stated in the Avadi session of the Congress as follows :—

‘ Though we may find our own way to industrialize India, we have no chance but to go ahead in the rapid development of industry and all that it means. The alternative is to remain a backward, under-developed poverty-stricken and weak country. We cannot even retain freedom without industrial growth. An agrarian economy might have been adequate in an earlier age when our population was much smaller than it is now and technically was less advanced. To-day it means living on starvation level and perhaps worse.’

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [4th March 1955]

"It is quite evident from this statement that our goal in the economic field is to achieve a high degree of industrialization. So, educational policy also should be such that it will help in every way to achieve this aim. Industrialization will just remain on paper if the entire system of education is not national and scientific with emphasis on technical education. So our aim of education should be to develop our youngsters to take their rightful places in all the nation-building activities. It is definite that the aim should not be to revive the medieval pattern making rural folk to stick to rural crafts. The Government should take these into consideration. I shall deal with it elaborately when the policy of education pursued by the Government is taken up for discussion."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member has got only two minutes more."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Again, Sir, with regard to physical education, the Government have allotted only a small sum of Rs. 70,000 for providing playgrounds. Recently I had the opportunity to witness at the Corporation Stadium grounds the football match between the Indian team and the Soviet Union team. I sincerely submit, Sir, that I was rather ashamed to see the performance of our players. I wanted that our players should play in such a manner that they could even defeat the Soviet Union Team. The reason for the defeat of our team is that our players are not given proper physical training, encouragement and aid. The sum of Rs. 70,000 allotted by the Government is very meagre and it should be increased."

"Then, Sir, I wish to refer in brief to the complaints made by several Members that Malabar district has been neglected by the Government. Several Members belonging to the Congress Party, the Praja Socialist Party, the Communist Party and other parties coming from Malabar and South Kanara districts have all complained about the policy pursued by the Government towards their district. What is required now is some introspection in this matter by the Government. Let them have a critical self-examination and then they will find that these districts are neglected while Government have distributed arable waste land in Sattur. I welcome this; nothing has been done in Malabar in spite of repeated demands from people. Malabar which can be rightly called a land of water is now having drought for want of attention. Sometimes there will be flood. So unless in the matter of irrigation 33 small irrigation schemes, which have been submitted to the Government are taken up, there will not be any benefit. But that is not done. Though Harijans were assured house-sites, and while in other parts they are given house sites nothing has been done in Malabar. Sir, the rich natural resources of Malabar are not utilized at all. They are neglected. Apart from denial of a Medical and Engineering Colleges, the Nurses' Training Centre, Calicut has been taken away. There is no capital investment now there. Facilities for exploiting the natural gifts are

4th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

denied. The great waterfalls like Uralkuzhi in Malabar can be utilized and electricity produced. But owing to neglect they are not done. That is why I request the Government to self-critically examine our charge."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is over. Hon. Member Sri V. K. Kannan will now speak."

* SRI V. K. KANNAN—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது விவாதித்து வரும் 1955-56 வரவு செலவு திட்டத்தை நான் ஆதரித்தாலும் சில முக்கிய குறைபாடுகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். 11-53 p.m.

"முதலில் இலவச கல்வி சலுகை காட்டியதற்காக கனம் நிதி மந்திரியை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் பிள்ளைகள் மட்டும் படிக்க பள்ளிகூடங்களுக்கு வந்தால் போதுமா? கவலையின்றி உபாத்தியாயர் களும் பாடம் சொல்லித்தர வேண்டாமா? அது விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்தி அவர்கள் சம்பளங்களையும் உயர்த்தி காலாகாலத்தில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன்.

"இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் பிற்போக்கு ஜாதியினருக்குத் தகுந்த சலுகைகளை காட்ட வில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் எல்லோரும் கிராமாந்திரங்களிலே இருக்கின்றார்கள். கிராமங்களில் தேவையான பள்ளிகூடங்களும் குடி தண்ணீர் வசதிகளும் கிடையாது. கிணறு வெட்ட கிராமவாசிகள் பணம் தந்தால் ஆட்சியாளரும் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து கிணறு வெட்டித் தருவதாக சொல்லுகிறார்கள். வயிறு உண்டு உடுக்க வசதி இல்லாதவர்களை கிணறு வெட்ட பணம் கேட்டால் எந்த விதம் கொடுப்பார்கள்? ஏழ்மையினால் பணம் கொடுக்க முடியாத கிராமங்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி இல்லையென்று சொன்னால் இது நாகரீகமாகுமா என்று கேட்கிறேன். ஆகையினால் ஆட்சியாளர்கள் இது விஷயம் கவனம் செலுத்தி கிராம மக்களிடமிருந்து பணம் எதிர்பாராமலே குடி தண்ணீர் விஷயத்தில் எல்லா சலுகையும் தந்து எல்லா கிராமங்களிலும் கிணறு வெட்ட ஏற்பாடு செய்யுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

"கல்வி விஷயத்தில் சர்க்கார் அக்கரை காட்டினாலும் தேவையைப் பார்த்து துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. கடிதப் போக்குவரத்திலேயே கால தாமதம் ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால் இது விஷயம் கவனம் செலுத்தி கிராமத்திற்கு ஒரு பள்ளிகூடம் உடனடியாக வைக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கோருகிறேன்.

"உத்தியோகம் தரும் விஷயத்திலே, பிற்போக்கு சமூகத்தினருக்கு தரப்படுவதில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். தற்போதுள்ள உத்தியோகங்களில் பிற்போக்கு சமூகத்தினருக்கே ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி தரப்படுவதில்லை. ஆகையினால் இனி வரும் காலி ஸ்தானங்களில் பிற்போக்கு சமூகத்தினருக்கே தந்து சரிக்கட்டி எல்லா சமூகத்தினரையும் சமமாக நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய் கோருகிறேன்.

"மின்சார வசதியில் அதிகமாக சிலவு செய்ய திட்டமிட்டிருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு நீதியாகவும், நேர்மையாகவும் மின்சாரம் வழங்கப்படுவதில்லை. மின்சாரம் வேண்டி விவசாயிகள் மனு கொடுத்து பல வருஷங்களுக்கும் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. சில இடங்களில் பின்னால் மனு போட்டவர்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைத்து விடுகிறது. ஆனால் முன்னால் மனுப்போட்டவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. காரணம் தெரியவில்லை. ஆகையினால் இனியாவது மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவும் நேர்மையாகவும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

[Sri V. K. Kannan]

[4th March 1955]

“ ஆரணிக்கு அடுத்த நாகலநதியில் உள்ள பாலம் மழை காலத்தில் உபயோகமற்று போகிறது. இதனால் வியாபாரம் தடைப்பட்டு போகிறது. ஆகவே இது விஷயத்தில் சர்க்கார் அக்கரை காட்டி ஒரு மேல் பாலம் கட்ட வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஆரணி தாலுகாவில் போதிய அளவிற்கு வைத்திய சிகிச்சைபெற ஆஸ்பத்திரிகள் கிடையாது. கிராமாந்திரத்திலுள்ள மக்கள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, ஆரணியிலுள்ள சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் வியாதிகளுக்கு தகுந்த மருந்துகள் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கோருகிறேன். ஆரணி தாலுகாவில் முள்ளன்றம் என்கிற கிராமம் ஒன்று இருக்கிறது. இதில் சுமார் 4,000 ஏழை குடிமக்கள் வசிக்கிறார்கள். இதற்கடுத்தாற்போல் இரண்டு மூன்று கிராமங்களும் இருக்கின்றன. இந்த ஏழை குடிமக்கள் சுமார் ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ரூபாய் 2,000 மேல் சிலவு செய்து ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்கு கட்டும் கட்டித்தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் இதுவரை ஜில்லா போர்டார் டாக்டரும் நியமிக்காமல் மருந்தும் கொடாமல் அங்குள்ள நோயாளிகளுக்கு எந்த விதமான சிகிச்சைக்கும் ஏற்பாடு செய்யாமலே இருந்துவருகிறார்கள். பன்முறை ஜில்லா போர்டுக்கு இதைக் குறித்து தெரிப்படுத்தினேன். காரித்தத்தில் டாக்டர்ஜே நியமித்து உத்தரவு பிறப்பித்து எனக்கு நகல் அனுப்பினார்களே அல்லாமல் நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுத்து சிகிச்சை செய்து உதவ எந்த விதமான முயற்சியும் காரியத்தில் செய்யவில்லை. இது முறைதான் என்று கேட்கிறேன்? இதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஆரணி ஜாக்கிரை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு சுமார் நான்கு வருஷங்களாகியும் இன்னமும் நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படவில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கே தக்காவி கடன் போன்ற சர்க்கார் சலுகைகளும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் கடன் பெறும் வசதியை இழந்து பரிதாப நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்கி திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். இதைக் கவனித்து உடனடியாக சர்வே செய்ய வேண்டுமாறு கோருகிறேன். தற்போது விவசாயிகள், இருக்கும் வரியையே கொடுக்க முடியாமல் அவஸ்தைப்படும்போது புதியதாக ரூபாய்க்கு இரண்டரை அதிக வரி போட்டால் ஏழை விவசாயிகளால் கொடுக்க முடியுமா? முடியாது. ஆகையினால் இதை போடாமல் விட்டு விடுவதை நலம். போரம்படி நெருக்கடி ஏற்பட்டால் ஐம்பது ரூபாய்க்கு குறைவாக கிஸ்தி கொடுக்கும் விவசாயிகளுக்கு விலக்காவது கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நம்மாகாணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பல லக்ஷங்கள் சிலவு செய்து நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் வகுத்து விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வரண்ட ஜில்லாவான வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இதுவரை முக்கியமான அபிவிருத்தி ஒன்றும் செய்யவில்லை. அபிவிருத்தி செய்ய வகையில்லாமல் போனாலும் பரவாயில்லை. அப்படியும் சொல்வதற்கில்லை. ஏனென்றால் பாலாறு இருக்கின்றது. இதில் மைசூர் சர்க்காருடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு முயற்சித்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பயிராவதில்லாமல் இந்த ஜில்லாவை பற்றாக்குறையிலிருந்தும் மீட்டு விரும். இதைக்குறித்து சீக்கிரமே முயற்சிக்க வேண்டுமாய் வேண்டுகிறேன்.

“ நிற்க, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு எந்த விதமான திட்டமோ முயற்சியோ எடுக்க இந்த வரவு சிலவு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. புதியதாக சர்க்கரைத்தொழில் முதலியன செய்ய வசதியிருந்தும் அதை குறித்து சிந்திக்காமலே விட்டு விட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இதுவுமின்றி சர்க்கார் பண உதவி செய்து இதற்கு முந்தியே காட்பாடியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ‘சுதர்சன’ ஆயில் மில்லை, துவக்குவதற்கு எந்த விதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டதாக தெரியவில்லை. பல லக்ஷ ரூபாய் சிலவு செய்து கட்டி துவக்கத்திற்கு தயாராய் இருக்கும் இந்த தொழிற்சாலையை துவக்காமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒரு அநீதி அல்லவா? இதனை ஆரம்பித்தால் வேலை இல்லா

4th March 1955]

[Sri V. K. Kannan]

மல் கஷ்டப்படும் பல நூறு தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடைப்பதும் மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் குடும்பங்களும் சுகமாக வாழ ஏதுவாகும். அது மட்டுமின்றி தற்போது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் மூல தனத்தின் பகுதியையும் திரும்பிப்பெற வழி உண்டாகும். அதைக் கொண்டு வேறு சில தொழிற்சாலைகளையும் புதியதாக நிறுவ உதவியுமாகும். ஆகையினால் ஆட்சியாளர்கள் அதிவிரைவில் கவனித்து ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ இப்போது புதியதாக புகையிலை மீது வரி போடப்படுகிறது. இதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவேயே புகையிலைக்கு வரி இருக்கிறது. அந்த வரியும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு மேலும் இப்பொழுது அதன் மேல் வரி போடப்படுகிறது. அதனால் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக ஐம்பது, அறுபது ரூபாய்க்கு சரக்குகளை வைத்து கொண்டு வியாபாரம் செய்யும் ஒரு ஏழை வியாபாரி தினமும் ரூ. 1-8-0 அல்லது ரூ. 2-0-0 சம்பாதிப்பான். அவன் விற்பனை வரிக்காக கணக்கு வைத்துக்கொள்வதென்றால் மிகவும் கடினம். ஆகையினால் புகையிலை வரியை எந்த இடத்தில் முதலில் செய்கிறார்களோ அந்த இடத்திலேயே வசூலித்துவிட்டால் வியாபாரிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவது சலபமாக இருக்கும். தனிக் கணக்கு வைத்துக்கொள்வதில் பல கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருப்பதால் அவ்வாறு இல்லாது தடுக்க வேண்டியதே ஆட்சியாளர்களுடைய பொறுப்பு என்பதை உணர்த்துகிறேன்.

“ ஆகையால் இதை கவனித்து புகையிலையை பதம் செய்யப்படுகிற இடத்திலேயே வரி போட்டு விடுவது நல்ல தாகும். பீடி போன்ற பொருளுக்கு எல்லா இடங்களிலும் வரிபோடுவது சரி அல்ல. இதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ புதியதாக போடப்பட்டிருக்கும் நிலவரியைப்பற்றி இதற்கு முந்தியே சொல்லியிருந்தாலும் சர்க்கார் கருணையுடன் நோக்க வேண்டுமென்றும் எண்ணத்தான் மறுமுறை அதைக் குறித்து சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தக் காரணத்தினாலாவது இந்த அதிக நிலவரி போடும்படியான ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் ஐம்பது ரூபாய்க்கு குறைவாக கந்தாயம் கட்டுகிறவர்களுக்காவது இந்த வரி போடாமல் இருக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய பெரு நிலச் சவாந்தாரர்களுக்கு இந்த வரி போடுவதாயிருந்தால் அது அவ்வளவு பாதகமில்லை. ஆனால் கண்டிப்பாக ஐம்பது ரூபாய்க்கு குறைவாய் வரி கட்டுகிறவர்களுக்கு இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நிற்க எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்த அதாவது வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து வந்த அமைச்சர் கனம் மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்கள் மேற்படி ஜில்லாவுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. அவர் அப்படி செய்தால் சொந்த ஜில்லாவிற்கு செய்து விட்டார் என்று புகார் வருமென்று பயந்து இருக்கிறார் அல்லது மேற்படி ஜில்லாவிலிருக்கும் மக்களிடத்தில் இனி அக்கரை இல்லையென்று நினைக்கிறார் ஒன்றும் தெரியவில்லை. சென்ற மூன்று மாதத்திற்கு முன் கனம் கவர்னர் அவர்கள் சேலத்தில் நடந்த சமூக சேவை மகாநாட்டில் பேசிய போது கிராமத்திலிருக்கும் மக்களுக்குத்தான் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சுமார் 12, 13 லக்ஷம் ஜனத் தொகை இருப்பினும், இந்த ஜில்லாவில் ஒரு முதல் கிரேட் காலேஜ் கிடையாது. தற்போது வாணியம்பாடியில் இஸ்லாமியா காலேஜும், வேலூரில் கிருஸ்துவர் காலேஜும் இருக்கின்றன. இவை இரண்டும் கூட இரண்டாம்

[Sri V. K. Kannan] [4th March 1955]

கீரேட் காலேஜுகள்தான். இந்த காலேஜுகளில் தத்தம் மதத்தினரை ஆதரிக்கிறார்கள் அல்லாது பொதுமக்கள் தேவைக்கு உதவவில்லை. ஆகையினால் இந்த ஜில்லாவின் தல நகரமான வேலூரில் ஒரு முதல் கீரேட் காலேஜை வைத்து ஆதரிக்குமாறு கோரி இத்துடன் என பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The House is adjourned and will meet again to-day at 8-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

Night sitting—8-30 p.m.

(The House reassembled at 8-30 p.m. with Mr. Speaker in the Chair.)

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1955-56—cont.

* SRI P. T. RAJAN :—“ Mr. Speaker, Sir, we have a deficit Budget this year and we had deficit budgets in the last two years also. In olden days the Government used to come with a surplus budget or a balanced budget. I do not know whether the deficit character is going to be a permanent one or a temporary one. A deficit Budget may perhaps be justified on the score that not only the present generation but the coming generations must pay for amenities. Be that as it may, I wish to congratulate the Hon. the Finance Minister for the very many facilities he has made available to the public. He has given free education to poor students up to III Form irrespective of caste, creed or colour. Then there is the Rural Water Supply Scheme, expansion of electricity schemes, minor irrigation schemes, etc. All these items will go to improve the condition of the people. The Minister can congratulate himself on these provisions and perhaps he may look a little more cheerful than what he generally appears to be. No doubt, there is a complaint that new taxes have been levied by the Government, but the people want more and more amenities. If you want amenities you have got to pay for them. (Interruption.) Then there must be an end to your wanting more amenities. (Interruption.) Ambition? Well and good, but Government cannot be guided by ambitions of individuals. You cannot have the cake as well as eat it too.

“ I may recall to the minds of hon. Members that as early as 1936, while addressing the European Association, I had the misfortune or good fortune to say that people must pay for amenities. The then Congress Leaders came very heavily on my head. It is perhaps interesting to know that the very Party to which those Leaders belonged has gone in for taxation. All that I can say is, ‘other times, other manners’.

“ Coming to the Service Commission, their comment on the examinees and the comment of the newspapers on their comment formed very interesting reading. The purpose of setting up the Commission was to prevent the Ministers from being worried by

4th March 1955]

[Sri P. T. Rajan]

politicians. Those of us who were responsible for the introduction of the Commission felt happy that the thing was out of our hands. Nevertheless, the Government should consult the Service Commission in all cases, excepting those cases which come under the purview of the Union Public Service Commission. While they ought to consult the Commission, it does not necessarily follow they ought to accept the Commission's recommendations automatically. After all, no Government can abdicate its functions. There was a storm in the tea-pot about the appointment of the present Inspector-General of Registration, in that, the Commission informed the Government that they were not consulted and there might have been others more competent than the present incumbent to hold that post. If at all the Commission had any reason to complain, they ought to have asked the Government whether they satisfied themselves that there was no suitable candidate in the Department itself. I do not know whether the Commission had addressed the Government to that effect.

"I believe a reference was made to the appointment of Mr. Srihari Rao Nayudu. That appointment was made by me. The Commission was not consulted: at that time there was no suitable person in the department itself to hold the office of Inspector-General of Registration. I asked the Chief Secretary to recommend some names from the Revenue Department. Certain names were recommended as being suitable for the appointment. Mr. Srihari Rao Nayudu was appointed. After all, in making the appointment, Government must satisfy themselves that the person so appointed is fit to hold that appointment. Following the precedent if in this instance the Government felt that the present incumbent is good enough to be the Inspector-General, nothing more need be said."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"On a point of order, Sir."

MR. SPEAKER :—"I have allowed the hon. Member only 20 minutes. If there is disturbance, I will have to allow him more time."

* SRI P. T. RAJAN :—"I have no objection if you curtail my time. Coming to one matter, namely, to refer to the Police Department: The Police Department has adapted itself to changed conditions. And I take this opportunity to congratulate them. I had been to Avadi Congress and the traffic arrangements were excellent. The unfortunate part of it was it that the educated people who felt that they were above law (laughter), that they could further circumvent the law. I must say that the Police showed great forbearance and courtesy."

"Unfortunately some weeding process is necessary in the department. The Government should ask the Inspector-General to be vigilant and to deal seriously with persons who do not conduct themselves properly. Government of India used to send cultural deputations to foreign countries. On the same lines I suggest to this Government to send every year certain number of policemen

8-40
p.m.

[Sri P. T. Rajan]

[4th March 1955]

drawn from different districts to England so that they may be enabled to have an idea of what an English constable is. (Sri R. V. Swaminathan : 'Recently a District Superintendent of Police was sent to England.') My Friend does not follow me. I said that policemen or police constables should be sent. The public must feel that the policeman is their friend. That is the feeling that one gets in England and the same feeling should be inculcated in the mind of the public in this country also. After all it is the police department that comes into contact with the public more than any other department. I hope the Hon. Minister for Finance will bestow some consideration on this point.

"I would like to say that the Government should go in for a Director of Public Prosecutions in the State. Very often cases are launched in courts by the department without considering whether the prosecution could be sustained. The appointment of a State Public Prosecutor will to some extent solve this problem.

"While I am on the subject of police, I should like to say that, when the Ministers go on tour, they are looked after by the police. I am told that this is for security purposes. I do not know what security purpose is served thereby. Are the Ministers afraid of the public, especially the public of Tamilnad who do not go in for violence? The presence of the police only draws the attention of the public prominently. In a democratic State, the more the police make themselves conspicuous by their absence, the better it will be for the good of the country. I am reminded of the days in Germany prior to the Great War where all offices used to be manned by people in military uniform. I hope we do not want to introduce such an atmosphere in this country.

"When Ministers go to the districts, all the district officials go and meet them. Ministers go to districts at the invitation of their partymen or the public and they have little or no time to talk to these officials. If need be, the Government can send for the district officials once in a month or a quarter. Then the Ministers will have more time to deal with the officials than when they are on tour in the districts. I wish that the services of the Collector and other officials are not utilized during the tours of Ministers. They have got to waste time without doing their work with the result that arrears of work in their office mount up and this naturally interferes with administration.

"While the Hon. the Finance Minister can congratulate himself on the very many good things he has introduced in the Budget, I am constrained to say that he has not paid attention to the unemployment problem. But it is easily said than done. In the good old days, people who had no work were put to work in connexion with the construction of empires. That is how we find so many nice temples in our State. I do not think that such people were paid anything in cash; they were only fed and clothed. I would like the Government to consider whether work could not be provided in a like manner to our unemployed people, both educated and uneducated.

4th March 1955]

[Sri P. T. Rajan]

“ Then I would like to refer to an urgent need in my constituency though it may savour of parochialism. The Hon. Minister has given more or less an assurance that the Cumbum valley water-supply scheme would be implemented. If he will kindly have the scheme inaugurated this year, the people of Cumbum valley will be highly thankful to him. No doubt Periakulam taluk is extremely lucky in that it has the Periyar Hydro-Electric Scheme and the Vaigai Irrigation Scheme. The irony of the situation is that people, who have got enough water for irrigation and enough electric power, have not got enough drinking water. I would appeal to the Hon. Minister for Public Health to give effect to his promise and inaugurate the Cumbum valley water supply scheme some time soon.”

* SRI S. RADHAKRISHNAN :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 8-50
சிறந்ததோர் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து, இவ்வாண்டு p.m.
சபையில் சமர்ப்பித்திருப்பதற்காக, நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கனம்
நிதி மந்திரி அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.”

SRI K. RAJARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I understand that there are a number of speakers to take part in tonight's discussion. Therefore, I want to know till what time we are going to sit tonight? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is the Chief Whip of the Government Party. Let him consult his colleagues on the opposite side and come to an understanding and let me know.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I suggest that we may sit till 1 o'clock.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. I shall gladly sit till 1 o'clock so that all the hon. Members may have a chance to speak.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ I suggest that we may have a whole night session just as they have in the British Parliament.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I suggest that since Madras is always in the forefront and holds the honour of creating history, we may sit the whole night? ”

MR. SPEAKER :—“ So, I think the House wants to sit till 1 o'clock! ”

* SRI S. RADHAKRISHNAN :—“ இவ்வாண்டு சமர்ப்பிக்கப்
பட்டுள்ள வரவு செலவு திட்டமானது சபையிலிருக்கக்கூடிய இரண்டு
பக்கத்திலுமுள்ள அங்கத்தினர்களின் மனதையெல்லாம் கவர்ந்
திருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. எவ்வாண்டும் இல்லாத
புதிய முறையிலே இவ்வாண்டு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னு
டைய பிரசங்கத்தைச் செய்த பொழுது எதிர் கட்சிக்காரர்கள் தங்களை
மறந்து மகிம் உற்று இருந்தார்கள் என்றால், எமை மாணவர்களுக்கு
சாதி சமய இன வேறுபாடு இல்லாமல் மூன்றும் பாரம் வரை இலவசக்

[Sri S. Radhakrishnan]

[4th March 1955]

கல்வி அளிக்கப்படும் என்று அவர் சொன்னபொழுது தங்களை மறந்து கைதட்டி ஆரவாரம் செய்து பாராட்டிய நிகழ்ச்சி மறக்க முடியாததாகும். இதைப் பார்க்கும்போது, இந்த எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எப்பொழுதும் கைத்தட்டிக்கொண்டிருக்கிறமாதிரி எல்லா காரியத்தையும் ஏன் செய்து விடக்கூடாது என்றுகூட தோன்றுகிறது. இது வரையில் அரசாங்கம் நடத்தி வந்த முறை, கையாண்ட கொள்கைகள், இவைகளை கவனித்தவர்கள் எல்லோரும் ஒரு முடிவு செய்துகொண்டிருந்தோம். அதாவது இலவசக்கல்வி என்பது இந்த ஜன்மத்தில் இல்லை. வெறும் பகற் கனவு தான் என்று திட்டவாட்டமாக முடிவாக கொண்டிருந்தோம். ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரும் திருக்கிழம்படியான இந்த எண்ணம் மாறும்படியாக இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலே இதை சர்வ சாதாரணமாக கையாண்டிருப்பது உண்மையிலேயே போற்றப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். இந்த சமயத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாளின்று நாட்களாக பொது விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு அன்பர்கள் எல்லாம் ஏகமனதாக ஒரு கோரிக்கையை விட்டிருக்கிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து, பெரிய மனது பண்ணி ரூபாய்க்கு 2 அணு என்பதை நாலணு வரி போட்டாலுங்கூட பத்தாம் வகுப்பு வரையில் அதவாவது (S.S.L.C.) வரை இலவசக் கல்வி அளிக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டார்களானால் இந்த ராஜ்யத்தின் சரித்திரத்திலே உன்னத நிலையடைந்து என்றென்றும் புகழப்படுவார் என்பது உண்மை என்பதை அவருக்கு கூற விரும்புகிறேன்.

“இதை சொல்லும்போது கனம் நிதி அமைச்சர் உற்சாகத்துடன் காணப்படுவதிலிருந்து இதை அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதை செய்யக்கூடிய ஆற்றலும் அவருக்கு உண்டு. ஆகவே இதை செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னால் எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் கைதட்டி ஆரவாரம் மாத்திரம் செய்யமாட்டார்கள், இவர்களது ஆட்சிக்கு நிறந்தரமான ஆதரவு தருவார்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.

“பத்தாம் வகுப்பு வரை இலவசக்கல்வி அளிக்க செய்து விட்டால் நிலவரி வரியை ரூபாய்க்கு 2 அணு உயர்த்துவதைவிட ரூபாய்க்கு 4 அணு உயர்த்தினால் கூட பரவாயில்லை என்று கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய ஒருசிலர்கள் என்ன காரணத்திற்காகவோ நிலவரியை ரூபாய்க்கு 2 அணு உயர்த்துவதில்லை ஏழை எளிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று கூக்குரல் இடுகிறார்கள். இது சற்று மிகை படுத்தப்படுவதாகவே நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் ரூபாய்க்கு 2 அணு வரி உயர்த்தப்படும் என்றால் 8 ரூபாய் கிஸ்தி கட்ட கூடியவர் 1 ரூபாய் அதிகம் கட்ட வரும். 80 ரூபாய் கிஸ்திகட்க் கூடியவர் இன்னும் ஒரு 10 ரூபாய் சேர்த்து கட்ட வேண்டியிருக்கும். அவ்வளவு தான். ஆகவே ஏழை விவசாயிகள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லுவதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“ஆனால் சர்க்கார் தரப்பு மட்டும் தங்களது செய்கைகளில் சில சில மாறுதல்கள் செய்துகொண்டால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் சோஷலிசம் என்ற சொல்லை இவ்வாண்டு எல்லாக்கட்சியினரும் உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள். சோஷலிசம் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற சர்க்கார் தரப்பினரும் சொல்லுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகாரர்களும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே சோஷலிசம் என்ற சொல்லின் பொருளை புரிந்து கொள்வது மக்களுக்கு கஷ்டமாகவே இருக்கிறது. அரசியல் வாதி என்ற சொல்லுக்கு அப்படித்தான் அர்த்தம் தெரியாது முழித்தார்கள். ஆனால் காலப்போக்கில் அரசியல்வாதி என்று சொன்னால் பொய்ச்சக்கூடியவர்கள் என்று மக்கள் நினைக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதைப்போல சோஷலிசம் என்ற சொல்லுக்கு தப்பான பொருளை மக்கள் கொடுத்துவிடாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் அதன் உண்மை தத்துவத்தை நடமுறையிற் கடைபிடித்து காட்ட வேண்டும். ஆகவே தான் ரூபாய்க்கு 2 அணு வரி போடப்படும் என்று சொல்லும்போது 10 ரூபாய், 20 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டக்கூடிய சிறு சிறு விவசாயிகளுக்காகவாவது விலக்கு

4th March 1955] [Sri S. Radhakrishnan]

அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அப்படி விலக்கு அளித்தால் அது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய அம்சமாக இருக்கும், இதையும் கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று வரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இவ்வாண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை பார்க்கும் போது கிராம முன்னேற்றத்திற்கு ஏராளமான பணங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பது போல தோன்றுகிறதே ஒழிய கிராமங்களின் நிலைமை என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். பல கிராமங்களிலே போக்கு வரத்து வசதி கிடையாது, நல்ல சாலைகள் கிடையாது. மழை பெய்து விட்டால் மூன்று நாளுக்கு நாட்களுக்கு கிராமத்தை விட்டு வெளியேறவே முடியாது. நகரங்களிலே எங்கு பார்த்தாலும் சிமிண்ட் சாலைகள் போடுகிறார்கள். ஒரு மைல் நீளமுள்ள சாலைகளுக்கு லக்ஷ ரூபாய் செலவு. இருக்கிற அகலமான ரோட்டுகளை இன்னும் அகலப்படுத்துகிறார்கள். அதன்மேல் கிராவல், அதன் மேல் தார் போடுகிறார்கள். தார்மேல் சிமென்ட். இது போதாது என்று கார்கள் வேகமாகப்போக வசதியாக கண் தெரிய பக்கங்களிலே சிமென்ட் கட்டைகள், அந்த சிமென்ட் கட்டையிலே கருப்பு வெள்ளைக் கோடுகள். சந்திகளிலே சிமென்ட் வளைவுகள், அதைச் சுற்றி அழகுவேலைப் போடுகள், அதிலே பூச்செடிகள் வைக்கிறார்கள். மின்சாரம் விஷயத்திலும் அப்படித்தான். ஒரு எலக்ட்ரிக் மோட்டார் வேண்டுமென்றால் ஒரு விவசாயி எலக்ட்ரிக் ஆபீசுக்கும் இன்ஜினியர் வீட்டுக்கும் நலையாக நடந்து மாதக் கணக்கில், வருஷக்கணக்கில் தவம் கிடந்துப் பாத பாடுபடுகிறான். ஆனால் மவுண்ட் ரோட்டிலேயிருந்து மெரினாபேச்சுலே மணல் மேடுகள் வரை மெர்க்குரி லைட்டுகள். இது ரொம்பவும் அநீதியாகும். கிராம மக்கள் கொடுக்கும் பணத்தை நகரங்களிலே செலவிடுவது சரியாகாது. நகரங்களிலே சிமிண்ட் ரோடு போடுவதையும், மெர்க்குரி விளக்குகள் போடுவதையும் ஓர் ஆண்டுக்காவது நிறுத்தி வைத்து விட்டு, கிராமங்களிலே சாதாரண ரோடுகளை உடனடியாக போட வேண்டும். மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்க வேண்டும். கிராம மக்கள் தான் இந்த ராஜ்ஜியத்தின், உயிர் நாடி. கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால் தான், கிராம மக்கள் சுபிட்ச வாழ்வை பெற்றால்தான் இந்த ராஜ்ஜியமே மான்மையுற்றதாகும். ஆகவே அரசாங்கம் எல்லா திட்டங்களையும் நிறுத்திவிட்டு, இந்த ராஜ்ஜியத்திலே எத்தனை கிராமங்கள் பாதையில்லாமல் இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்கெடுத்து இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் இந்த ரோட்டுகள் கண்டிப்பாக போடப்பட வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம்ட்டு ஜில்லாவில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதை நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தத் துறையிலே வரவு செலவு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் சர்க்கார் நடை முறையிலே செய்து காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Mr. Speaker, Sir, 9 p.m.
one and a half months ago the ruling Party met at Avadi and announced as its aim the establishment of a socialistic pattern of society. No doubt, not even the most ardent supporters of the Congress assumed that we would be progressing towards socialism in any short period of time. But, at least, I find that the popular impression amongst the people of the State after the adoption of the Resolution is that there would be some attempt made to reduce the existing disparities in incomes and that there would be an attempt made to level up the incomes of the toiling masses. Sir, at this historic session where this Resolution was adopted the Hon. the Chief Minister of this State had the privilege of seconding that Resolution. He seconded it in an equally historic speech. It was a very pithy speech, a speech full of ideas and

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [4th March 1955]

full of thoughts. He confined himself only to the three words 'I second it.' In spite of this oracular statement that by the process of seconding it, a socialistic pattern of society would be born, the citizens of the State of Madras and the citizens of the Indian Union waited with bated breath hoping that the new Budget proposals of both the Central and the State Governments would reveal some attempt towards levelling up the standard of living of the toiling masses. But far from that expectation being fulfilled, we have those expectations belied. Whereas in most other we have those expectations belied. Whereas in most other countries direct taxes on income have increased, we in this country watch the phenomena of direct taxes being progressively reduced. In 1947, direct taxes when compared with the total revenues of all the Central and State Governments were estimated to be something like 48 per cent. Last year the figure was only 26 per cent. But, after we have read the Budget speeches of the Central Finance Minister and the State Finance Minister, what we notice now is a progressive deterioration in this percentage. Whereas direct taxes are becoming less and less, indirect taxes are being imposed in an increasing measure on the masses. No doubt, everyone would like to see the Five-Year Plan being fulfilled. Everyone would like to see Planning being introduced in this anarchic society. We in the Opposition believe in socialism. We hope and trust or at least have been hoping that some effort would be made to see that the cost of implementation of the Plan will be put on the shoulders of those who can bear the burden thereof. Now, Sir, when the nation is trying to lift itself up by its steps, those who can least bear that burden are called upon to bear it. The total amount of money by way of tax that is sought to be collected from the people of the State for achieving or trying to fulfil the Five-Year Plan is very considerable. The Madras State has the invidious distinction of seeking to impose a large number of indirect taxes at the very time when the Central Government themselves are imposing extra indirect taxes. When discussing the taxation proposals of the State Government, we have got to see the total tax burden that will be imposed on the citizens of Madras State. According to the Central Government's Budget, the total income that will be derived from indirect taxes will be increased by about Rs. 17 crores and the income from direct tax, namely, income-tax, by about Rs. 8 crores. Therefore, while we are anticipating an extra income from Central Government taxation, the Finance Minister of the State, unlike the Finance Ministers of other States, is going to impose a very large and heavy taxation on the citizens of Madras. This taxation is sought to be imposed not on those who can bear it but on those who can least bear it. Except the taxation on plantation incomes and a part of the surcharge on land revenue, every other tax is to be borne by the middle class and by the toiling masses of this country. And at what time are these taxes sought to be imposed? At the very time, when the Hon. the Finance Minister claims that the revenues of the

4th March 1955] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

State are buoyant. According to the estimates given last year, the income that would be derived through the Electricity Department was Rs. 207 lakhs. Now, when the Hon. the Finance Minister read out his Budget speech, he told us that the total revenue that would be derived through this department would increase over that estimate by more than Re. 1 crore. He tells us that through the Forest Department we are likely to get another Rs. 45 lakhs. We should not take the taxation proposals as proposed for this year only. We have got to take the taxation proposals as they have been evolving during the last two or three years. During this period we have got a series of taxation measures. We have the surcharge on motor transport fares. We have the surcharge on land revenue. We have the betterment levy. Now, a surcharge of two annas in the rupee is proposed to be imposed on land revenue and water-rates, yielding another Rs. 75 lakhs. Sales tax is imposed on medium cloth and fine cloth and the proposed yield therefrom is Rs. 45 lakhs. If we take all these taxes into account, we find that the total tax-burden that is imposed on the citizens of this State does not compare even in the slightest degree with the tax-burden that is sought to be imposed on the people of any other part of the Indian Union. It is not as though the Madras Government alone are supposed to implement this Five-Year Plan. Every other State is also supposed to implement that Plan. I submit to the Government that the people who are least capable of bearing the burden should at least be exempted from payment of the taxes. These taxes are imposed not only at a time when taxes are buoyant but at a time when the Central Finance Minister confronts us with heavy deficit financing. If, in addition to these taxes, as a result of deficit financing, the prices are to rise, then surely the condition of the people of the State would become much worse. These taxes are also sought to be imposed on the peasantry at a time when agricultural prices are falling. But why are agricultural prices falling? In connection with the question of falling agricultural prices, I would like to mention one other feature. The Madras Government were kind enough to issue to all the Members of this Assembly a pamphlet called 'The Five-Year Plan in the Madras State'. I am very glad that they have sought to educate the Members of this Legislature in regard to what they (the Government) are doing. It merely enumerates the agricultural and irrigation schemes in the Five-Year Plan but the Five-Year Plan refers to many other things also. It also refers to the fact that the Planning Commission has made a recommendation to the State Governments that they should expedite the introduction of land reforms. Seven years ago this Party in power appointed a small committee to make recommendations with regard to land reforms. Those recommendations were adopted in the form of a resolution six years ago by the Congress in full session. After that, committees have been appointed by the Congress party in the State to inquire into how precisely those recommendations

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [4th March 1955]

could be implemented. If agricultural prices are falling to-day it is largely because this State Government are lagging far behind every other State Government in the matter of introduction of agrarian reforms.

9-10 p.m. " If energetic measures are taken by the present Madras Government to expedite the implementation of land reforms, perhaps the steep decline in agricultural prices, which is also likely to create a crisis with regard to agricultural production, may perhaps be stopped. But so long as we have a landlord-ridden Party in Office, we cannot expect that in the near future in spite of the proddings of the Central Government and in spite of the proddings of the higher-ups in the same Party such land reforms would be implemented.

" Sir, another point that I would like to touch upon is the claim made by this Government that they have fulfilled the target set out in the First Five-Year Plan. Yes, Sir, I admit, by and large, that when we take into account the amount of money spent with regard to the target of expenditure more or less such a target may be said to have been fulfilled. But what is significant are the shortfalls in the implementation of the Plan with regard to certain aspects of life. There is a serious shortfall with regard to housing. There is a serious shortfall with regard to industries. There is a shortfall with regard to education in spite of all the statements made about the spread of education. There has been a serious shortfall with regard to the implementation of the educational programme and the targets aimed at under the Five-Year Plan. Sir, I welcome the proposal made in the Budget that there will be free education to all children of those belonging to lower income groups. I welcome this particular measure all the more now because it has come at a time when the middle class people are hard hit as a result of the fresh taxation proposals of this Government. But an effort may be made to liberalize it by providing free education to the same class of children whose parents are earning less than Rs. 100 per mensem up to S.S.L.C. They can hardly afford to educate their children up to S.S.L.C. After all, the total amount that is provided by way of grants to educational institutions for such free education up to III Form is only Rs. 50 lakhs and as it is, the Government are not fulfilling the target set out under the Five-Year Plan with regard to education.

" Sir, in spite of my general opposition to the surcharge of two annas in a rupee on land revenue, I welcome that proposal which says that it shall be earmarked for road development works and will be handed over to local authorities but there is an exception made. That exception is made with regard to the City of Madras. For several years the Corporation of Madras have been agitating with regard to the Cinderella treatment that has been meted out to them by the Government. Sir, many of the ex-Councillors had been Ministers in the last three or four years.

4th March 1955] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

Dr. U. Krishna Rao spoke very eloquently when he was the Councillor and Alderman about the injustice meted out to the Corporation of Madras by the Government of Madras in the matter of the distribution of the revenue derived by way of motor vehicles tax. Sri Venkataswami Naidu also spoke eloquently about this injustice when he was also the Councillor. But during their term of office as Ministers they also failed to represent the case of the Corporation of Madras. To-day an ex-Mayor of Madras led a deputation to this very Government and asked that Rs. 20 lakhs should be given from out of the revenue derived by the State Government by way of motor vehicles tax to the Corporation of Madras. The case of the Corporation is a very simple one. When the Motor Vehicles Tax was introduced compensation was paid to the Corporation of Madras to the tune of Rs. 3.56 lakhs. That amount has remained stable though the amount derived by way of the tax has grown rapidly since that time. Out of roughly about 40,000 vehicles in the State of Madras about 13,000 vehicles are registered in the City of Madras. One fourth of the petrol consumed in the State is consumed by motor vehicles using the roads maintained by the Corporation of Madras. The Corporation spends about Rs 32 lakhs per annum on the maintenance of roads used by these motor vehicles. The tax is supposed to be levied for the building up of roads and maintenance of roads used by those vehicles. The Motor Passenger Transport system in the City of Madras is a nationalized industry and the motor transport vehicles of the Government of Madras are using the very roads maintained by the Corporation of Madras. Still only an amount of Rs. 3.56 lakhs is given as compensation. Even out of this Rs. 3.56 lakhs, the Government get from the Corporation of Madras Rs. 1½ lakhs by way of tax on vehicles owned and used by the Corporation of Madras on the roads maintained by them. Very recently the Madras Government have agreed to grant a sum of Rs. 5 lakhs for the maintenance of roads. But when compared to the amount derived by way of tax on motor vehicles registered in the City of Madras it is an inadequate amount. Therefore, in justice and fairness to the Corporation of Madras the Government should allot a larger share of the motor vehicles tax.

“ Then, Sir, I come to another matter. The pamphlet on the Five-Year Plan of the Madras State makes another very significant omission. There is no reference at all to labour. That chapter is completely omitted. The Central Government have been urging on the State Governments that there should be an early and effective implementation of the Minimum Wages Act. The manner in which this State Government have sought to implement the Act is to say the least a farce and a hoax. Minimum Wages Committees have been set up . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member has got two more minutes.”

[4th March 1955]

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ The whole effort of these committees is concentrated in finding out what is the general level of wages. The minimum wages recommended by committees is much lower than that. Under the Minimum Wages Act they are to fix the basic wage and the dearness allowance. But in most cases they have fixed only basic wages and not dearness allowance. The net result is that the implementation of the Minimum Wages Act is a sheer waste of money and a sheer waste of time because no possible benefit is derived under this Act by those for whom it is intended.

“ Then, Sir, the price of yarn and cloth both in the State of Madras and in the Indian Union has soared considerably in spite of the fact that the price of cotton has dropped steeply. In spite of the fact that mill owners are making huge profits, no effort has been made to implement the recommendations of the Tripartite Committee. In every sphere—whether it is in the sphere of working class or whether it is in the sphere of middle class—we find this niggardly attitude adopted by this Government.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up.”

(Then Mr. Speaker called on the next speaker.)

9-20
p.m.

* SRI T. V. SANNASI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இருந்த இடத்திலேயிருந்து, நினைத்த அளவிலே மக்களுக்கு உழைப்பு இல்லாமல் ஊண்வலி இல்லாமல் எல்லா செளகரியங்களையும் சிருஷ்டிக்கும் படியான தபோ சக்தி இந்த மந்திரிசபைக்கு இல்லையானாலும் மனித சக்திக்கு உட்பட்ட அறிவு அனுபவங்களைக்கொண்டு, கால சந்தர்ப்பத்தை அனுசரித்து நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு எதுவான வகையில் அமைத்த இந்தத் திட்டத்தை மனித இனத்திலே பிறந்த ஒருவன் என்ற முறையிலே மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகின்றேன்.

“ எந்த அறிவாளிகளாகிய அமைச்சர்களும், எதிர்க்கட்சியினரால் குறை சொல்லாத வகையிலே எந்தக் காலத்திலும் எந்த நாட்டிலும் பட்ஜெட் ஒன்றை வகுத்ததாக சரித்திரத்திலேயே கிடையாது. இருக்கவும் முடியாது. இதைத்தான் உலக அனுபவத்திலே நாம் பார்த்துவருகிறோம்.

“ நிலவரி அடிப்படையில் ரூபாய்க்கு இரண்டணை சர்சார்ஜ் விதிப்பதைப் பற்றி பெரும்பாலோர் வருத்தப்படுகிறார்கள். ஆனாலும், உழுது வாழச் சிறிதும் சொந்த நிலமற்ற குடியானவர்கள் இந்த வரியை வரவேற்கிறார்கள். நெல் மரத்தில் காய்க்கின்றதா, செடியில் காய்க்கின்றதா என்று கூடத் தெரியாமல் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஏக்கராக்களை, தேவைக்குமேல், வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைத் தவிர ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஏழை விவசாயிகள்கூட வரவேற்கிறார்கள். அதிக வருமானம் அடைபவர்கள் இச் சிறிய வரியைக் கொடுப்பதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ரூபாய்க்கு இரண்டணை வரி கொடுக்க தயாராயிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் இதுவரையிலும் கொடுத்த வரிகளினால் போதிய ரோடு முதலிய வசதிகள் வராத காரணத்தால் இந்த வரியைக்கொண்டாவது இனி வசதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையினால் இன்னும் அதிகமாகக்கூட வரிகொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள்.

“ இந்த வரியிலே ஒரு ஏக்கரா, அரை ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு கொஞ்சம் சலுகை அளித்தால் நலம் என்பது பெரும்பாலோருடைய அபிப்பிராயமாயிருந்து வருவதை ஓரளவு நான் தெரிந்திருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்று முதல் நாலேந்து ஏக்கராக்கள் வரையில் நிலம்

4th March 1955]

[Sri T. V. Sannasi]

வைத்திருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால் அதை எடுத்துவிட்டால் வரி போடவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று ஏற்படுகிறது. விலைவாசிகள் மிகவும் இறங்குமுகமாக இருப்பதால் இந்த நிலையில் இன்னும் இறங்குமானால் அவசியம் அரசாங்கத்தார் இந்த வரியை ரத்து செய்துதான் ஆகவேண்டும். அது மனிதப் பண்பும்கூட.

“தற்போது நாட்டின் பொறுப்பேற்று நிர்வாகத்தை நல்லமுறையில் நடத்திக்கொண்டுவரும் அமைச்சர்களுக்கு இந்த அசெம்பிளியில் மட்டுமல்ல மக்களிடத்திலும் அளவு கடந்த செல்வாக்கு இருக்கிறது. மக்கள் மனப் பூர்வமாக மதிப்பு கொடுக்கின்றார்கள். என்றாலும், மக்களுடைய மதிப்பையும் மக்கள் மன்றத்தினுடைய மதிப்பையும் அளவு கடந்து பெற்றுள்ள அமைச்சர்களது உத்தரவானது அலுவலகத்திலுள்ள வினையாளர்களிடத்தில் செல்வாக்குப் பெறுகின்றதா என்று பார்த்தால் சில இடங்களில் தகராறுகத்தான் இருக்கிறது. நூற்றைம்பது வருஷங்களாக நாட்டை அடிமைப்படுத்தி ஆண்டுவந்த அந்நியர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டு உத்தியோகம் செய்த பழக்கத்தினால்தான் இந்நிலை என்று நினைக்கின்றேன். சொந்த நாடு, சுதந்திர சர்க்கார் என்ற எண்ணம் படிக்கத் தெரியாத பாமரருக்குக்கூட ஏற்பட்டிருக்கும்போது படித்த ஆபீசர்களுக்கு எதை ஏற்படுவது சிரமமாக இருக்கிறது. இது பழக்க தோஷம் போலும்.

“தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழியை ஆதரிப்பவர்களைக்கொண்ட மக்களுடைய சர்க்காரிலே தமிழ் இவ்வளவு புறக்கணிக்கப்படுகிறதென்பதை நினைத்தால் வெட்ககரமாக இருக்கிறது. இராமருடைய பாதரசைகளை பதினான்கு வருடங்கள் வைத்து ராஜ்யபாரம் செய்ததைப்பற்றி சுயமரியாதைக் காரர்கள்கூட ஏதும் அழுத்தமாகக் குறை சொல்லவில்லை. அதனுடைய உண்மைத் தத்துவம் என்னவென்றால் சீக்கோதர அன்பு, நீதியின் தத்துவம் என்ற அடிப்படையில் அண்ணனுடைய பாதரசையை தனக்களித்த சிம்மாசனத்தில் வைத்துப் பூஜை செய்தான் தம்பி என்றால் அதிலே ஆச்சரியம் இல்லை. உண்ணியமும் உண்டு. அடிமைப் படுத்திக்கொண்டிருந்த அந்நியன் இந்த நாட்டைவிட்டு அகன்றும் இன்னும் அவன் மொழிதான் நாட்டை ஆளுகிறது. ஆங்கில மொழி சிறந்ததாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால், ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்தான் மரியாதைக்குரியவர்கள் என்று கருதும் நிலை மாறவேண்டும். பலகாலமாய் எதிர்த்துப் பேசிய எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள்கூட இப்பொழுது நடப்பது பச்சைத் தமிழர் ஆட்சி என்று சொல்லும் இந்நிலையில் கூட நடைமுறையில் ஆட்சி தமிழில் நடந்தால் என்ன தப்பு? தமிழ்நாட்டிலே தமிழினாகப் பிறந்த பாபத்தினால் தமிழ்க் கடவுளை தமிழால் போற்றுவதற்கும் பிறமொழிப் போட்டி, தமிழ் இசைக்கும் பிறமொழிப்போட்டி, எந்தத்திறையிலும் தமிழுக்கு சொந்த நாட்டிலேயே பிறமொழி எதிர்ப்பு. இவையெல்லாம் இந்த நாடு செய்த துர்ப்பாக்கியம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

“ஆங்கிலம் உலக மொழியாக இருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட அந்தந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் அந்தந்த ராஜ்ய மொழியில் நடந்தால் என்ன கெட்டுவிடும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பத்திரிகை உலகத்தால் பாராட்டப்படும் மேதைகள்கூட ‘தமிழ் நல்லதுதான், அது ரொம்பவும் புராதனமான பாஷைதான், இனிமை நிறைந்த பாஷைதான்’ என்றெல்லாம் புகழ்ந்தாலும் தமிழ்மொழி மட்டும் ஆட்சி மொழியாக இருப்பது கூடாது என்ற நோக்கத்தை மறைத்து சற்றுப் பொறுத்துச் செய்யலாம் என்று முடிபுகிறார்கள். எருமை மேய்ப்பவன் முதல், மேல் இருக்கிறவர்கள்வரை தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அது மொழி வெறி புத்தியென்று சொல்லுகிறார்கள் சில இன வெறியர்சன். கோயிலில் சொல்லப்படும் மந்திரங்கள் வடமொழியாக இருப்பதால் தமிழ் மக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருப்பதைப்போல்தான் ஆங்கிலத்தில் ராஜ்ய நடவடிக்கைகள் நடப்பதும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. தமிழ் ஆட்சிமொழியாக வந்துவிட்டால் இவ்வளவு செலவழித்து ஆங்கிலம் கற்றது பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுமே என்ற கவலையில் தமிழ்மொழியை ஆட்சிமொழி

[Sri T. V. Sannasi]

[4th March 1955]

யாக்கச் சிலர் தடைசெய்கிறார்கள். ஆங்கிலம் படித்துவிட்டவர்கள் தாங்கள் ஏதோ மற்றவர்களைவிட கௌரவப்பட்டுவார்கள், மேம்பட்டுவார்கள் என்று தங்களைத் தாங்களே நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிற ஒரு காரணத்தினால், தமிழ் ஆட்சிமொழியாக ஏற்பட்டால் தங்களுக்கு இருந்துவரும் போலிக் கௌரவம் போய்விடுமோ என்று நினைக்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

(Sri P. G. Karuthiraman in the Chair.)

“ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அமைச்சர்கள் உத்தரவை எந்த அளவு அதிகாரிகள் நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. திருச்சி ஜில்லாவில் எல்லா அரசாங்க அலுவலர்களும் தமிழில் நடைபெற வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்தும் அங்கு என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஆங்கிலம் தெரியாத ஹரிஜனங்களை மெம்பர்களாகப் போட்டு ஹரிஜனக் கமிட்டி என்று வைத்து உட்கார்ந்திருக்கிற தலைமை ஜில்லா அதிகாரிகளெல்லாம் ‘ஒரு வார்த்தை’ என்று தமிழில் சொல்லிவிட்டு ஆங்கிலத்தில் ‘மன்னிக்கவேண்டும்’ என்று சொல்லி ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் என்ன நடக்கிறது என்று ஹரிஜன மெம்பர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களடைய நன்மைக்காக என்று சொல்லி ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் என்ன நடக்கிறது என்று ஹரிஜன மெம்பர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைக்காக என்று சொல்லி ஒரு கமிட்டியை வைத்து, அது ஆங்கிலத்திலேயே நடைபெறுவதினால் என்ன காரியங்கள் நடக்கின்றனவென்று புரியாமல் இருக்கிறது. தமிழில் நடவடிக்கைகள் நடக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் போட்ட உத்தரவை திருச்சி ஜில்லா அதிகாரிகள் நிறைவேற்றும் முறை எப்படி இருக்கிறது என்று பாருங்கள். தமிழ் ஆட்சி எப்பொழுது இந்த நாட்டில் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுதுதான் இந்த நாட்டிலிருக்கும் பீடைகள் ஒழியும்; வறுமையும், ஜாதிப் பூசல்களும் நம்மைவிட்டு அகன்று ஒடும். ஆங்கிலம் கற்றறிந்த தமிழர்கள், தமிழ்நாட்டில் பிறந்த ஒரு பண பாட்டினால் எல்லோரும் இதை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இத்தொல்லையால் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியாமல் ஹரிஜன மெம்பர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“ஹரிஜனங்களுக்காக வேண்டி தீண்டாமை விலக்குச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் அதன் பலன் கிடைக்காமல் கருவிலேயே அழிந்துவிடுகிறது, சில பாகங்களில் கருத்தரித்து பிரசவம் ஆகும் நிலைமையில்தான் தீண்டாமை விலக்குச் சட்டம் இந்த நாட்டிலே இருந்துவருகிறது. சென்ற கூட்டத்தில் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு வெவ்வேறு ஜாதியினரும் கலப்பு விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. அதுவும் நடைமுறையில் வரமுடியாத ஒரு சங்கதி. எந்த நாட்டிலிருந்து இந்தப் பீடை வந்ததோ தெரியவில்லை. ஜாதி பேதம் வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தினால், ஜாதியினால் தொல்விடப்பட்டு நாயினும் கீழாக வாழ்க்கை நடத்தும் ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயும் பேதம் புகுந்துகொண்டு இருப்பது பரிதாபத்துக்குரியது. ஜாதி வித்தியாசம் அதிகரித்துவிட்டதன் காரணமாக எல்லோரும் தமிழினம் என்ற உணர்ச்சியின்றி, ஒருவன் தன்னை மேலானவன் என்றும், மற்றவன் கீழானவன் என்றும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளர்களுக்கும் பறையர்களுக்கும்பிடையையும், பறையர்களுக்கும் சக்கிலியர்களுக்கும்பிடையையும் பூசல் இருந்துகொண்டிருந்தால் எப்பொழுதுதான் இந்த வேற்றுமை நீங்குமோ தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே பலவித பாகுபாடுகளும் வேற்றுமைகளும் வைத்துக்கொண்டு மேல்ஜாதியாராகிய பிராமணர், முதலியார், பின்னாமார்கள் ஆகிய ஜாதியினரிடமிருந்து பெண்களையோ பின்னையோ சம்பந்தம் செய்துகொண்டால்தான் ஜாதி வித்தியாசம் ஒழியும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் அது மிகவும் அறிவீனமாகும். கழுதை கழிக்கும் லத்தியில் எந்த பாகம் உசத்தி, எந்த பாகம் மட்டம் என்று சொல்லமுடியுமா? தங்களுக்குள்ளேயே ஒற்றுமையல்லாமல் இருந்துகொண்டிருந்தால் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் இருந்தும் என்ன பிரயோஜனம்? ஆகவே, சகல தரப்பினர்களும் சேர்ந்து தீண்டாமை

4th March 1955]

[Sri T. V. Sannasi]

ஒழிப்புச் சட்டத்தை நல்லமுறையில் அமுல் நடத்துவதோடுகூட, தீண்டப் படாதவர்களும் தங்களுக்குள்ளேயே வித்தியாசம் இருப்பதை நீக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வித முன்னேற்றத்திற்குரிய இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே ! கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தமிழிலே அச்சடித்துக் கொடுத்ததற்காக நான் நன்றி பாராட்டுகின்றேன். அவர் அவ்வளவு தைரியமாக அச்சடித்ததற்கு ஆவடி மகாநாடுதான் அவருக்குத் துணை செய்திருக்கிறது. ஆவடி மாநாட்டிலே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள வடநாட்டார்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசுங்கள் என்று கூக்குரல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சமயத்திலே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இம்மகாநாடு தமிழ் நாட்டிலே நடைபெறுகின்றமையால், லட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் இம்மகாநாட்டிலே கலந்துகொண்டிருக்கிறமையால் தமிழிலே பேசுகிறேன் என்றும், வடநாட்டாரை திருப்தி செய்வதற்காக ஆங்கிலத்திலும் பேசுகிறேன் என்று கெஞ்சும்படியான பரிதாபகரமான நிலை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆவடி மாநாட்டிலே ஏற்பட்டு விட்டது. ஆனால் இந்த சட்டசபையைப் பொறுத்த மட்டும் மலையாளம், கன்னடம் அங்கத்தினர்கள் இருந்தாலுங்கூட, அவர்கள் எல்லாம் சகோதர நாட்டை, திராவிட நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள், அவர்கள் ஒன்றும் கிளர்ச்சி செய்யமாட்டார்கள் என்று தைரியத்தோடு தமிழிலே அச்சடித்துக்கொடுத்திருப்பதற்கு மீண்டும் நிதி அமைச்சரை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதிலும் ஒரு குறை இருக்கிறது. இப்போது கொடுத்திருப்பது ஆங்கிலத்திலே உள்ளதைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து கொடுத்திருப்பதேயாகும். வருகிற ஆண்டு எளிய, இளிய தமிழிலேயே எழுதித்தரவேண்டும். அதுவும் நிதி அமைச்சர் சப்பிரமணியம் அவர்கள் கைப்பட எழுதித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே பேசுகிறபோது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் மொழியைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டசபை மெம்பர்களைக் காட்டிலும் மாணவர்கள் தமிழில் பேசுகிறார்கள் என்றும், தானும் நன்றாகத் தமிழில் பேசமுடியுமென்று கூறியுள்ளார்கள். அந்த நம்பிக்கையோடுதான் இதைக் கூறுகின்றேன்.

“ இந்த நேரத்தில் ஆளும் கட்சியினரைப் பாராட்டிப் பேசுகின்றபோது ஆட்சியாளர்கள் முகத்தில் சந்தோஷமும், சிரிப்பும் ஏற்படுகின்றது. ஆனால் எதிர் தரப்பிலிருந்து குற்றங்களுக்கான நல்லமுறையில் எடுத்துச்சொன்னால் முகம் சுருங்குவதைப் பார்க்கின்றோம். நியாயமானக் குறைகளைச் சொல்வதற்குத்தான் எதிர் கட்சியினர் இருக்கின்றனர். எதிர்கட்சியை இன்றையதினம் ஆட்சியாளர்கள் எதிரிக்கட்சியாக கருதுகின்றனர். அது தவறு என்று கருதுகின்றேன்.

“ ஆங்கிலேயருடைய அரசியல் சட்டத்தைக் கலைப்பிடித்து நமது இந்திய அரசியல் சட்டமும் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே பார்த்தால், மேல்நாட்டில் பார்லிமெண்டிலே எதிர் கட்சித் தலைவருக்கு தனி சம்பளம் கொடுத்து, மிகுந்த மரியாதையுடன் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். அந்த முறையிலே எதிர் கட்சியினருக்கு மதிப்புக் கொடுப்பது சர்க்காரினுடைய கடமையாகும். ஆனால் இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசாங்கம் அவ்வாறு நடைபெறுகின்றதா என்றால், இல்லை. சாந்திய தத்துவப்படி, ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையின் அடிப்படையில், காங்கிரஸ் கட்சியினர் போனால் அரசாங்கம் அமைக்கப்படாமல் காமன்வீல், உழைப்பாளியாட்களை சேர்த்து காங்கிரஸ் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் நடத்துகின்ற பரிதாபகரமான நிலைதான் இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். காங்கிரஸ் ஓட்டு எண்ணிக்கையை பலப்படுத்துவதற்காக எதிர் கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்களைமெல்லாம் கொள்ளை ரீதியை விட்டு சேர்த்துக்கொண்டுள்ள காரணத்தினால்தான் மக்களுடைய நன்மைகள் தட்டிக்கழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் நாட்டில் இன்றையதினம் க்களுடைய பிரச்சனை தீருவதற்கு வழியில்லை. அதிலும் குறிப்பாக எங்கள்

9-32
p.m.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [4th March 1955]

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கடந்த 4 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான முன்னேற்றமோ நன்மையோ செய்ததாக சொல்ல முடியாது. வேண்டுமானால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திறந்துவைத்த சில புதிய ஓர் ஆசிரியர் பள்ளிக்கூடங்களைச் சொல்லலாம். அதைத் தவிர எங்கள் தொகுதியில் வேறு எந்தவிதமான நன்மைகள் செய்தார்கள் என்று இந்தச் சபையில் துணிந்து கேட்கின்றேன்.

“ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்திலே நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன, எனினும் ஏதாவது புதியதாக பாலங்களோ, புதியபுதிய ரோடுகளோ இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள கம்பூனிட் பிராஜக்ட் பேரால் செய்தார்களா என்றால் இல்லை. சிதம்பரத்தில் ஒரு பகுதியிலுள்ள சில பிரிக்கக்கூடிய மட்டும் சமுதாய நலத்திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு எந்த நன்மையும் இதுவரை செய்யவில்லை.

“இன்றையதினம் சோஷியலிச அடிப்படை உருவாக்கி கொண்டும், உருவாக்கப்படும் வருகிறது என்று நேரு அவர்கள் சொல்லிப்போனார்கள். ஆனால் இவர்கள் தயாரித்துள்ள பட்ஜெட்டைப் பார்க்கின்றபோது சோஷியலிச வாடைகூட வீசவில்லையென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே துணிந்து கூற விரும்புகிறேன். எவ்வளவு சொல்லியும் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் கீழ் வடநாட்டை வளம்பெற்றதாக செய்துக்கொள்கிறார்களே தவிர, தென்னாட்டைப் புறக்கணித்து இருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி அம்புஜம் அம்மாள் அவர்களை ஆவடி மாநாட்டிலே கூறினார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள். ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் தென்னாட்டை கவனிக்காவிட்டால் இங்கு ஒரு பெரிய எதிர்ப்பு சக்தி உருவாக்கக்கூடுமென்றும், ஆகவேதான் இதை கவனிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் ஒரு அகில இந்திய ஸ்தாபனமாக விளங்குகின்றது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனமாக இருந்தம்கூட, தென்னாட்டைப்பற்றி வடநாட்டாரை ஏதாவது கேட்க வேண்டுமானால் அஞ்சுகின்றனர். தென்னாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியை இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. நெய்வேலி வேலையை துரிதப்படுத்தப் படவில்லை.

“அடுத்து, எங்கே நாட்டில் இன்று சோஷியலிச அடிப்படை நிலவுகிறது என்று பார்ப்போம். இன்றையதினம் இந்த நாட்டைவிட்டு வெள்ளைக் காரர்கள் சென்றுவிட்டார்களே தவிர பெருளாதாரத் துறையில் இன்றைக்கும் சுரண்டிக்கொண்டோன் வருகிறார்கள். இன்றைக்கும் பாரி கம்பெனி, பென்னி கம்பெனி இருக்கின்றன. அதைப்போல இன்னும் பல கம்பெனிகள் இருந்துவருகின்றன. அதையெல்லாம் இந்த சர்க்கார் தேசிய மயமாக்குவதற்கு திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நிலச்சீர்த் திருத்தம் செய்யப்போவதாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆவடி மாநாட்டிலும் அதற்காக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆனால் அதைப்பற்றிய அறிகுறியே ஒன்றும் காணோம். பின் வேறு எந்தத் துறையில் நாடு இன்றையதினம் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம். சென்னைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் வியாபாரம் பூராவும், அதிலும் சிலக் துணி வியாபாரம் பூராவும் வடநாட்டார் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது. இதற்கு அத்தாட்சி, சைனா பஜாரையும், மவுண்ட் ரோட்டிலுமுள்ள ஜவுளிக் கடைகளையும், தங்கம், வெள்ளி சாமான்கள் விற்கும் கடைகளையும் பார்த்தாலேபோதும். தவிர, வட்டிக்கடைகள் பூராவும் அவர்கள் கையிலிருக்கிறது. இவ்வாறு பலவிதத்திலும் நம்நாட்டுப் பணத்தை சுரண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிசெய்யப்பட்டதா? இல்லை. எங்கே சோஷியலிச அடிப்படை இருக்கிறது? ஆவடி மாநாட்டிலே பளபளப்பான உடைகளை அணிந்துகொண்டு, மாநாட்டுக்கு லீட்சுக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து, சோஷியலிஸம்பற்றி பேசிவிட்டால் போதுமா? அம்மகாநாட்டில் பேசியது பூராவும் தேர்தல் பிரசாரத்திற்காகவே ஒழிய, உண்மையில் சோஷியலிச அடிப்படை பற்றியே அல்ல என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறலாம். உண்மையில் நாங்களும் சோஷியலிச அடிப்படை வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதற்கான அறிகுறியைக்கூட காணாது

4th March 1955] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

கண்டுதான் வருத்தமேற்படுகிறது. வடநாட்டு ஆதிக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய இலாகாவைச் சேர்ந்த குமாஸ்தாவின் சம்பளத்தையும் (அதாவது தபாலாபீஸ், இன்கம்டாக்ஸ் ஆபீஸ் போன்றது), N.G.O.-க்களுடைய சம்பளத்தின் வித்தியாசத்தையும் பார்ப்போம். பெருத்த வித்தியாசம் காணப்படுகிறது. ஏன் அந்த வித்தியாசம்? இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள், பொது மக்கள்மீது வரிவிதிக்க வேறு இந்த அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது?

“பல ராஜ்யங்களின் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கின்றபோது அங்கெல்லாம் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டுவதற்காக வரி போடுவதாகக் காணப்படவில்லை. இங்குமட்டும் விவசாயிகளுக்கு மேலும் 2 அணா வரி போடப்படுவதற்கு காரணம் என்ன? இந்த சமயத்திலே விலை வீழ்ச்சியின் காரணமாகவும், வாங்கியக் கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையிலும் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். தவிர, ஏழைகள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தும் புகையிலை மீது வேறு வரி போடப்பட்டிருக்கின்றது. நான் புகையிலை குடிப்பவனுமல்ல சுவைப்பவனுமல்ல. இருந்தபோதிலும் இது நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்களை எந்த நிலைக்குக் கொண்டுபோகும் என்பதை ஆட்சியாளர்கள் சிறிது சிந்திக்கவேண்டும். இந்த வருவாயை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகவே வசூலிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகின்றது. நானும் ஒரு ஜில்லா போர்டு மெம்பர்தான். அதற்கு கொடுப்பதற்காக ஏழைகளிடமிருந்தா மேலும் வசூலித்துக் கொடுக்கவேண்டும்? மோட்டார் வண்டிகள் மூலம் வரும் வருவாய் பூராவும் ஏன் ஜில்லா போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது? கடைத் தேங்காயை எடுத்து, வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது போல் அல்லவா நிதி அமைச்சருடைய இந்த வரிதிட்டம் அமைந்திருக்கிறது.”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman):—

“The hon. Member should not make personal attacks. A ruling has already been given in this regard.”

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தென்னாற்காட்டிலுள்ள கோமுகி, மணிமுத்தாறுத் திட்டங்கள் இருப்பதாகக் சொன்னார்கள். ஆனால் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கின்றபோது அது எங்கேபோனது என்றே தெரியவில்லை. இன்றைய தினம் எங்கே பார்த்தாலும் பாடசாலைகள் திறந்து வைக்கப்படுகின்றன. 2,800 பாடசாலைகள் இதுவரை திறக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், இன்னும் 1,500 பாடசாலைகள் திறக்கப்போவதாகவும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனத்தொகையுள்ள பல கிராமங்களில் இன்னும் பாடசாலைகள் திறக்கப்படவில்லை. அப்படி வேண்டுமென்று கேட்டாலும், அது ஸ்கூல் லெஸ் செண்டர் அல்ல என்று புறக்கணிக்கப்படுகின்றது.

“அரசாங்கத்தார் புதியதாக இப்பொழுது ஓராசிரியர்கள் பள்ளிகளை நிறுவி வருகிறார்கள். இது நடைமுறைக்கு சரியானதல்ல. இன்னும் நிறுவப்படோவதாகவும் சொல்லுகின்றார்கள். 90 பிள்ளைகள் உள்ள ஒரு வகுப்பில் ஓராசிரியர் எப்படி அவர்களுக்கு ஒழுங்காக பாடம் சொல்லித்தர முடியும்? சுமமா பிள்ளைகளை மடக்கி வைத்துக்கொள்வதுதான் முடியும். இன்னும் 1,200 ஆசிரியர்களை நியமிக்கப் போவதாகவும் கூறுகிறார்கள். 4,300 பாடசாலைகளுக்கு 1,200 ஆசிரியர் போதுமா என்று கேட்கிறேன். பிள்ளைகள் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப ஆசிரியர் நியமிக்கவேண்டும்—நிரந்தரமாக ஓர் ஆசிரியர் பள்ளியாக இருக்கக்கூடாது.

“இன்றையதினம் சமுதாய நலத்திட்டம், ராஜா சர் முத்தையாச் செட்டியார் அவர்கள் சொல்வதுபோல், ஒரு குறிப்பிட்ட இடங்களுக்குத்தான் இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. தென்னாற்காட்டில் செஞ்சி, விக்கிரவாண்டி முதலிய பகுதிகளெல்லாம் மிகமிகப் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடைசியாக இம்மந்திரி சபையில் என்னுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த கனம் மாணிக்கவேலு நாயகர், கனம் ராமசாமி பட்டையாச்சி ஆகிய இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருப்பது

[Sri A. Govindaswamy Nayagar]

[4th March 1955]

சிலருக்கு பொருளமையும் கூட. ஆனால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாத கீழ்நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். காரணம் என்னவென்றால் ஏதாவது செய்தால் மந்திரி பதவி போய்விடுமோ என்ற பயமோ? என்னவோ? இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. நேரம் கடந்துவிட்டமையால் இதற்குமேல் பேச முடியவில்லை.”

9-44
p.m.

* SRI P. G. MANICKAM :—“மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, 1955-56-ம் வருஷத்தில் வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கிராம மக்கள் சபித்சமாக வாழ்வதற்கு குடி தண்ணீர் மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 2-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த கிணறு வசதி செய்வதற்கான வேலைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும், என்று இந்த பட்ஜெட்டின் பிரசங்கத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அநேகமாக கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் கிணறுகள் இல்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது வாக ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி கலெக்டருக்கு அடிக்கடி எழுதிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது குடித்தண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்தது போற்றத்தக்கது. அரசாங்கம் இதற்காக ஒரு பெரும் தொகையை இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியுள்ளார்கள்.

“இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு பள்ளிக்கூட சம்பளம் கட்ட வேண்டியதில்லை. பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு பாதி-சம்பள சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. நடுத்தர வகுப்பினருக்கு கல்வி வசதி அளிப்பதற்காக 50 லட்ச ரூபாய் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கம் வேறு கல்வி வசதிக்காக பணம் கொடுக்கிறார்கள். முதல் வகுப்பிலிருந்து மூன்றாம் பாரம் வரையிலும் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஏழை மக்களுக்கு சலுகை இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். கிராமத்தில் படிக்கும் ஏழை குழந்தைகளுக்கு புத்தகம் வாங்குவதற்காக ஒரு பத்து லட்ச ரூபாய் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“முதல் வகுப்பிலிருந்து 8-ம் வகுப்பு வரையிலும் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்போகிறார்கள். அவர்கள் அதற்காக சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டிய தில்லை. இதில் சந்தேகம் ஒன்றும் வேண்டாம்.”

* SRI P. G. MANICKAM :—“அவர்களுக்கு சம்பளம் இல்லை என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொல்லி வருவதெல்லாம் 50 லட்சத்திலிருந்து ஹரி ஜன குழந்தைகளுக்கு புத்தகம் ஸ்லேட் வாங்குவதற்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதுதான். ஆகையால் தான், 8-ஆம் வகுப்பு வரைக்கும் இலவசக் கல்வி கற்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 50 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து ஏழைகள், ஹரிஜனங்கள் ஆகியவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு புத்தகங்கள், சிலேட்டுகள் போன்ற பள்ளிக்கூட சாமான்கள் இலவசமாக வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு குறைந்தது 10 லட்சம் ரூபாயாவது ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“1955-56-ஆம் வருஷ பட்ஜெட்டிலே ஹரிஜன அபிவிருத்திக்காக 1,09,36,600 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத் தொகையிலே—

ரூ.

(1) ஆபீஸ் நிர்வாக செலவுகளுக்காக	34,19,200
(2) மதமாறிய ஹரிஜனங்களுடைய கல்வி வசதிகளுக்காக ..	11,18,600

4th March 1955]

[Sri P. G. Manickam]

				ரூ.
(3) கள்ளர், குறவர் அபிவிருத்திக்காக	..	..	..	8,28,500
(4) பிற்பட்ட வகுப்பினர் சலுகைகளுக்காக	..	..	..	12,85,300
(5) இதர செலவினங்களுக்காக	..	..	..	4,73,600
			ஆக	71,25,200

ஹரிஜன அபிவிருத்திக்காகச் செலவிடப்படுவது 38,12,400

இத்தொகையிலே ஸ்காலர்ஷிப்புக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை ரூ. 5,98,200 மாதிரிமே. சென்ற வருஷமும் இதே தொகைதான் ஒதுக்கப்பட்டது. சென்ற வருஷமே புதிதாக ஸ்காலர்ஷிப் கோரி வின்னப்பம் செய்த ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புக்கள் கிடைக்கப்படவில்லை. ஆகையால் சென்ற வருஷம் 40 எம்.எல்.எக்கள் கையொப்பமிட்டு ஹரிஜனப் பிள்ளைகளினுடைய ஸ்காலர்ஷிப் விஷயமாக ஒரு மனு கனம் மந்திரி அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு ஒரு பதிலும் இல்லை. யோன வருஷமும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த வருஷமாகிலும் அரசாங்கம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்குமா? அதிகமாக கொடுப்பதற்கு வசதி இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Chairman, I wish to make a few observations on the Budget introduced by the Hon. the Minister for Finance. When the Hon. the Minister for Finance introduced the Budget, my first reaction was that he was trying to do some propaganda for the Party in power. I welcome one feature in the Budget. It relates to the decision of the Government to exempt all poor children from the payment of school fees up to III Form. That is a very welcome step indeed. With regard to the new taxation measures introduced by the Government, I am of opinion that they should be opposed by all parties. I heard, Sir, even hon. Members belonging to the Congress Party stating on the floor of this House that they could not tolerate these new taxation measures. The introduction of the new taxation measures amounts to ‘adding insult to injury’. With regard to the progress of the Five-Year Plan, I also agree that some advance has been made on the food-front and in some sectors of industry. I am not going to dispute that fact. But I should like to ask, what has the Government done with regard to the handloom and other cottage industries in our country? The other day, the Hon. the Minister for Labour admitted on the floor of this House that fourteen factories were closed in Malabar and thousands of workers were thrown out of employment. I agree that some progress has been made in the textile sector. But, I need not state here that mill-owners produce more cloth not for the benefit of the people of this country but for the purposes of exporting them to other countries and earning profits. I need not explain all those things here. I wish only to state that whatever things are produced for the consumption of our people, the big capitalists of our country want to export them to foreign countries and make more and more profits. That is the real situation in the country. With regard to the objective of the Five-Year Plan,

9.54
p.m.

[Sri K. P. Gopalan]

[4th March 1955]

I should like to state that firstly it should solve the problem of unemployment in the country and secondly it should stabilise the prices of commodities. Our Finance Minister, during a speech made on the floor of this House, two years ago, stated that within a few months the prices of commodities would be stabilised, that the peasants would be able to get increased prices for their products, and that the people generally would lead a better life. This is how the Hon. the Finance Minister spoke two years ago. There is no difference on questions of increasing the national wealth of the country through industrialisation. But, there is this difference of view between the Opposition and the Government. The Opposition want that the Government should be able to solve the problem of unemployment that is facing our State to-day through the Five-Year Plan. The unemployment problem is the most important problem facing our country. The unemployment problem has become a national problem in our country. The Central Government have introduced the rationalisation system in the textile sector. What is meant by this rationalisation system?

10 p.m. " It means that they want to send out seven lakhs of workers from the factories by bringing in new machinery and speeding up all the machines; also they want to increase the work-load by that and they want to send away lakhs of workers; and the factory owners and big capitalists in our country call it 'rationalisation of industries'. What has the Central Government, the Congress Government at the Centre, done about that? They want to help the bigger capitalists of our country by giving them 200 crores of rupees as loan for carrying out this rationalisation work. From that we can understand, I am sure, what the policy of that Government is.

" Sir, there is one difference between the Congress Government and the Opposition Party. We are not opposed to taxation, but what we want is that whenever the Government want to bring in taxation, they must tax the richer classes and not the poor people. When the Government brought forth the Agricultural Income-tax on Plantations we unanimously supported that measure and we said that they should put increased rates of taxation and we gave notice of amendments to that effect. But then the Governor's objection came and we were forced not to move the amendment. What we thought at that time was that if the Government taxed at higher rates, they should get more money from the richer classes and that money could be utilised for the betterment of the people, for eradicating the unemployment problem and also alleviating the distress of the working class and the toiling masses of our country by bringing in a good piece of legislation.

" Regarding the National Extension Services, I beg to state one or two words. With regard to National Extension Schemes the Government say that 50 per cent of the expenditure should be met from public contribution. Sir, we are not against that, if

4th March 1955]

[Sri K. P. Gopalan]

people are prepared to contribute. But the fact is that our people are not in a position to contribute. I know for instance there is a village in my constituency called Muniyar. A bridge has to be constructed there and a sum of Rs. 14,000 is necessary for the construction. The Panchayat Board has sanctioned Rs. 7,000, but the people are not in a position to contribute the balance towards the scheme, because the people are very backward and very poor. So what I want to suggest is that whenever Government take up these kinds of plans, they should see the position of the poor villagers, their bad economic conditions and their incapacity to pay. For that I have a suggestion. We are ready to co-operate with the Government and make any plan a successful one. But then the people should not be asked to contribute anything, because they are unable to do so. But there are unspent balances with Government and such sums should be utilised for other schemes. For instance there was a meeting at Payyanoor, when the Collector said that out of the funds allotted for the Local Development Schemes a sum of 8 lakhs of rupees were left unspent; then the Collector was asking the Block Development Officer how to spend that money. It was decided that schemes for spending that money had to be sent back to Government and the balance was actually not spent. I feel that either the Block Development Officer, or the Collector of Malabar or other officers concerned never announced to the public and leaders of the people that the Government wanted to spend and they never formulated schemes openly and they did not take care to spend the money for the benefit of the people. So I suggest such unspent moneys must be spent on other schemes and Government must see that the National Development Schemes are successful ones in that way.

“ Sir, so far as Malabar is concerned, there is a general feeling that Malabar, Travancore and Cochin would be formed into a Kerala linguistic State; that the Madras Government are probably thinking that in case such a State is formed in future, why should they (Madras Government) spend much money for Malabar. That is the feeling among the public of Malabar. I never want to exaggerate anything here, but I know for certain that that is the general feeling of Malabar. Even on the floor of this House our Health Minister was saying that he was going to construct two blocks in the Calicut Hospital, but there is no provision made in the Budget, regarding the Tellicherry Brennen College, no provision for money is made; for constructing buildings in the Badagara hospital, there is no provision made in the Budget. Regarding protected water-supply I want to say that only in Calicut there is provision for protected water-supply, but for other places there is no scheme.

“ I have to speak about so many other things, but there is no time. I want to say one or two words about the Police Department. Sir, large sums are spent by the Government for the

[Sri K. P. Gopalan]

[4th March 1955]

Police in Malabar. Surely I feel that Government should see whether the money is spent in a useful manner or not. Even on the floor of this House instances of murder in Malabar have been brought to notice. The position in Malabar is that if a person has about 200 rupees in his hand, he can surely kill another person, give some money to the Police Sub-Inspector or Circle Inspector and save himself. That is the position everywhere in Malabar. There is no security of property or personal life. I can quote so many example which I personally know. In all such cases evidences have been forthcoming from the people, but the Police have never cared to investigate”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Any specific cases? ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I can quote so many specific cases”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman) :—
“ The hon. Member's time is up.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ One minute, Sir.”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman) :—
“ Order, order. The hon. Member Sri Salih Maraikayar will speak now.”

10-07
p.m.

SRI MOHAMED SALIH MARAIKAYAR :—“ கனம் தலைவரவர்களே, நமது கிராம மக்களின் நலத்தையும், சுபிட்சத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போன்ற நல்ல திட்டங்களை வகுத்து, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்ததற்காக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சில குறைபாடுகளிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் நிதி மந்திரியின் கவனக் குறைவால் ஏற்பட்டது அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். நமது நாட்டில் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், திருஷ்டிப் பரிகாரத்திற்காக ஒரு குறையை உண்டுபண்ணுவது சகஜம். சினிமா நட்சத்திரங்கள் மனதைக் கவரும் முறையில் அலங்கரித்துக்கொண்டாலும், திருஷ்டிப் பரிகாரத்திற்காக கன்னத்தில் ஒரு கரும்புள்ளியை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நமது திருஷ்டி கர்த்தாவான கடவுள் கூட, சந்திரன் எவ்வளவு பிரகாசமாகத் தோன்றியபோதிலும், நடுவில் ஒரு மச்சத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். ஆகவே, எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், ஒரு குறைபாடு இருக்கவேண்டுமென்பது நமது நாட்டில் ஒரு கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே நமது நிதி மந்திரி அவர்களைக் குறை கூறுவதற்குக் காரணமில்லை.

“ இந்த மாதிரி கிராம மக்களின் சுபிட்சத்தைக் கருதி வகுத்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டில், நமது நாட்டிற்கு முதுகெலும்பான விவசாயிகள் மீது போட உத்தேசித்திருக்கும் இந்த ‘சர்சார்ஜ்’ கட்டணம் விரும்பத்தக்கதல்ல. இது விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்ட வரி அல்ல, நில உடைமைக்காரர்களுக்குப் போடப்பட்ட வரி என்று சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. தண்ணீர்த் தீர்வைக்கும் அதிகக் கட்டணம் விதிப்பதாயிருந்தால் அது ஒவ்வொரு விவசாயியையும் பாதிக்கும் என்பதை நான் இந்த ஈந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். விலவாசிகள் மிகவும் குறைவாக யிருந்த காலத்தில் விவசாயிகள் தைரியமாக வரி செலுத்தியிருக்கும்போது, இந்த சொற்ப ‘சர்சார்ஜ்’ வரியை அவர்கள் செலுத்துவதில்

4th March 1955] [Sri Mohamed Salih Maraikayar]

கஷ்டமிருக்காது என்று சமாதானம் கூறப்படுகிறது. ஆனால் விலை வாசிகள் குறைவாகயிருந்த காலத்தில், நெல் உற்பத்திச் செலவும் குறைவாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே ஒரு கலம் நெல்லுக்கு உற்பத்திச் செலவு ரூ. 1-14-6 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது மூன்று, அல்லது நான்கு மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விவசாயிகளின் மீது போடப்படும் 'சர்சார்ஜ்' வரிக்குப் பதிலாக, வேறு ஒரு வரி போடலாம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதுதான் 'பிரசவ வரி.' (சிரிப்பு.) ஒவ்வொரு குடும்பத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு அந்தக் குடும்பத்தின் தரத்தை அனுசரித்து வரி போடலாம். உதாரணமாக, 50 ரூபாய் வருமானமிருந்தால், ரூ. 5 வரி போடலாம். 5,000 ரூபாய் வருமானமிருந்தால், 500 ரூபாய் வரி போடலாம். இப்படி வரி போட்டால், அது பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்குமென்று நினைக்கிறேன்."

SRI M. PALANIYANDI:—"கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் வரி போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்." (சிரிப்பு.)

SRI MOHAMED SALIH MARAIKAYAR:—"பிறந்த குழந்தைகளுக்கும் வரி போடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இனிமேல் பிறக்கப்போகும் குழந்தைகளுக்குத்தான், அந்தக் குடும்பத்தின் தரத்தை அனுசரித்து, ரூ. 5 முதல் 500 வரையிலும் வரி போடலாம் என்று சொன்னேன். நான் சொன்னபடி வரி போட்டால் பல பிரச்சனைகள் திரும்ப என்று நினைக்கிறேன். ஜனத் தொகை பெருகுவதின் காரணமாகத்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த வரிக்குப் பயந்து குழந்தைகள் பெருவதைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம். இதைப் பரிசீலனை செய்யும்படி கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

"அடுத்தபடியாக, என் தாலுக்காவைப் பொருத்த வரையில் சில குறைபாடுகளிருக்கின்றன. அறந்தாங்கி மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகா. மனித வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய எந்த விதமான சௌகரியமும் அங்கே கிடையாது. ரோடு வசதி, கல்வி வசதி, வைத்திய வசதி ஒன்றுமே அங்கே சரிவர அளிக்கப்படவில்லை. இந்தத் தாலுக்காவில் இரண்டு ரோடுகள், ஜில்லா போர்ட்டாரால் சரிவர பராமரிக்கப்படாமல் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலிருக்கின்றன. அந்த ரஸ்தாக்களை 'ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட்' எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

"நீர்ப்பாசன வசதியைப் பற்றி நான் இங்கே பன்முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நரசிங்கக் காவேரி என்று ஒரு சாலை இருக்கிறது. சில காலத்திற்கு முன்பு அதை அறந்தாங்கித் தாலுக்காவுக்கு விஸ்தரிக்க வேலை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், எந்தக் காரணம் பற்றியோ, ஒரு பகுதி வேலை முடிந்த பிறகு அந்த வேலை நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அதை அறந்தாங்கித் தாலுக்கா தென் கோடி வரை கொண்டு போக வேண்டுமென்று நான் பன்முறை கனம் மந்திரி அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. தயவு செய்து ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் இதையும் சேர்த்து, இந்த நரசிங்கக் காவேரியை அறந்தாங்கித் தாலுக்கா தென் கோடி வரைக்கும் கொண்டு போவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

*** SRI N. PARAMASIVA UDAYAR:**—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் பெரம்பலூர் தொகுதியில் எவ்விதமான மின்சார வசதியும் கிடையாது. அந்தத் தொகுதிக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மூன்று வருஷங்களாக சட்டசபை கூட்டத்தில் கேட்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரை செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமாய் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

10-17
p.m.

[Sri N. Paramasiva Udayar] [4th March 1955]

“அடுத்தபடியாக எங்கள் தொகுதியில் உள்ள பேரையூர் சின்ன ஹுத்திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இருந்தது. இப்பொழுது சர்க்காரால் அவை கை நழுவி விடப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அந்தத் திட்டங்கள் அமுலுக்கு வந்தால் அநேக கிராம மக்கள் தண்ணீர் வசதி பெருவார்கள். உணவுப் பொருள் விருத்தி செய்யவும் வழி யுண்டு. ஆதலால் அந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எங்கள் தொகுதியில் அனேக கிராமங்களில் ரோடு வசதியில்லாமல் மக்கள் தவிக்கின்றனர். ஆஸ்பத்திரி வசதி வேறு இல்லை. ஒரு கிராமத்தையும் இன்னொரு கிராமத்தையும் இணைக்க சரியான பாட்டை கிடையாது. அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் போக்குவரத்து பாதை வசதியை செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பெரம்பலூரில் கோவாப்ரேடிவ் சொசைடிகள் இருந்து வருகின்றன. அவற்றில் குறைந்த வட்டிக்கு மக்கள் கடன் வாங்குவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் பணம்தான் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை, தலைவர், டைரக்டர் போன்றவர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள்.

“கடன் கோரி எந்த விவசாயியாவது மனுப்போட்டால் இவர்கள் கடன் சாங்ஷன் பண்ணுவதற்குள் மறு தேர்தல் வந்துவிடுகிறது. அவர்கள் விஷயம் புரிந்துகொள்வதற்குள் அடுத்த டெலிகேட் தலைவர் வந்து விடுகிறார். இம்மாதிரி மாறுவதால் உடனுக்குடன் மக்கள் கடன் வாங்கவும் வழியில்லை. சங்கம் உயர்வதற்கும் வழியில்லை. இந்த தேர்தல்களைக் குறைந்தது 3 வருடத்திற்கு ஒரு முறையாக மாற்ற சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சென்ற ஆண்டில் எங்கள் தொகுதியில் அறு மடல் கிராமத்தில் தீ விபத்து ஏற்பட்டதன் காரணமாக பலவிதமான சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 200 வீடுகளுக்குமேல் எரிந்து சாம்பலாகியிருக்கின்றன. உடனே தீயை அணைக்கவேண்டுமென்றால் வசதி கிடையாது. அந்தத் தொகுதியில் ஆறு மைல் விஸ்தீர்ணத்திற்குள் Fire station எதுவும் கிடையாது. தீ விபத்து ஏற்பட்டதாக டெலிபோன் மூலம் சொன்னால் கூட திருச்சியிலிருந்து தீ அணைக்கும் இயந்திரம் வருவதற்குள் 2½ மணிக்குமேல் ஆகிவிடுகிறது. சென்ற வாரத்தில்கூட செங்கோணம் கிராமத்தில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு 350 வீடுகள் எரிந்து இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தீ அணைக்கும் இயந்திரம் வருவதற்குள் எல்லாம் சாம்பலாகிவிட்டன. தீ அணைக்கும் படையினர் வந்து எரிந்த சாம்பலைத்தான் கரைத்தார்கள். ஆகவே எங்கள் தொகுதியில் உடனடியாக ஒரு Fire station ஏற்படுத்தவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த சட்ட சபைக்கு நாங்கள் வந்து மூன்று வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. ஆனால் சட்ட சபையின் நடவடிக்கை பூராவும் தமிழில் இல்லாததால், சபை நடவடிக்கை எதனையும் எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கேள்வித்தாள்கள் முதற்கொண்டு ஆங்கிலத்தில் தருகிறார்களே தவிர தமிழில் தருவதில்லை. நாள்பூரா ஒன்றும் புரியாமல் நாங்கள் சபையில் உட்கார்ந்திருப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? பட்ஜெட் விவரங்கள் அடங்கிய பெரிய பெரிய புத்தகங்களை ஆங்கிலத்தில் அச்சிட்டு, ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் என்ன பிரயோஜனம்? இங்கு நடக்கும் விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டு நாங்கள் மக்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டுமென்றால் உடனடியாக சபை நடவடிக்கை பூராவும், தமிழிலேயே நடக்கும்படி செய்வதோடு, சபை நடவடிக்கை சம்பந்தமாக கொடுக்கப்படும் எல்லாத்தாள்களும் தமிழிலே கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4th March 1955] [Sri N. Paramasiva Udayar]

“எங்கள் தொகுதியிலுள்ள இரண்டு பிரக்காக்களில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் நடந்துவருகிறது. மற்ற பிரக்காக்களும் ரொம்பவும் பிற்போக்காகவே இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் காடாரம்பப் பிரதேசத்தான். ஆகவே இந்த இரண்டு பிரக்காக்களிலும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் நல்ல முறையில் நடப்பதால், பாக்கியுள்ள எல்லா பிரக்காக்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக ஒரு விஷயம். எங்கள் தொகுதியில் மழையில்லாது விவசாயிகள் வாழ்க்கை நடத்தவே வசதியின்றி ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் இப்போது விதிக் உத்தேசித்திருக்கும் ரூபாய்க்கு 2 அணு சர்சார்ஜை எங்கள் தொகுதி போன்ற காடாரம்பப் பிரதேசத்திற்குமாத்திரம் விதிக்காமல் இருக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI S. LAKSHMANA KANDAR :— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். இந்தச் சபையில் உள்ளவர்கள் எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் உட்பட எல்லோரும் இதை புகழ்ந்து பேசி இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி ஒரு சிறிய விளக்கம் தருகிறேன். நல்ல அழகுடையவர்களைப் பார்த்தால் கண் திருஷ்டி பட்டுவிடும் என்று சொல்லுவார்கள். அது போல கனம் ஸ்ரீ வி. சப்ரமணியம் தயாரித்திருக்கும் இந்த அழகானபட்டஜெட்டை எல்லோரும் புகழ்ந்து பேசும் பொழுது எங்கே கண் திருஷ்டி பட்டு அவருடைய உற்சாகமும் முயற்சியும் குன்றி விடுமோ என்று தான் வருத்தப்படுகிறேன். ஆண்டவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும் கொடுத்து மக்களுக்காக இன்னும் நல்ல திட்டங்களை வகுத்து அடுத்த வருஷம் இதைவிட சமூகமான வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்க அவர்களுக்கு நல்ல உற்சாகம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கடவுளை பிரார்த்தித்து கொள்ளுகிறேன்.

10-24
p.m.

“பொதுவாக நமது அரசாங்கத்தில் வகுத்திருக்கக்கூடிய திட்டங்களில் நீர்ப்பாசன திட்டம் மிகவும் முக்கியமாகும். பெரிய பெரிய அணைத் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் அரசாங்கம் முயற்சி செய்து கட்டி முடித்ததினால் மக்கள் நல்ல முறையில் செழிப்புடனிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதை யறிகிறோம். பெரிய அணைத்திட்டங்களினால் அணைத் தண்ணீர் பாய்ச்சல் உள்ள விவசாயிகளுக்கு மட்டும் சௌகரியம் இருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் விஷயத்திலும் அரசாங்கம் முயற்சி செய்தால் இன்னும் சில விவசாயிகளுக்கு நலம் ஏற்படும். அதனால் நாம் வெளி நாட்டுக்கு உணவுபொருள் ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு தயாராகி விடுவோம். சில கிராமங்களில் குறிப்பாக சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கிராமங்களில் சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் சில நிறைவேறியிருக்கின்றன. சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளாத இனம் கிராமங்களில் பாழடைந்து ஏரி, குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் செப்பணிட்டு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். இனம் கிராமங்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையாய்கையால் ஏரி, வாய்க்கால் இவைகளை மராமத்து செய்வதற்கு ஜில்லா அதிகாரிகள் தங்கள் கையில் அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி என்றால் அங்குள்ள மக்களின் கதி என்னவாகிறது. அரசாங்கம் அதற்காக ஏதாவது உத்தரவு செய்தால் நாங்கள் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால் ஜமீன்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதுபோல் இனம் பிரதேசங்களையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இனம் கிராமங்களில் ஏரி, வாய்க்கால் செப்பணிவதற்கும், கடன் கொடுப்பதற்கும் எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட தொல்லை இருப்பதினால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எந்த சௌகரியமும் கிடைப்பதில்லை. மூன்று வருஷ காலமாக இனம் கிராமங்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக

சொன்னார்கள். ஆனால் எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அடுத்த வருஷம் இனும் கிராமங்களுக்கு ஏதாவது வழி செய்தாகவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ விவசாய வசதியுள்ள கிராமங்களுக்கு கூட மின்சாரம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆனால் அவசியம் இல்லாத காரியத்திற்கு கொடுக்கிறார்கள். வரிசை பிரகாரம் கொடுப்பதில்லை. வரிசைக்கு முரணாக அனேக கிராமங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் சரியாக நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று என்று முன்னதாகவே விண்ணப்பம் போட்டிருக்கும் கிராமங்களுக்கு முதலில் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

“கைத்தறி நெசவாளருடைய நிலை ஓரளவு நல்ல முறையில் இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. சரியான விலைக்குப் போகவில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக நிறைய தறி கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு இருந்தாலும் அதன் மூலமாகச் சேர்த்துக் கொண்டுவருகிற தறிகளை மூடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ரொம்ப கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கொடுத்த தறிகளை நிறுத்தாமலிருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தறிக்கு மாதம் 1-க்கு 15 பாவோ 20 பாவோ கொடுத்தார்களாம். அதை குறைத்து விட்டார்களாம் அரசாங்கம். கொடுத்த சலுகை லீனாகப்போகிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு எப்போதும் மாமூலாக கிடைத்தபடி பாவு கொடுக்க வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நெசவாளர்களுக்கு சர்க்காரால் 3,500 ரூபாய் செலவில் வீடுகட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. அதில் பாதி ரூபாய் கடனாகவும் பாதியில் கால் பாகம் நெசவாளி கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இதனால் நெசவாளிகள் அதிகப் படியாக பணம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் 3,500-க்குப் பதிலாக 2,000 என்றிருந்தால் போதும் என்று நான் கருதுகிறேன். நெசவாளர்களும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக 2,000 ரூபாய் செலவில் 4 தறிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளும் குடியிருப்பு வசதியும் செய்து கொள்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் இதை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். 2,000 ரூபாயில் வீடு கட்டிக்கொடுத்தால் நல்லது. எனக்குப் பேச அவகாசம் கொடுத்ததற்காக உதவி சபா நாயகர் அவர்களுக்கு எடுத்து நன்றி.”

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE. — “ മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ, സർ, പ്രാദേശികവർദ്ധനവിലും മറ്റു ചില വിഷയങ്ങളിലും കാര്യമായ സംഖ്യകൾ നീക്കിയിട്ടുള്ള ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കാര്യങ്ങളെ ആൻവദിക്കുന്നു. സ്കൂൾ ഫീസ് മിയിൽ സ്കൂൾ ക്ലാസ്സുവരെ ഭൂമിവാക്കിയിട്ടുള്ളതു പാവപ്പെട്ട നകാലിൻ കട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിന്നു ഉപകരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയം. അത്തരൂലധികം ജനസംഖ്യയുള്ള എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഒരുതാ വിദ്യാലയം ഏല്പിക്കാനുള്ള പദ്ധതിയും വളരെ നല്ലതുതന്നെ. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റു രാഷ്ട്രനിർമ്മാണപരമായ പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി നല്ല തുകകൾ നീക്കിയിട്ടുള്ളതും രാഷ്ട്രവേദം ഈ ബഡ്ജറ്റിലുള്ള കമ്മി കാര്യമായ ഒരു കമ്മിയാണെന്നു കരുതുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥി, ഇൻറഗ്രേഷൻ മുതലായ ഇനങ്ങൾക്കു മേറിയായ തുക നീക്കിവെക്കുന്നതു ധനകാര്യമന്ത്രി അഭിനന്ദനം അർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതേ സമയം നികുതിയും നിലനികുതിയും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു മലബാറിനെ ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പറയുകയാണെങ്കിൽ ജന്മിമാരേയും കടിയന്മാരേയും ഒരുപോലെ ചുമട്ടിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ വളരെ മികച്ച തോതിൽ നികുതി കൊടുക്കുന്ന ജില്ലയാണ് മലബാർ. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ജലനികുതിവലുതയും ലംറൻറു സൂപ്പർജക്ഷം കൃഷിക്കാരേയും നിലമുടയോന്നന്മാരേയും ഒരുപോലെ ചുമട്ടിക്കുന്നതുള്ളതു നല്ലതാണ്.”

“മലബാറിനുവേണ്ടി ബുദ്ധിജനിക വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ള തുകകൾ നോക്കിയാൽ, മലബാറിന് മതിയായ തുകകൾ നീക്കിവെക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ധനകാര്യമന്ത്രി പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും മലബാർ കളക്ടറുടെ അധാരണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്നും മലബാറിൽ

4th March 1955] [Sri Kunhi Mohamed Shafee]

നിന്നു പഠിപ്പിച്ചു അക്കാലം ശരിക്കും ചുണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തലശ്ശേരി ബ്രസ്റ്റൻ കോളേജ് കെട്ടിടനിർമ്മാണം തപരിതപ്പെടുത്തുവാനും കോളേജ് ഇന്നു നില കൊള്ളുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു—ചില ക്ലാസ്സുകൾ ഇപ്പോൾ മുന്നിപ്പാൽ കെട്ടിടത്തിലാണ് നടത്തുന്നത്—സ്ഥാനം കെട്ടിടമുണ്ടാക്കി അതിലേക്കു മാറ്റുവാനും വേണ്ടി ധർമ്മത്തു നാലും എടുത്തിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, കെട്ടിടം പണിതിട്ടില്ല. ഒട്ടം വൈകിക്കാതെ കെട്ടിട നിർമ്മാണം നടത്തണമെന്നു മലബാറിലെ എം.എൽ.എ.മാർ ചേർന്ന ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം ഗവണ്മെന്റിനു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും കെട്ടിട പണിയുടെ കാര്യം ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ വിന്യസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കക്ഷിപുത്രിപാലം, സ്ഥലപുത്രിപാലം നിയോജക മണ്ഡലപുത്രിപാലം കൂടാതെ എം.എൽ.എ.മാർ ഒത്തുചേർന്നു സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആ മെമ്മോറാണ്ടംകൊണ്ടുതന്നെ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ അതിനുവേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊരു തുകയും നീക്കിവെച്ചിട്ടില്ല. മണ്ണാക്കുട്ട നിന്നും ചിന്നത്തടാകത്തേക്കുള്ള റോഡിനുവേണ്ടി കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപയിൽ വകയിരുത്തിയിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലം ഒറ്റ വൈപോലും വെച്ചിട്ടില്ല. അതിന്റെ പണിയും ഇതുവരെ ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. ചേറുവായിലും മാനന്തവാടിയിലും, ആനക്കുഴലും, കടപ്പള്ളിയിലും, തിരൂരിലും മറ്റും പാലങ്ങളുണ്ടാക്കേണ്ടതു വളരെ അടിയന്തിരമായ ആവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ തിരൂരിലും കടപ്പള്ളിയിലുമുള്ള റെയിൽവേ പാലങ്ങളെ റെയിൽവേയ്ക്ക് പാലങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുകയും കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിനേയും റെയിൽവേ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനേയും സമീപിച്ചു കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഈ പാലങ്ങൾ പണി നടത്തുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെന്റു അക്കാര്യം ഉപേക്ഷിക്കാതെ ചെയ്യുമെങ്കിൽ വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും. തിരൂരിലും കടപ്പള്ളിയിലും റോഡുപാലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ കോഴിക്കോടും തെക്കേമലമ്പുറം തമ്മിലുള്ള ഗതാഗതസൗകര്യം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും സമ്പദ്കം സുഗമമാക്കുന്നതിനും സാധിക്കും.

“മലബാറിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ വിതരണത്തിനു മതിയായ തുക നീക്കിവെച്ചിട്ടില്ല. വള്ളുവനാട് താലൂക്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുള്ള ഷൂപ്പർകൾ വളരെ തുച്ഛമാണ്. വളരെ പീടനാക്കും നില്ക്കുന്ന ഈ താലൂക്കിന്റെ തലസ്ഥാനമായ പെരിന്തൽമണ്ണയിലേക്കു എലക്ട്രിസിറ്റി നീട്ടുന്ന കലാപരമായതെന്നു അറിയാൻപോലും വയ്യ. പെരിന്തൽമണ്ണ, മണ്ണാക്കുട്ട, മലപ്പുറം, പട്ടാമ്പി, ചെപ്പുളശ്ശേരി, ഒറ്റപ്പാലം, വണ്ടൂർ, മയ്യേരി, വേങ്ങര തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കെല്ലാം വിദ്യാർത്ഥികൾ വിതരണത്തിന്നു താമസംവിനാ ഷൂപ്പർ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ദേശീയവികസനപദ്ധതികളും സാമൂഹ്യക്ഷേമപദ്ധതികളും ആ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കുകൂടി വ്യാപിപ്പിക്കേണ്ടതു അടിയന്തരമായ ആവശ്യമാണ്.”

“സർ, സമയമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മുസ്ലീങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടി ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകൊള്ളാം. ഈ സഭയിൽ ഇന്നു ഏഴു മുസ്ലീം മെമ്പർമാരാണുള്ളത്. ഈ അസെംബ്ലിയിൽ 215 അംഗങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു 29 മുസ്ലീങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ സാധ്യ വെറും 7 മാത്രമാണ്. ഉദ്യോഗനിർമ്മാണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും പ്രമാണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലുമെല്ലാം മുസ്ലീങ്ങൾ പരിതാപകരമായിട്ടും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്നു പരിഹാരമുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നത് ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു ദേശീയ ന്യൂനപക്ഷത്തോടു ചെയ്യുന്ന വലിയ ഒന്നിതിയാണ്. പോലീസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ നിയമനത്തിലായാലും ശരി, സബ് റജിസ്ട്രാർമാരുടെ നിയമനത്തിലായാലും ശരി, ഡെപ്യൂട്ടി കലക്ടർമാരുടെ നിയമനത്തിലായാലും ശരി, മുൻസിഫ്മാരുടെ നിയമനത്തിലായാലും ശരി, മറ്റേതെങ്കിലും ഉദ്യോഗനിർമ്മാണത്തിലായാലും ശരി മുസ്ലീങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ തുറകളിലും മുസ്ലീങ്ങൾക്കു പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടാകട്ടെ. മുസ്ലീങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ന്യൂനപക്ഷമാണ്. രാഷ്ട്രീയകേന്ദ്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഘടകമാണ് മുസ്ലീങ്ങൾ എന്ന കാര്യം വിന്യസിക്കേണ്ടതല്ല. ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനും ഏതൊരു രാജ്യത്തിന്റേയും പുരോഗതിക്കു ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായുള്ളത് എന്ന രാഷ്ട്രീയമാസയിലെ പ്രാഥമികതത്വം ഗവണ്മെന്റുക്കൾക്കും വിന്യസിക്കേണ്ടത്. മന്ത്രിസഭയിൽ മുസ്ലീങ്ങൾക്കു സ്ഥാനമില്ല. തദ്ദേശ സ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിലും മുസ്ലീങ്ങൾക്കു സ്ഥാനം കിട്ടാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നു. നിയമസഭയിൽ ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ട പ്രാതിനിധ്യം കിട്ട

നില്ല. അദ്ദേഹം സ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിലും നിയമസഭയിലും മറ്റും മുസ്ലീംക്കൾക്കു ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം തിരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധമായ മുഴുക്കളിലും മറ്റും ഭേദഗതി വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് യോജിച്ചു നടപടികളെടുക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

10-36 சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து
p.m. பேரற்றக்கக்க வகையிலே நிதி மந்திரி அவர்கள் இதைக் சொன்னார்.

சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து போற்றத்தக்க வகையிலே நிதி மந்திரி அவர்கள் இதற்குச் சொண்டு வந்ததற்காக அவர்களுக்கு என் வந்தனத்தையும் சந்தோஷத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக இந்த பட்ஜெட்டில் கூறு யிருக்கிற 4, 5 திட்டங்கள் தவிர வேறு திட்டங்கள் இல்லை என்று இருக்கிறது. ஆனால் அவ்விதம் செய்வதற்கு இன்னும் பல திட்டங்களை திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்துடன் இணைத்து செய்யவேண்டி இருக்கிறது. திருவாங்கூரில் கல்லாறு, கீரியாறு, பம்பையாறு, கல்லல் என்ற ஆறுகள் ஓடு கின்றன. இதற்காக நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. திட்டங்கள் பரிசீலனை அளவிலேதான் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. மேற்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்று இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி மத்திய சர்க்காருடன் தீவிரமாக முயற்சி செய்தால் அவைகள் கைகூடும். அதனால் கோயம்பத்தூர், இராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இத்திட்டத்துடன் போடிநாயக்க னூருக்கு நேர் மேற்கேயுள்ள பண்ணையாறு தண்ணீரை பாசன வசதிக்கு உபயோகிப்பதை கவனிக்கலாம். இப்பொழுது அந்த தண்ணீர் கடலுக்குள் வீணாக போய் விடுகிறது. திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யம் இப்பொழுது அணைகட்ட போவதாக தெரிகிறது. அவர்களுக்கு மின்சாரம் தேவையே ஓடிய தண்ணீர் தேவையில்லை. இந்த திட்டம் நிறைவேறினால், 20, 30 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு உதவும். இதனால் மதுரை, திரு நெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்கள் வளமுள்ள பிரதேசமாக மாறும். ஆதலால் நமது சர்க்கார் கடிதப்போக்கு வரத்து இல்லாமல் நேரடியாக கலந்து பேசி ஒரு சுமுகமான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை இந்த அரசாங்கம் உண்டாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும், கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதை இவ்வளவு தூரம் வற்புறுத்துவதின் காரணம் என்னவென்றால் இதனால் தண்ணீர் வளம் அதிகரிக்கும் என் பதே தான்.

“ அடுத்தபடியாக ஜில்லா போர்டுகளைச் சேர்ந்த ஐந்து மைலுக்கு மேல் நீளமுள்ள எல்லா ரோட்டுகளையும் சர்க்காரே எடுத்து மாமத்து வேலை செய்தால் மிகவும் நல்லது. அப்படி செய்தால் கிராமங்களில் உள்ள ரோடுகள் முன்னேற்றமடையும். எனது தொகுதியான தத்தமபாளையத்தில் பெரும் பாலும் ஜமீன் பிரதேசமாக இருக்கின்றன. இந்த ஜமீன் பிரதேசமானது பல வருஷங்களாக புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சர்க்காரால் சென்ற வருஷம் தான் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் எந்தவிதமான வேலையும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அதனால் தான் இது ஒரு பிற்போக்கான இடமாக இருக்கிறது.

“ஜமீன் பிரதேசங்களில் மரங்களை வெட்டுவதற்கு சிக்கல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் சரியானபடி பெர்மிட் கொடுப்பதோ, சகாயம் செய்வதோ இல்லை. 10 மைல் தூரத்தில் தேனீ என்றயிடத்தில் பெர்மிட் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதற்காக மக்கள் பல தொல்லைக்குள்ளாகிறார்கள். சர்வே கூடிய சீக்கிரம் செய்ய விறுக்கும் பொழுது எவிக்ஷன் நோடஸ் கொடுத்து ஜனங்களை அதிக கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். தலைச்சமை விறகு எடுத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மலை பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் விறகுகள் எடுக்க

அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்கு அனுமதிக்கொடுத்தால் அவர்கள் ஜீவிக்க இடமிருக்கும். எனது தொகுதிக்கு தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :— “മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ, സാർ, 1955-56 10-48
 വേൾഡ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ ഭാഗമായി ഇപ്പോൾ ആലോചന നടത്തുന്നതിനിടെ, ഈ ബഡ്ജറ്റ്
 റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതിൽ സർക്കാരിന്റെ ഭാഗമായി ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിന്
 പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബഡ്ജറ്റിന്റെ ഭാഗമായി പട്ടാഭാഷിക്കുന്നതിൽ
 ഈ സഭയിലെ സാങ്കേതികരായ തിരഞ്ഞെടുത്ത ചില ജനങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക
 വികസനത്തിന് നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുമ്പത്തെപ്പോലെയുള്ളവയെപ്പോലെയും നാട്ടിൽ
 കൊഴിയില്ലായ്മയും പട്ടിണിയും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. കയ്യൊത്തുകാരാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റ്
 അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അഭ്യസ്ത വിദ്യാർത്ഥികളായിട്ട് മാത്രമല്ല, മറ്റും എല്ലാത്തരം
 തൊഴിലാളികളുടെയെല്ലാം ഇന്നത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്.
 അതിനാൽ എന്തെങ്കിലും പരിഹാരം ഈ ബഡ്ജറ്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോ
 ധിച്ചാൽ യാതൊന്നും കണ്ടുവരില്ല. ഇന്നാട്ടിലെ കൈത്തറ വ്യവസായത്തെ അധഃപത
 നത്തിയിട്ടുണ്ട്. രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റോടൊപ്പം
 ചില നല്ല പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടുതന്നെ മലബാറിലെ
 കൈത്തറ വ്യവസായത്തിന് യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. മലബാറിലെ
 കൈത്തറ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് രക്ഷ നൽകാൻ വേണ്ടി ഒരു ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കോ-ഓപ്പറേ
 റീവ് സൊസൈറ്റി പരിഷ്കരണവും ഏല്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം തന്നെയാണ്. ഗവണ്മെന്റ്
 കഴിഞ്ഞ മൂന്നു മാസമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ പരിഷ്കരണത്തിനായി
 ക്ലബ്ബ് കമ്മിറ്റി കൊല്ലം വേണ്ടി വരുമെന്നും ഏതാണ്ട് പത്തു ലക്ഷം രൂപയാണ്. അതേസമയം
 കൈത്തറ വ്യവസായം കൂടുതൽ കൂടുതൽ നശിക്കുകയായിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് നാം കണ്ടു
 വരുന്നത്. ഈ പ്രശ്നത്തിന് അടിയന്തിരമായി ഒരു പരിഹാരം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
 മൂലധനത്തിന്റെ അഭാവം നിമിത്തം നെയ്ത്തുശാലകളെല്ലാം പൂട്ടിയിടാതെ നിശ്ചി
 ത്തിയില്ലെന്ന ഒരു നില വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ ദുഃസ്ഥിതിയിൽനിന്നു കൈത്തറ വ്യവസാ
 യത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി സമ്പത്തികസഹായം നൽകേ
 ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ കയ്യൊത്തുകാരെയും അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു
 യാണ്. ആയിരക്കണക്കിനുളള കയ്യൊത്തുകാർക്ക് തൊഴിലില്ലായ്മ തെരുവു
 തെങ്ങുകളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു കാലമായി കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റ് കയ്യൊത്തുകാ
 രിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ചിലതെങ്കിലും ചെയ്യുകയുണ്ടുണ്ട്. എങ്കിലും കയ്യൊത്തുകാ
 രിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പരിശ്രമത്തിന് വേണ്ടുന്ന കേന്ദ്രത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ വേണ്ടു
 വോളം പതിയുന്നതിന് ഈ ഗവണ്മെന്റ് നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നു പറയു
 ന്നതിനാൽ നൽകുന്ന കയ്യൊത്തുകാരുടെയും അധഃപതനത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ
 സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യമമായ നടപടികളെടുക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്കു എല്ലാ കാലത്തും തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. പ്രത്യേകിച്ചു വർഷക്കാലങ്ങളിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്കു തൊഴിലില്ല. അക്കാലങ്ങളിൽ അവർ പട്ടിണിയാണ്. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും സഹായം നൽകേണ്ട കടമ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്.”

“പത്തിമനീരപ്രദേശത്തിലെ പ്രമുഖവ്യവസായങ്ങളെല്ലാം അധഃപതനത്തിൽ നിന്നു അധഃപതനത്തിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പൊതുവേയുള്ള ഈ അധഃപതനത്തിന് അടിയന്തരമായ ഒരു നിവാരണമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ നാട്ടിന്റെ സ്ഥിതി വലിയ അപകടത്തിലായിത്തീരും. കേരളത്തിലെ പ്രധാന വ്യവസായങ്ങളായ മരവ്യവസായം, കാട്ടുവ്യവസായം, ലോഹവ്യവസായം തുടങ്ങിയുള്ളവയെല്ലാം നിത്യേനയെന്നോണം തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ വ്യവസായങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഔദ്യോഗികർ ഇന്നു വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരെ എല്ലാം എങ്ങനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടിയന്തിരമായ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയമാകേണ്ടതാണ്.”

“**അടുത്ത കാലികപ്രശ്നം.** ഭൂമിക്ഷേപണയിൽ കൃഷിക്കാർക്ക് മുൻനിൽക്കണം എന്നും എലിനെയും മൃഗങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കണം എന്നും. ഗവണ്മെന്റിന്റെ അധീനതയിലുള്ള കൃഷിയിലും എലിനെയും മൃഗങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കണം എന്നും. അധികം തരിശു ഭൂമികൾ ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. അതെല്ലാം ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന അവരുടെ പട്ടിണിയും കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും അറുതിവരുത്തേണ്ട കടമ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. അനാവശ്യമായി കാലതാമസപ്പെടുത്തി ഗവണ്മെന്റ് അതു നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുകയാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ നയം മാറിയിട്ടുള്ളതിൽ രാജ്യത്തിന്റെ നേതാക്കൾ എന്തെങ്കിലും നേട്ടം പറയാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു നില വരുന്നതും.

“മലബാറിന്റെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾ പലതും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലബാറിന്റെ ഏറ്റവും അടിയന്തിരമായ ആവശ്യങ്ങളിലൊന്നാണ് അവിടെ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കുക എന്നുള്ളത്. അക്കൂടെ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ദയവു കരുതണം.”

10-54
P.m.

* SRI M. P. PERIYASAMY :—“ கணம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரிகள் போடுவதை எல்லோரும் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் எவ்வாறு நடக்கும் என்பதைப் பற்றி ஒருவரும் சொல்ல முன் வரவில்லை. அங்கத்தினர்கள் பேசும் பொழுது, அவர்கள் தொகுதிக்கு வாய்க்கால் வேண்டும், குளம் வேண்டும், என்னுயெல்லாம் கேட்கிறார்களேயொழிய, வரி மட்டும் போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நானும் ஒரு ஏழை விவசாயி தான். இருந்தபோதிலும், இப்பொழுது போட உத்தேசித்திருக்கும் வரி விதிப்பை ஆதரிக்கிறேன். பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமானால், அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு வரி போடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. வெள்ளையர் ஆட்சியின் போது விவசாயிகளுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொன்னோம். அப்பொழுது ஜனங்களுக்கு இவ்வளவு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. வரக்கூடிய வருமானத்தை சுருக்கமாக நமது தேசத்தில் செலவழித்து விட்டு, பாக்கிப் பணத்தை அவர்கள் தேசத்திற்கு கொண்டு போய் விட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் சுதந்திர இந்தியாவில் இருக்கிறோம். நமது மாகாணத்தில் வரிகள் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தை நமது மாகாணத்திற்குத் தான் செலவு செய்கிறோமே ஒழிய, வேறு மாகாணத்திற்கு நாம் செலவு செய்யவில்லை என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

“என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், வடவத்தூர், சல்லிபாளையம், சரப்பளிபாறை, செவந்திப்பட்டி ஏரிகள் எல்லாம் சீர்கேடான நிலையிலிருக்கின்றன. அவைகளை மராமத்து செய்ய வேண்டும். இதை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். ராசிபுரம் தாலுக்காவில் மங்களபுரம் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே இரண்டு மலைகளுக்கு நடுவில் பெரியாறு என்று ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அங்கே ஒரு அணைக்கட்டைக் கட்டுவதற்கு பாதிப் பணத்தைப் பொது மக்கள் கொடுப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் அந்த இடத்தைப் போய் பார்த்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக இந்த அணைக்கட்டு வேலையை எடுத்துக் கொண்டால், சுமார் 700 ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாகச் செய்யலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“நாமக்கல் தாலுக்காவில் சேடர்பாளையம் வாய்க்கால் என்று ஒன்று
ஒடுகிறது. அதை இன்னும் விஸ்தரித்தால் 1,000 ஏக்கருக்கு மேல்
பாசன வசதி கிடைக்கும்படி செய்யலாம்.

“மோகனூர், பேட்டைபாளையம், இந்த இடங்களில் கல்வாகளைக்
போட வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு பட்டுஜட் விவாதத்தின் போதும்
சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதையும் உட
னடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மது விலக்குத் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் சில குறைபாடுகளிருக்கின்றன. அவைகளையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

4th March 1955] [Sri M. P. Periyasamy]

“ஐந்து நிமிடமே கொடுக்கப் பட்டிருப்பதால், எல்லா விஷயங்களையும் பேச முடியவில்லை. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தினால், நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பலதரப் பட்ட மக்கள், அவரவர்களுக்கு பெரிய அளவில் நன்மை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். சர்க்கார் ஆபீஸ்களில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்கள் தங்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். போதிய ஊதியமில்லாமல் நீண்ட நாட்களாகக் கஷ்டப்படும் உபாத்தியாயர்கள் தங்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்குமென்று எதிர் பார்த்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, நெசவாளர்களும். . .”

(Mr. Speaker in the Chair.)

MR. SPEAKER :—“The office staff are overworking. Therefore, I want to conclude the meeting by 11-30. I hope all the hon. Members will be very brief and will not take more than five or six minutes.”

SRI S. RAMALINGAM :—“விவசாயிகளும், நமது நாட்டிலிருக்கக் கூடிய லட்சக்கணக்கான பிச்சைக்காரர்களும் இந்த பட்ஜெட்டில் தங்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தார்கள். பெரிய அளவுக்கு எல்லோரும் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சமீப காலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாக பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்க்கை சீர்குலைந்து போனதின் காரணமாக அநேகம் பேர் பிச்சைக்காரர்களாக மாறி விட்டார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கையை புனரமைப்பதற்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே நிதி ஒன்றும் ஒதுக்கப் படவில்லை. சென்ற ஐந்தாண்டு காலமாக நாட்டில் பிச்சைக்காரர்களின் கூட்டம் தான் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதே ஒழிய, வேறு ஒரு பலனும் ஏற்படவில்லை. உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினையில் சர்க்கார் தங்களுக்கு முழு கவனத்தையும் செலுத்தி, அவர்கள் வாழ்க்கையை புனரமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்காவிட்டால், அவர்கள் சர்க்காருக்கு எதிராக போராட்டத்தில் இறங்கினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் மூன்றாவது பாரம் வரை, எல்லா ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும், ஜாதி வித்தியாச மன்னியில், இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் இன்று உயர்தரக் கல்வி எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நான்கு முதல் ஆராவது பாரம் வரையில் 5½ அல்லது 5½ ரூபாய் சம்பளமாகியிருந்தது. அந்தச் சம்பளம் இன்று 7 அல்லது 8 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது பாரம் வரையில் படித்த ஏழை மாணவர்கள் மேலும் ஹைஸ்கூலில் தொடர்ந்து படிக்கவேண்டுமென்றால், அந்தச் சம்பளத்தை 5½ ரூபாயாகக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் உடனடியாக எடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் ஏழை மாணவர்கள் ஹைஸ்கூல் அளவிற்காவது படிப்பதற்கு வசதி ஏற்படும்.”

“சமீபத்தில் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசியபொழுது, கல்லூரிகளிலும் கூட தமிழ் மூலம் தான் பாடங்கள் போதிக்கப் படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க யோசனை தான். ஆனால் சென்னை ஸர்வகலாசாலை உப அத்யட்சர் டாக்டர் லட்சுமணஸ்வாமி முதலியார் இரண்டு தினங்களுக்கு முன் பேசியபொழுது, என் கல்

[Sri S. Ramalingam]

[4th March 1955]

லூரியில் தமிழிலேயே பாடங்களைப் போதிக்க முடியவில்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு, எந்தெந்த மாணவர்கள் பிரியப்படுகிறார்களோ அந்த மாணவர்கள் தமிழிலேயே பரீட்சை எழுதலாம் என்று சர்வகலாசாலை அனுமதித்திருக்கிறது. மூன்று அல்லது நான்கு கல்லூரிகள் தான் இதற்கு ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் அநேக மாணவர்கள் ஆங்கிலத்திலே தான் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். இதிலே சர்வகலாசாலை அதிகாரிகளுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை சர்க்காரும், சர்வகலாசாலை அதிகாரிகளும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழிலே போதித்து தமிழிலே பரீட்சை வைத்தால் தான் பிரயோசனப்படுமே ஒழிய, ஆங்கிலத்தில் போதித்து தமிழிலே பரீட்சை வைத்தால் ஒரு பிரயோசனமும் ஏற்படாது. தமிழிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்களையும், மற்றும் Scientists, Mathematicians, Economists இம்மாதிரி நிபுணர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நிருவி, கல்லூரியில் மாணவர்களுக்குத் தமிழிலே போதிப்பதற்கு என்னென்ன புல்தகங்கள் தேவையோ, அவைகளை ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே தயார் செய்து, டெக்கனிகல் வார்த்தைகளுக்கும் தமிழிலேயே சரியான பதங்களைக் கண்டு பிடித்து, காலேஜ் மாணவர்களுக்குத் தமிழிலேயே போதிப்பதற்கான வசதிகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரைக்கும் தமிழிலேயே எல்லாப் பாடங்களும் போதிக்கப்படுகின்றன. பிறகு கல்லூரிக்குப் போகும்பொழுது திடீரென்று ஆங்கிலத்தில் பரீட்சை எழுதவேண்டுமென்று சொன்னால், நிறைய மாணவர்கள் தேர முடியவில்லை. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மட்டரகத் துணிகளுக்கும், கோர்ஸ் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கும் 1½ அணுவரி போட வேண்டுமென்று சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது இன்னும் மசோதாவாக்கப் படவில்லை. இது பற்றியும் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் இதற்கு இந்திய யூனியனின் ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெறவில்லை. உடனடியாக அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிதிமந்திரி தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் மேலும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். நான் அதற்கு ஆட்சேபிக்கிறேன். இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட போதும் எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள், பெரிய அளவிற்கு எதிர்த்திருக்கிறார்கள். கோர்ஸ் துணியை யார் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், பெருவாரியான ஏழை மக்கள் தான் உபயோகிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே விற்பனை வரியாக ரூபாய்க்கு காலணை கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களை மேலும் ரூபாய்க்கு 1½ அணு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுவது நியாயமல்ல. இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாத முறையில்தான் இது வரையிலே ஜனாதிபதி அவர்களிடமிருந்து இதற்கு அங்கீகாரம் வராமல் இருக்கிறது. ஆகவே மீண்டும் நமது கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக இந்திய ஜனாதிபதி அவர்களை இதை அங்கீகரிக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி அங்கீகரிக்கப்படால் அதனால் ஏழை மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்பதையும் நமது சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இறுதியாக நமது சட்டசபை காரியாலயத்தில் இருக்கக்கூடிய செக்ரட்டரி, அவில்டெண்ட் செக்ரட்டரி, இன்னும் மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளை நியமிப்பதிலும், அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன்களையெல்லாம் நிர்ணயிப்பதற்கும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், மேல்சபை சேர்மன் அவர்களுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு அவர்களே தனிகளையும் தயாரிக்கவேண்டும். இந்த விதிகளின்படி அவர்களுடைய சர்வீஸ் ஏற்பட வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரையில் அந்தச் சட்டம் வரவில்லை. சர்க்கார் அதை தாமதித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.”

4th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ இந்த சட்டசபையே அவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்று விதிகள் இருக்கின்றன. அப்படி செய்யாவிட்டால், செய்கிறவருக்கும் நாங்களும், அவர்களும் சேர்ந்து விதி செய்யலாம் என்றும் இருக்கிறது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ அதைத் தான் தாமதித்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். உடனடியாக அதற்கான விதிகளை தயார் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சட்டசபைக் காரியாலயத்திற்கும், சர்க்காருக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் இல்லாமல் சுயேச்சையாக இயங்க வேண்டுமென்றும், அப்படியிருந்தால் தான் சட்டசபையின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காக கவனிக்க முடியும் என்ற பெரிய நோக்கத்தோடு தான், அரசியல் சட்டத்திலே இவ்வாறு குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI P. CHELLATHURAI :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சபையில் வைத்து, அது பற்றி நிகழ்த்திய உரையை தமிழிலே அச்சடித்துக்கொடுத்ததற்காக நிதி மந்திரி அவர்களை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு தமிழார்வம் அதிகமாக இருக்கிறது, குறிப்பாக நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தமிழ் ஆர்வம் உண்டு என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. யார் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே தமிழ் மாகாணம் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. தமிழ்மொழி ஆட்சி மொழியாக அமைக்கப்படப் போகிறது என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் மில்லை. ஆகவே மிகக் குறுகிய காலத்திலே நிகழ் போகும் ஒரு நிகழ்ச்சிக்குத் தக்க வகையிலே மக்களுடைய போக்கை மாற்றியமைப்பது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பாகும். ஆகவே அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கா விட்டால், இந்த சட்ட சபையில் அதற்கான ஒரு சட்டத்தையும் விரைவில் நிறைவேற்றும் படியாக நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவசியம் ஏற்பட்டால் அல்லாது பிற மொழியில் பேசுவோருக்கு 6 மாத சிறைத் தண்டனையும், 500 ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்படும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால்கூட, தாய் மொழிப்பற்ற உள்ள எந்த மனிதனும் அதை எதிர்க்க மாட்டான். இதை ஒரு கொடுமையான சட்டம் என்றும் சொல்லமாட்டார்கள். இது ஒவ்வொருவருக்கும் அடிப்படையான ஜீவாதார உரிமையாகும். ஆனால் இவ்வாறெல்லாம் சட்டம் இயற்றுவதற்கு நமது அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்குமோ, என்னவோ நான் அறியேன்.

11-08
p.m.

“ மற்றுமொரு வேண்டுகோள். சர்வகலாசாலைகளில் தமிழிலே பாடங்களை போதிக்கும் படியாக ஏற்பாடு செய்வதோடு, தமிழிலே சோதனைகளும் நடைபெறும் திட்டத்தை உடனடியாக நிதி மந்திரி அவர்கள் செய்வார் என்று நம்புகிறேன். காரணம் என்ன வென்றால், ‘சர்வகலாசாலைகளிலே மிகக்குறுகிய காலத்திலே தமிழிலே பாடம் போதிக்கும் முறை கொண்டு வரவேண்டும், இல்லாவிட்டால் மக்கள் அரசாங்கமே தலையிட்டு அதை நிறைவேற்றும்’ என்று அன்றோரிடத்தில் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் முடிக்கச் செய்துள்ளார்கள். அம்முடிக்கத்தை நடைமுறையிலே நிறைவேற்றி, இயங்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்து, இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் மிகவும் நல்ல முறையிலே, ஏன் இந்த சட்டசபை வரலாற்றிலேயே இதுவரை கண்டிராத வகையிலே, முக்கியமாக இரண்டு நல்ல அம்சங்களோடு அமைந்திருக்கிறது. (1) எட்டாவது வகுப்பு வரை ஜாதி, மதம், இனம் ஆகிய வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லா ஏழை மக்களுக்கும் இலவசமாக கல்வி போதிக் வசதியளித்துள்ளது. (2) கிராம அபிவிருத்தியின் பொருட்டு மின்சாரத் திட்டத்திற்கு 11 கோடிக்குமேல் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார இலாகா ஏற்படுத்திய நாளிலிருந்து இன்று வரைக்கும் இவ்வளவு பெருந் தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை; அவ்வளவு பெருந் தொகையை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த இரண்டும் மிகவும் குறிப்பிட தக்க விஷயமாகும்.

[Sri P. Chellathurai]

[4th March 1955]

“தேசத்திலுள்ள மக்கள் மீது வரிச் சமையை மேலும் சுமத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது நிலவரியில் ரூபாய்க்கு இரண்டணை அதிக வரி கொடுக்கும்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகும். இதன் உண்மையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அரசாங்கத்திற்கு மக்களின் மீது உள்ள அன்பினாலேயே இந்த அதிக வரித்திட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இம்மாதிரி அதிக வரி விதிப்பதினால், விவசாய மக்கள் சமுதாயத்தின் மனோ நிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதையும் இவ்விதமான சூழ் நிலையை எதிர் கட்சியினர் தங்களுடைய பிரசாரத்திற்காக எவ்விதம் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள் என்பதும் அரசாங்கத்திற்கு நன்கு தெரியும். இருந்தாலும் இதனால் மக்களுக்கு என்ன நன்மைகளைச் செய்ய முடியும் என்பதையும் அரசாங்கம் அறியும். ஆகவே அதை எடுத்து சொல்லி மக்களுக்கு உண்மையைத் தெரிவித்தால் ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு தான் இந்த வரித்திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் விலை வீழ்ச்சி, பருவ மழையின்மை இவைகளைப் பார்க்கும்போது அதுபற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே அதைப்பற்றி அதிகம் விவாதிக்க நான் விரும்பவில்லை.

“இரு தரப்பிலேயிருந்தும் வந்துள்ள குறை பாடுகள் அனைத்தையும் ஒன்று திரட்டிச் சொன்னால், அது என்னுடைய தொகுதிக்கு மிகவும் பொருந்தும். காலம் மிகவும் குறுகியிருப்பதால், அதற்குள் ஓரிரு விஷயங்களை மட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“தொகுதியிலே கிளர்ச்சி நடத்துகிறவர்களோ அல்லது பெரும் செல்வாக்கு உள்ளவர்களோ, வசதியுள்ளவர்களோ அல்லது அரசியல் செல்வாக்கு படைத்தவர்களோ தான் அமைச்சர் குழுவை மொத்தமாகவோ, தனித்தனியாகவோ சந்தித்துப்பேசி அவர்களுடைய காரியங்களை முடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். எனினும் போன்றுள்ளவர்கள் தொகுதிக்கு எந்த விதமான நன்மையையும் சர்க்கார் செய்யவில்லை. அவ்வாறு அல்லாமல் எல்லாத் தொகுதியையும் சமமாக பாவித்து நடக்க வேண்டும். அரசாங்கம் தாய், தந்தையர்களைப்போல் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது. அழகிற பிள்ளைத்தான் பால் குடிக்கும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அழுவதற்கு சக்தியிருந்தால் அல்லவா குழந்தை அழும். குழந்தைதான் எனும்படித் தோலுமாக இருக்கிறதே. குழந்தையை பல முள்ளதாக்க, தாய் சமயம் பார்த்து அவ்வப்போது பால் கொடுக்க வேண்டும். அது போல் திட்டங்கள் செய்யும்போது எல்லாவற்றையும் சமமாக பாவித்து திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் என் தொகுதியாகிய திருவாடானைத் தாலாகாவிற்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-15
p.m.

* SRI A. K. HANUMANTHARAYA GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! சபை முன்பு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

“அவர் இவ்வாண்டு தன்னுடைய பிரசங்கத்தை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் கொடுத்திருப்பதற்கு சந்தோஷப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டாவதாக சாதி, சமய, இனவேறுபாடு இல்லாமல் எல்லா ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கும் எட்டாவது பாரம் வரை இலவசக்கல்வி அளிப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இவ்வருஷம் சிறிய பாசன திட்டங்களுக்கும் பெரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போற்றத்தக்க விஷயம். ஆனால் கிராம மக்களுக்கு மின்சார வசதியும், ரோடு வசதியும் செய்து கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதவே போதாது. குறிப்பாக கிராம போக்குவரத்து வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்காக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு பண உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, அந்தப் பணத்திற்காக எல்லா நிலங்களின் வரியிலும் தண்ணீர்த் தீர்வை பேரிலும் சேர்த்து

4th March 1955] [Sri A. K. Hanumantharaya Gounder]

ரூபாய்க்கு இரண்டணு சர்சார்ஜ் போட சர்க்கார் திட்ட மிட்டிருப்பது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். விவசாயிகள் தங்கள் தொழிலை மிக லாபகரமாக நடத்திவருகிறார்கள் என்பது சர்க்காரின் எண்ணம் போலிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு மாறாக விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இருக்கின்ற வரியையே கட்ட முடியாமல் தவிக்கின்றார்கள். ஆகவே இந்தப் புது வரியை அவர்கள் பேரில் போடக்கூடாது என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தபடியாக என்னுடைய வாணியம்பாடி தொகுதியில் வட ஆற்காடு ஜில்லா திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் சில கிராமங்களில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவை மராமத்து செய்யப்படாமையால் பிரயோஜனமற்று இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இவ்வாண்டே மராமத்து செய்ய வரவு செலவு திட்டத்தில் பணம் ஒதுக்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தபடியாக ஆந்திரப் பிரிவினைக்குப் பின்னால் பார்டர் ஏரியா கிராமங்களில் விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அந்தக் கிராமங்களில் கால் நடைகள் மேய்ச்சல் வசதியில்லாமல் அவஸ்தைப்படுகின்றன. இது விஷயமாக கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆட்சியிலேயே பல மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நேரிலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நானாது வரையில் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை. இதனால் அந்தக்கிராமங்களில் உள்ள கால் நடைகள் படுகிற அவஸ்தை சொல்லிமுடியாது. ஆதலால் உடனடியாக இவ்விஷயத்தை பரிசீலனை செய்வது நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்ததாக எங்கள் பிரதேசத்தில் பாலாறு இருக்கிறது. அதில் பல ஆண்டுகளாகவே தண்ணீர் வராமல் வரண்டு கிடக்கிறது. போன பட்ஜெட்டிலேயே இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். நமது சர்க்காரும், இந்திய சர்க்காரும், மைசூர் ராஜ்ய சர்க்காருடன் கலந்து ஆலோசித்து உடனடியாக இந்த ஆற்றுக்கு தண்ணீர் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“கடைசியாக ஒரே ஒருவிஷயம். இந்திய சர்க்கார் மட்டரக புகையிலைக்கும் வரிபோட உத்தேசித்திருப்பதால் நம் நாட்டின் குடிசைத் தொழில்களில் ஒன்றான பீடித் தொழில் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால் மட்டரக புகையிலைக்கு வரி போடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர வட ஆற்காடு ஜில்லா திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் எஸ்டேட் கிராமங்களில் உள்ள கோபுமி, மேச்சல் புரம்போக்குகள் ரயத்துகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருப்பதை உடனே தக்க நடவடிக்கை எடுத்து மேச்சலுக்கு விட சர்க்கார் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவு செய்பவேண்டும். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. CHINNAYYA :—“கனம் சபா நாயகர் அவர்களே! இந்த 11-20 ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச p.m. விரும்புகிறேன்.

“நமது கிராம மக்கள் சுபிட்சம் அடையவேண்டும் என்ற கருத்தோடு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரித்துள்ள கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். சர்க்கார் எல்லா நிலங்கள் மீதும் நிலவரியிலும், எல்லா தண்ணீர் தீர்வைகளிலும் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணு வீதம் அதிகப்படி கட்டணம் (Surcharge) விதிக்கத் தீர்மானித்துள்ளதை பலபேர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். இது மிக்க வருந்தத்தக்க விஷயம்.

“இவ்வாண்டு, வருஷ வருமானம் 1,200 ரூபாய்க்கு குறைவாய் உள்ளவர்களின் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் சாதி சமய இன வேறுபாடு இல்லாமல் இலவசக்கல்வி அளிக்கப்படும் என்றால் பணத்திற்கு என்ன செய்வது? அதோடு பலபேர்க்கு வரத்து சாதனங்கள் வேறு எங்கு பார்த்தாலும் செய்ய

[Sri V. Chinnayya]

[4th March 1955]

வேண்டி வருகிறது. போக்கு வரத்து சாதனங்களை விஸ்தரிக்க ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு பண உதவி செய்யவேண்டியது ரொம்ப அவசியம். அதற்காகவே இந்த சர்சார்ஜ் வரி விதிக்கப்படுவதால் அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். அடுத்தபடியாக புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த காலத்தில் அந்த பிரதேசத்தில் சில அணைகள் கட்டுவதற்காக இந்த சர்க்காருடன் சில ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் இந்திய யூனியனுடன் இணைக்கப்பட்ட பிற்பாடு சட்டங்கள் அப்படியே மாறிவிட்டன. மறுபடியும் அந்த சட்டங்கள் எல்லாம் அந்த சமஸ்தான மக்களுக்கு பிரயோசனப் படும்படி செய்யவேண்டும்.

“புதுக்கோட்டைப்பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களுக்குச்சரியான போக்கு வரத்துக்கான ரோடுகள் இல்லாமையால் மக்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். மற்றும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வரக்கூடிய நோயாளிகளுக்குப்போதிய இடம் இல்லாததால் தங்கி இருந்து வைத்தியம் செய்ய இயலாமல் உடனுக்குடன் மருந்து கொடுத்து அனுப்பிவிடுகின்றார்கள். இதனால் வெளியூர்களிலிருந்து வரக்கூடிய நோயாளிகள் பெரும்பாலும் துன்பம் அடைகின்றார்கள். மேலும் கிராமப்பகுதிகளுக்கு மின்சார சப்ளை திட்டத்தை சரியாக விஸ்தரிக்க வில்லை. ஆகையால் கிராமப் பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வதோடு விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கான பம்பு செட்டுகள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்படியும் நீண்ட கால துவணைகளில் கட்டக்கூடிய கடன் முறையில் விநியோகம் செய்தால் விவசாயம் நன்கு விருத்தி அடையக்கூடும். ஆகையினால் இவ்வசதிகளை எல்லாம் செய்து புதுக்கோட்டை கிராம மக்களுக்கு, சௌகரியங்கள் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“இந்த ஆண்டு ஹரிஜனங்களுக்கு சமார் (ரூ. 11,000,000) ஒரு கோடியே பத்து லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பதைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் இந்தப் பணம் நல்ல முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு செலவிடப்படவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டை பிரதேசத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்க வீடுயின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உடனே நிலம் ஜாரி செய்து கொடுத்து வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்.

“அதேபோல் புதுக்கோட்டையை சுற்றி 4, 5, மில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளின் நலன் கவனிக்கப்படுவது இல்லை. அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி ஆஸ்பத்திரி வசதி இவைகளை உடனடியாக ஏற்படுத்திகொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய உரிமை எதுவும் பறிக்கப்படாமல், அந்த மில் தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான ஆதரவு சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும். மில் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு வருஷத்தில் ஒரு மாத வீடு கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. MOIDU :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 1955-56 ലക്ഷജ്ജ ബഡ്ജറ്റിനെ

11-25
p.m.

എല്ലാ സജ്ജമാകെ ചുക്കു വന്നിരിക്കുന്നത്. ഞാമിലാളികളുടെ ഞാമിലില്ലായ്മയും പട്ടിണിപ്പാവയുള്ള പട്ടിണിയും പോക്കുന്നതിനുള്ള എന്തെല്ലാം പദ്ധതികളാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റിലുള്ളതെന്നാണ് ആദ്യമായി പരിശോധിക്കേണ്ടത്. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരടേയും ഇല്ലാത്തവരടേയും ഇടയിൽ ഇന്ന് ഞാമിലില്ലായ്മ സാമൂഹികവും ദയങ്കരവുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പട്ടിണിക്കാരെയും പിചുകാരെയുമാണ് എവിടെ നോക്കിയാലും കാണുന്നത്. പല രാജ്യാലയങ്ങളെ ഞാമിലാളികളും ഇന്ന് ഞാമിലില്ലാതെ കൈയൊഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാകാനുള്ള യാതൊരു പദ്ധതിയും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഞാമിലാളികൾക്കുണ്ടെന്നില്ല. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായം സൃഷ്ടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടത് ഞാമിലാളികൾക്ക് ഞാമിലില്ലാതെ കൈയൊഴിക്കേണ്ടതാണ്.

“നമ്മുടെ രാജ്യം കാക്കികപ്രധാനമായൊരു രാജ്യമാണ്. കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ജീവിക്കുന്നത്. കൃഷിഭൂമി കൃഷിക്കാരന് എന്ന നില വരാതിരിക്കേണ്ടതും കാലം ഇന്നാട്ടിലെ കാർഷികപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.

4th March 1955]

[Sri K. Moidu]

“മലബാറിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കടീൽവ്യവസായങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെയിടയിലാണ് തൊഴിലില്ലായ്മ ഏറ്റവും കൂടുതലുള്ളത്. കയറുവ്യവസായത്തൊഴിലാളികൾ, മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ, കൈത്തറിനെയ്തുകാർ ഇവരെല്ലാം ഇന്ന് തൊഴിലില്ലാതെ നരകിക്കുകയാണ്. ഇതിനു അടിയന്തിരമായി പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ വടകരയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അവിടെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്. ഉള്ള നിരത്തുകൾത്തന്നെ വളരെ മോശമായ നിലയിലാണ് കിടക്കുന്നത്. അവിടെ ഒരു ഫെഡറേഷൻ കൗൺസിൽ വോൾവന്റ് ഉണ്ട്. അതിന്റെ നില വളരെ പരിതാപകരമാണ്. അവിടെ രോഗികൾ കൂട്ടംകൂടി കിടക്കുകയാണ്. സ്ഥലംസൗകര്യമില്ല, മരുന്നുകളില്ല, സ്റ്റാഫില്ല. ഒരു ഡോക്ടറെ ഉള്ളു. അടുത്ത കാലത്ത് ഒന്നോ രണ്ടോ നേഴ്സുക്കളെ കൂടുതൽ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ നിലയ്ക്കു വലിയ അഭിവൃദ്ധിയൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കൂടുതലായി ഒരു ഡോക്ടറേയും ഏതാനും നേഴ്സുക്കളേയും കൂടെയെങ്കിലും നിയമിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. വടകര കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റി എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിൽ കെസ് കർക്കുപോലും അവിടെ സ്ഥലമില്ലാതിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ ഒരു ഗുണമേന്മയുള്ള അതിന്റെ പ്രവർത്തനം ഒട്ടും ഇല്ലാത്തതല്ല. ഗവണ്മെന്റുകൾ ഉൾക്കൊള്ള ചികിത്സിക്കാൻ മാത്രമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമായിട്ടാണ് അത് നിലകൊള്ളുന്നത്. നാട്ടുകാർ അതുകൊണ്ട് പറയത്തക്ക പ്രയോജനമൊന്നും സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസവേണ്ടി കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുകൊല്ലമായി ഞങ്ങൾ നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത്തവണ ചില സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നീട്ടാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അത് വടകര വഴിക്കുപോകുമോ എന്ന് നിശ്ചയിച്ചില്ല. വടകരവഴിക്കു പോകുകയാണെങ്കിൽ വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും. അത് ഇക്കാര്യംതന്നെ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ട്. അത് അടുത്ത പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലായിപ്പോകുമോ എന്ന ഭയവും ഇല്ലാതില്ല. അങ്ങനെ മാനദണ്ഡമനുസരിച്ച് പ്രത്യേക അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

MR. SPEAKER :—“ I now adjourn the House till 8-30 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

